

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

της 14ης Δεκεμβρίου 2022*

«Επιδότησεις – Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/2092 – Οριστικός αντισταθμιστικός δασμός – Άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 – Υποτιμολόγηση – Πίεση στις τιμές – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2016/1037 – Αιτιώδης συνάφεια – Άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό ιν, και σημείο 2, του κανονισμού 2016/1037 – Ενέργεια η οποία συνίσταται σε “ανάθεση” ή “εντολή” σε ιδιωτικό φορέα να εκτελέσει μια λειτουργία που συνιστά χρηματοδοτική συνεισφορά – Τίμημα χαμηλότερο του ενδεδειγμένου – Στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών – Άρθρο 3, σημείο 2, και άρθρο 6, στοιχείο δ', του κανονισμού 2016/1037 – Πλεονέκτημα – Άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό ι, και σημείο 2, του κανονισμού 2016/1037 – Άμεση μεταβίβαση κεφαλαίου – Άρθρο 7 του κανονισμού 2016/1037 – Υπολογισμός του ύψους του πλεονεκτήματος – Άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 8, του κανονισμού 2016/1037 – Κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας – Δικαιώματα άμυνας»

Στην υπόθεση T-143/20,

PT Pelita Agung Agrindustri, με έδρα τη Medan (Ινδονησία),

PT Permata Hijau Palm Oleo, με έδρα τη Medan,

εκπροσωπούμενες από τους F. Graafsma, J. Cornelis και E. Rogiest, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον P. Kienarfel, τον G. Luengo και την P. Němečková,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

European Biodiesel Board (EBB), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενο από τους M.-S. Dibling και L. Amiel, δικηγόρους,

παρεμβαίνον,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

συγκείμενο, κατά τις διασκέψεις, από τους S. Gervasoni (εισηγητή), πρόεδρο, L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo και J. Martín y Pérez de Nanclares, δικαστές,

γραμματέας: I. Kurme, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Ιανουαρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή που άσκησαν βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγουσες, PT Pelita Agung Agrindustri και PT Permata Hijau Palm Oleo, ζητούν την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2092 της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2019, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας (ΕΕ 2019, L 317, σ. 42, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), στο μέτρο που ο εν λόγω κανονισμός τις αφορά.

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Οι προσφεύγουσες είναι ινδονησιακές εταιρίες που παράγουν και εξάγουν βιοντίζελ στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 3 Στις 19 Νοεμβρίου 2013 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1194/2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013, L 315, σ. 2), με τον οποίο επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις προσφεύγουσες.
- 4 Στις 25 Νοεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 1198/2013, για την περάτωση της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 330/2013 για την υπαγωγή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή (ΕΕ 2013, L 315, σ. 67).
- 5 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2016 το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού 1194/2013, καθόσον αφορούσαν την πρώτη προσφεύγουσα (απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, PT Pelita Agung Agrindustri κατά Συμβουλίου, T-121/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:500).
- 6 Στις 25 Ιανουαρίου 2018, μετά από αίτηση της Δημοκρατίας της Ινδονησίας, η ειδική ομάδα του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) εξέδωσε έκθεση σχετικά με τα μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό 1194/2013 στις εισαγωγές βιοντίζελ από την Ινδονησία [έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ με τίτλο «Ευρωπαϊκή Ένωση – Μέτρα αντιντάμπινγκ επί του βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας», εκδοθείσα στις 25 Ιανουαρίου 2018 (WT/DS 480/R), στο εξής: έκθεση της ειδικής ομάδας «ΕΕ-βιοντίζελ (Ινδονησία)»]. Η ειδική ομάδα του ΠΟΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Ένωση είχε ενεργήσει κατά τρόπο μη συμβατό με πλείονες διατάξεις της γενικής συμφωνίας για τους τελωνειακούς δασμούς και το εμπόριο

- (ΓΣΔΕ) και της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΣΔΕ (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103) που περιέχονται στο παράρτημα 1 Α της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3).
- 7 Στις 22 Οκτωβρίου 2018 το European Biodiesel Board (EBB) υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 55), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/825 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018 (ΕΕ 2018, L 143, σ. 1) (στο εξής: βασικός κανονισμός). Κατά την καταγγελία του EBB, οι εισαγωγές βιοντίζελ από την Ινδονησία ήταν επιδοτούμενες και, ως εκ τούτου, προκαλούσαν ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.
 - 8 Με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 6 Δεκεμβρίου 2018 (ΕΕ 2018, C 439, σ. 16), η Επιτροπή κίνησε διαδικασία κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας.
 - 9 Το προϊόν που αφορούσε η έρευνα είναι «μονοαλκυλεστέρες λιπαρών οξέων και/ή παραφινικά πετρελαϊκά κλάσματα gasoil που προέρχονται από σύνθεση και/ή υδρογονοκατεργασία, μη ορυκτής προέλευσης, κοινώς γνωστό ως “βιοντίζελ”, σε καθαρή μορφή ή σε μορφή μείγματος, καταγωγής Ινδονησίας» (στο εξής: υπό εξέταση προϊόν).
 - 10 Το βιοντίζελ που παράγεται στην Ινδονησία είναι κυρίως μεθυλεστέρας φοινικέλαιου (στο εξής: ΜΦ), που προέρχεται από ακατέργαστο φοινικέλαιο (στο εξής: ΑΦ). Το βιοντίζελ που παράγεται στην Ένωση είναι κυρίως μεθυλεστέρας ελαιοκράμβης (στο εξής: ΜΕ), αλλά προέρχεται και από άλλες πρώτες ύλες, περιλαμβανομένου του ΑΦ.
 - 11 Ο ΜΦ και ο ΜΕ ανήκουν αμφότεροι στην κατηγορία των μονοαλκυλεστέρων λιπαρών οξέων. Ο όρος «εστέρες» παραπέμπει στη μετεστεροποίηση φυτικών ελαίων, δηλαδή στην ανάμειξη του ελαίου με αλκοόλη, από την οποία παράγεται βιοντίζελ και, ως υποπροϊόν, γλυκερίνη. Ο όρος «μεθυλ-» αναφέρεται στη μεθανόλη, την αλκοόλη που χρησιμοποιείται συχνότερα στη διαδικασία. Οι μονοαλκυλεστέρες λιπαρών οξέων είναι γνωστοί και ως «μεθυλεστέρες λιπαρών οξέων» (στο εξής: FAME). Μολονότι ο ΜΦ και ο ΜΕ είναι αμφότεροι FAME, έχουν επίσης εν μέρει διαφορετικές φυσικές και χημικές ιδιότητες και, κυρίως, διαφορετικό σημείο έμφραξης φίλτρου εν ψυχρώ (στο εξής: CFPP). Το CFPP είναι η θερμοκρασία στην οποία ένα καύσιμο προκαλεί έμφραξη στο φίλτρο καυσίμου επειδή ορισμένα συστατικά του καυσίμου κρυσταλλώνουν ή παγώνουν. Για τον ΜΕ, το CFPP μπορεί να είναι -14°C , ενώ για τον ΜΦ είναι περίπου 13°C . Στην αγορά, το βιοντίζελ με συγκεκριμένο CFPP περιγράφεται συχνά ως FAME X, όπως FAME 0 ή FAME 5.
 - 12 Η έρευνα για τις επιδοτήσεις και τη ζημία κάλυψε την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2017 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2018 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η ανάλυση των χρήσιμων τάσεων για την εξακρίβωση της ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως το τέλος της περιόδου της έρευνας. Όπου κρίθηκε απαραίτητο, η Επιτροπή εξέτασε και στοιχεία μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας.
 - 13 Με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2019, οι προσφεύγουσες απάντησαν στο ερωτηματολόγιο που τους είχε αποστείλει η Επιτροπή σχετικά με τις επιδοτήσεις, απαντήσες τις οποίες συμπλήρωσαν την 1η Μαρτίου 2019. Η Επιτροπή διενήργησε επιτόπιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις των προσφευγουσών στην Ινδονησία από τις 12 έως τις 15 και στις 22 Μαρτίου 2019.

- 14 Στις 12 Αυγούστου 2019 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/1344, για την επιβολή προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας (ΕΕ 2019, L 212, σ. 1, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Στις προσφεύγουσες επιβλήθηκε προσωρινός αντισταθμιστικός δασμός με συντελεστή 18 %.
- 15 Στις 28 Αυγούστου 2019 οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί των εγγράφων της προσωρινής κοινοποίησης. Στις 6 Σεπτεμβρίου 2019 πραγματοποιήθηκε ακρόαση με την Επιτροπή.
- 16 Στις 4 Οκτωβρίου 2019 η Επιτροπή κοινοποίησε τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων επροτίθετο να λάβει οριστικά αντισταθμιστικά μέτρα για τις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επ' αυτών στις 14 Οκτωβρίου 2019. Ακροάσεις πραγματοποιήθηκαν στις 14 Οκτωβρίου 2019, παρουσία του συμβούλου ακροάσεων, και στις 17 Οκτωβρίου 2019.
- 17 Στο πέρας της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων, η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό με τον οποίο επιβεβαίωσε τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει με τον προσωρινό κανονισμό. Η Επιτροπή έκρινε ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε στηρίξει τον κλάδο του βιοντίζελ μέσω επιδοτήσεων κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή έκρινε ότι η εν λόγω στήριξη είχε παρασχεθεί μέσω ορισμένων προγραμμάτων. Ειδικότερα, το Oil Palm Plantation Fund (στο εξής: OPPF), δημόσιος οργανισμός, κατέβαλλε στους παραγωγούς βιοντίζελ που προμήθευαν βιοντίζελ σε εταιρίες οι οποίες είχαν οριστεί ως «Petrofuel Entities» τη διαφορά μεταξύ της τιμής αναφοράς του ορυκτού ντίζελ, την οποία κατέβαλλαν οι εν λόγω Petrofuel Entities, και της τιμής αναφοράς του βιοντίζελ που καθόριζε ο Υπουργός Ενέργειας και Ορυκτών Πόρων. Η Επιτροπή κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε αναθέσει ή είχε δώσει εντολή στους παραγωγούς ΑΦ, πρώτης ύλης την οποία οι παραγωγοί βιοντίζελ αγόραζαν με σκοπό να τη μεταποιήσουν σε βιοντίζελ, να προμηθεύουν την εν λόγω πρώτη ύλη έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού, μεταξύ άλλων μέσω εξαγωγικών περιορισμών και ελέγχου των τιμών μέσω του ομίλου δημόσιων εταιριών PT Perkebunan Nusantara (στο εξής: PTPN).
- 18 Στις προσφεύγουσες επιβλήθηκε οριστικός αντισταθμιστικός δασμός με συντελεστή 18 %.

Αιτήματα των διαδίκων

- 19 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά το μέρος που τις αφορά·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 20 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το EBB, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

- 21 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν κατ' ουσίαν επτά λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν:
- ο πρώτος, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού κατά τον προσδιορισμό της υποτιμολόγησης·
 - ο δεύτερος, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά την ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας·
 - ο τρίτος, πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε επιδότηση υπό μορφή προμήθειας ΑΦ έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού·
 - ο τέταρτος, πρόδηλη πλάνη εκτίμησης και παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i, και σημείο 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε επιδότηση υπό μορφή άμεσης μεταφοράς κεφαλαίων·
 - ο πέμπτος, παράβαση του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό του οφέλους που προσπορίστηκε από το καθεστώς του ORPF·
 - ο έκτος, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 8, του βασικού κανονισμού κατά τη διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας·
 - ο έβδομος, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού κατά τον προσδιορισμό της υποτιμολόγησης

- 22 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αποτελείται από δύο σκέλη, τα οποία η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το EBB, αντικρούει.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τη μη συνεκτίμηση του συνόλου των στοιχείων που ασκούν επιρροή κατά τον προσδιορισμό της υποτιμολόγησης

- 23 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, καθότι ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης δεν βασίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και δεν απορρέει από αντικειμενική εξέταση. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η πρώτη μέθοδος που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι δεν μπορεί να υφίσταται άμεσος ανταγωνισμός μεταξύ του ΜΦ που εισάγεται από την Ινδονησία και του ΜΦ που παράγεται στην Ένωση, εκ των οποίων το πρώτο χρησιμοποιείται ως εισροή για την παραγωγή μείγματος βιοντίζελ, ενώ το δεύτερο αναμειγνύεται απευθείας στο ορυκτό ντίζελ. Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η δεύτερη μέθοδος, η οποία συνίσταται στη σύγκριση των εισαγωγών ΜΦ από την Ινδονησία με τις πωλήσεις ΜΦ που παράγεται στην Ένωση και το βιοντίζελ με CFPP 0 °C (στο εξής: FAME 0) που παράγεται στην Ένωση, δεν

- λαμβάνει επίσης υπόψη το γεγονός ότι το βιοντίζελ από την Ινδονησία αποτελεί εισροή για την παραγωγή FAME 0 και ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε ορισμένες ψυχρές περιοχές της Ένωσης λόγω του υψηλού επιπέδου CFPP. Στο πλαίσιο της τρίτης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η τρίτη μέθοδος, η οποία συνίσταται σε σύγκριση του συνόλου των εισαγωγών βιοντίζελ από την Ινδονησία με το σύνολο των πωλήσεων βιοντίζελ στην Ένωση χωρίς προσαρμογή τιμής, δεν λαμβάνει υπόψη τις διαφορές τιμών μεταξύ των τύπων βιοντίζελ ανάλογα με το επίπεδο CFPP.
- 24 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, σε ζητήματα μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτίμησης λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που οφείλουν να εξετάζουν (βλ. απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, *Gul Ahmed Textile Mills* κατά Συμβουλίου, C-100/17 P, EU:C:2018:842, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 25 Η ευρεία εξουσία εκτίμησης αφορά ιδίως τον προσδιορισμό της ύπαρξης ζημίας προκληθείσας στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στο πλαίσιο διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων. Επομένως, ο δικαστικός έλεγχος μιας τέτοιας κρίσεως πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τήρησης των κανόνων της διαδικασίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη, της έλλειψης πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών και της έλλειψης κατάχρησης εξουσίας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, *Bricmate*, C-569/13, EU:C:2015:572, σκέψη 46, και της 19ης Μαΐου 2021, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2021:278, σκέψη 149 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Τούτο ισχύει ιδίως όσον αφορά τον προσδιορισμό των παραγόντων που προκάλεσαν ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στο πλαίσιο έρευνας κατά των επιδοτήσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, *Bricmate*, C-569/13, EU:C:2015:572, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 26 Ο έλεγχος από το Γενικό Δικαστήριο των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στήριξαν τις διαπιστώσεις τους δεν αποτελεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών η οποία υποκαθιστά εκείνη των προαναφερθέντων οργάνων. Ο έλεγχος αυτός δεν θίγει την ευρεία εξουσία εκτίμησης των εν λόγω θεσμικών οργάνων στον τομέα της εμπορικής πολιτικής, αλλά περιορίζεται στη διαπίστωση του αν τα οικεία στοιχεία είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν τα θεσμικά όργανα. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει όχι μόνο να ελέγχει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων έγινε επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά οφείλει επίσης να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των στοιχείων που ασκούν επιρροή συναφώς και που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση μιας σύνθετης κατάστασης καθώς και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αντλούμενα συμπεράσματα (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, *Gul Ahmed Textile Mills* κατά Συμβουλίου, C-100/17 P, EU:C:2018:842, σκέψη 64).
- 27 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η διαπίστωση της ύπαρξης ζημίας για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στηρίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση, αφενός, του όγκου των επιδοτούμενων εισαγωγών και των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για τις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης και, αφετέρου, των επακόλουθων συνεπειών των εν λόγω εισαγωγών για τον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής. Όσον αφορά, ειδικότερα, την επίδραση των επιδοτούμενων εισαγωγών επί των τιμών, το άρθρο 8, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προβλέπει την υποχρέωση να εξετάζεται κατά πόσον οι εισαγωγές αυτές πραγματοποιήθηκαν

- όντως σε τιμές αισθητά κατώτερες της τιμής του ομοειδούς προϊόντος που παράγει ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής ή κατά πόσον οι εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν, με οποιονδήποτε τρόπο, σημαντική συμπίεση των τιμών ή παρεμποδίζουν, σε σημαντικό βαθμό, την αύξηση των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση (απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψεις 236 και 237).
- 28 Ο βασικός κανονισμός δεν περιλαμβάνει ορισμό της έννοιας της υποτιμολόγησης και δεν προβλέπει μέθοδο για τον υπολογισμό της (απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 238). Η μέθοδος που ακολουθείται για τη διαπίστωση ενδεχόμενης υποτιμολόγησης πρέπει, κατ' αρχήν, να εφαρμόζεται σε επίπεδο «ομοειδούς προϊόντος» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, ακόμη και αν το οικείο προϊόν μπορεί να αποτελείται από διαφόρους τύπους προϊόντων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψεις 73 και 74 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Pitruzzella στην υπόθεση Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2021:533, σημείο 64, τις οποίες το Δικαστήριο υιοθέτησε στην εν λόγω υπόθεση).
- 29 Ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης των επίμαχων εισαγωγών πραγματοποιείται, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, για τη διαπίστωση της ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής ως συνέπεια των εισαγωγών αυτών και χρησιμοποιείται, ευρύτερα, για την αξιολόγηση της εν λόγω ζημίας και τον προσδιορισμό του περιθωρίου ζημίας, δηλαδή του επιπέδου εξάλειψής της. Η υποχρέωση αντικειμενικής εξέτασης των επιπτώσεων των επιδοτούμενων εισαγωγών, η οποία προβλέπεται στο ως άνω άρθρο 8, παράγραφος 1, επιβάλλει την πραγματοποίηση δίκαιης σύγκρισης μεταξύ της τιμής του υπό εξέταση προϊόντος και της τιμής του ομοειδούς προϊόντος του ανωτέρω κλάδου παραγωγής κατά τις πωλήσεις που πραγματοποιούνται στο έδαφος της Ένωσης (απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 239).
- 30 Σχηματικά, κατά την εκτίμηση του βαθμού υποτιμολόγησης, τα θεσμικά όργανα προβαίνουν σε σύγκριση των τιμών της Ένωσης προς τις προσαρμοσμένες τιμές των εισαγωγών, από την οποία προκύπτει ως ποσοστό το περιθώριο υποτιμολόγησης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, T-192/08, EU:T:2011:619, σκέψη 65).
- 31 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι η ανάλυση της υποτιμολόγησης προϋποθέτει την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων και ότι η ευρεία εξουσία εκτίμησης την οποία διαθέτει η Επιτροπή εκτείνεται, τουλάχιστον, στις αποφάσεις που αφορούν την επιλογή της μεθόδου ανάλυσης, τα στοιχεία και τις αποδείξεις που πρέπει να συλλεχθούν, τον τρόπο υπολογισμού που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τον προσδιορισμό της υποτιμολόγησης, καθώς και στην ερμηνεία και την εκτίμηση των συλλεχθέντων στοιχείων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψεις 78 και 107, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Pitruzzella στην υπόθεση Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2021:533, σημεία 27 έως 30, τις οποίες το Δικαστήριο υιοθέτησε στην εν λόγω υπόθεση).
- 32 Το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των ανωτέρω παρατηρήσεων.

– Επί της πρώτης μεθόδου υπολογισμού

- 33 Κατά την αιτιολογική σκέψη 234 του προσβαλλόμενου κανονισμού, με την πρώτη μέθοδο υπολογισμού της υποτιμολόγησης «πραγματοποιήθηκε σύγκριση των εισαγωγών [ΜΦ] από την Ινδονησία με τις πωλήσεις [ΜΦ] που παράγεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση», τα δε «περιθώρια υποτιμολόγησης κυμαίνονταν από 6,0 % έως 11,6%». Στην αιτιολογική σκέψη 235 του προσβαλλόμενου κανονισμού διευκρινίζεται ότι «πραγματοποιήθηκε ακριβής σύγκριση μεταξύ [ΜΦ] με σημείο [CFPP] + 13 από την Ινδονησία και [ΜΦ] με CFPP + 10 από τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής», ότι «[ο ΜΦ] με CFPP + 10 δεν αναμείχθηκε για την εξασφάλιση του συγκεκριμένου CFPP», ότι «στο βιοντίζελ προστέθηκε πρόσθετο με κόστος μικρότερο από 1 [ευρώ] ανά μετρικό τόνο, ήτοι μόνο της τάξης του 0,1 % περίπου του κόστους παραγωγής», και ότι «[η] Επιτροπή δεν θεωρεί ότι απαιτείται προσαρμογή για το συγκεκριμένο πρόσθετο καθώς δεν θα είχε αντίκτυπο στους υπολογισμούς».
- 34 Κατά την αιτιολογική σκέψη 293 του προσωρινού κανονισμού, η εν λόγω σύγκριση κάλυψε το 20 % περίπου του συνόλου των πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος.
- 35 Από την αιτιολογική σκέψη 292 του προσωρινού κανονισμού συνάγεται ότι η συγκεκριμένη σύγκριση αφορά το ίδιο προϊόν σε σχέση με τις εισαγωγές από την Ινδονησία και τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής, ήτοι το καθαρό βιοντίζελ από φοινικέλαιο. Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν το συγκεκριμένο στοιχείο.
- 36 Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης, στην αιτιολογική σκέψη 242 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι δεν διαπίστωσε οποιαδήποτε διαφορά τιμής μεταξύ των εν λόγω προϊόντων. Επιπλέον, στην ίδια αιτιολογική σκέψη, η Επιτροπή επισήμανε ότι στις προσφερόμενες τιμές για τον καθαρό ΜΦ δεν γινόταν αναφορά στο πραγματικό CFPP του προϊόντος, αλλά μόνο στον ΜΦ. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν οποιοδήποτε στοιχείο ικανό να αναιρέσει τις προεκτεθείσες διαπιστώσεις, ορθώς η Επιτροπή συνήγαγε ότι όλοι οι τύποι ΜΦ πωλούνταν σε παρόμοια τιμή ανεξαρτήτως του ακριβούς CFPP. Όσον αφορά τη σχέση ανταγωνισμού μεταξύ των δύο προϊόντων, στην αιτιολογική σκέψη 228 του προσβαλλόμενου κανονισμού επισημαίνεται ότι από ανάλυση των πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος προέκυψαν σημαντικές πωλήσεις καθαρού ΜΦ απευθείας σε διυλιστήρια ορυκτού ντίζελ, το οποίο θα ήταν σε άμεσο ανταγωνισμό με τις εισαγωγές καθαρού ΜΦ από την Ινδονησία. Το γεγονός ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 290 του προσωρινού κανονισμού, ο καθαρός ΜΦ «κατά κανόνα δεν» αναμιγνύεται με το ορυκτό ντίζελ, αλλά αναμιγνύεται πρώτα με άλλα βιοκαύσιμα με χαμηλότερο CFPP για την παραγωγή ενός μείγματος με CFPP + 5 °C ή CFPP 0 °C, το οποίο εν συνεχεία αναμιγνύεται με ορυκτό ντίζελ, δεν αποκλείει το εν λόγω προϊόν να πωλείται απευθείας στα διυλιστήρια ορυκτού ντίζελ.
- 37 Το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι ο εισαγόμενος ΜΦ χρησιμοποιείται ως εισροή για την παραγωγή μείγματος βιοντίζελ, ενώ ο ΜΦ που παράγεται στην Ένωση αναμιγνύεται απευθείας με το ορυκτό βιοντίζελ, και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να υφίσταται άμεσος ανταγωνισμός μεταξύ των δύο προϊόντων δεν υποστηρίζεται από αποδεικτικά στοιχεία και βασίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 38 Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι στην αιτιολογική σκέψη 253 του προσβαλλόμενου κανονισμού μνημονεύεται ότι ο ΜΦ που παράγεται στην Ένωση πωλείται απευθείας στις πετρελαϊκές εταιρίες δεν σημαίνει ότι ο εισαγόμενος ΜΦ δεν πωλείται επίσης στις εν λόγω εταιρίες. Αντιθέτως, το ενδεχόμενο αυτό μνημονεύεται ρητώς στην αιτιολογική σκέψη 228 του προσβαλλόμενου κανονισμού όπου η Επιτροπή εξέθεσε την ύπαρξη άμεσου ανταγωνισμού

μεταξύ των δύο προϊόντων διευκρινίζοντας ότι «[α]πό ανάλυση των πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος προέκυψαν σημαντικές πωλήσεις καθαρού [ΜΦ] απευθείας σε διυλιστήρια ορυκτού ντίζελ, που θα είναι σε άμεσο ανταγωνισμό με τις εισαγωγές καθαρού [ΜΦ] από την Ινδονησία». Όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, στην αιτιολογική σκέψη 254 του εν λόγω κανονισμού επισημαίνεται απλώς και μόνον ότι «[η] Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι ο [ΜΦ] εισάγεται επίσης στην Ένωση προκειμένου να αναμειχθεί με άλλα βιοκαύσιμα».

- 39 Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν προσκομίζουν επαρκή στοιχεία ώστε να ανατρέψουν την εκτίμηση περί των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη ο προσωρινός κανονισμός και η οποία επιβεβαιώθηκε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Μια τέτοια απόδειξη είναι όμως απαραίτητη προκειμένου να συναχθεί ότι ένα θεσμικό όργανο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης που να δικαιολογεί την ακύρωση μιας πράξης (βλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, *Gold East Paper* και *Gold Huasheng Paper* κατά Συμβουλίου, T-444/11, EU:T:2014:773, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 40 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη, με την πρώτη μέθοδο υπολογισμού, τον τύπο και τις φυσικές ιδιότητες των προς σύγκριση προϊόντων, καθώς και τις χρήσεις τους και την ανταγωνιστική σχέση τους. Επομένως, η Επιτροπή πραγματοποίησε δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής του υπό εξέταση προϊόντος και της τιμής του ομοειδούς προϊόντος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής κατά τις πωλήσεις που πραγματοποιούνται στο έδαφος της Ένωσης, όπως επιτάσσει η νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 29 ανωτέρω.
- 41 Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών σχετικά με την πρώτη μέθοδο υπολογισμού πρέπει να απορριφθούν.

– *Επί της δεύτερης μεθόδου υπολογισμού*

- 42 Κατά την αιτιολογική σκέψη 245 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο πλαίσιο της δεύτερης μεθόδου υπολογισμού της υποτιμολόγησης «διευρύνθηκε η ποσότητα παραγόμενου στην Ένωση βιοντίζελ που συγκρίθηκε με τις εισαγωγές από την Ινδονησία μέσω συμπερίληψης (στη σύγκριση) των πωλήσεων βιοντίζελ FAME 0 από τους ενωσιακούς παραγωγούς του δείγματος».
- 43 Στις αιτιολογικές σκέψεις 246 έως 248 του προσβαλλόμενου κανονισμού διευκρινίζονται τα εξής:
- «(246) Για τη σύγκριση των ενωσιακών πωλήσεων FAME 0 με τις εισαγωγές [ΜΦ] από την Ινδονησία σε εθνικό επίπεδο, η τιμή των ενωσιακών FAME 0 αναπροσαρμόστηκε και, ως αποτέλεσμα, μειώθηκε στο επίπεδο τιμών των ενωσιακών πωλήσεων [ΜΦ] προκειμένου να ληφθεί υπόψη η αγοραία αξία των διαφοροποιημένων φυσικών ιδιοτήτων.
- (247) Προς διευκρίνιση του υπολογισμού, κατόπιν αιτήματος των μερών που υπέβαλαν παρατηρήσεις, η τιμή της ανωτέρω μείωσης κυμάνθηκε μεταξύ 100 και 130 [ευρώ] ανά μετρικό τόνο. Επίσης, προς διευκρίνιση του υπολογισμού, το 55 % όλων των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής που καλύπτονται από αυτή τη σύγκριση περιλαμβάνει τόσο [ΜΦ] όσο και FAME 0 [...]
- (248) Το περιθώριο υποτιμολόγησης σε εθνικό επίπεδο που προέκυψε από αυτή τη μέθοδο ήταν 7,4 %.»

- 44 Από την ερμηνεία του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή διεύρυνε το πεδίο της σύγκρισης που πραγματοποίησε με την πρώτη μέθοδο υπολογισμού ώστε να περιλάβει, στην πλευρά των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, τόσο ΜΦ όσο και FAME 0. Προς τούτο, οι τιμές του FAME 0 αναπροσαρμόστηκαν προς τα κάτω, στο επίπεδο της τιμής πώλησης του ΜΦ, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών ιδιοτήτων.
- 45 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το βιοντίζελ από την Ινδονησία αποτελεί εισροή για την παραγωγή του βιοντίζελ με CFPP 0 °C και ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε ορισμένες ψυχρές περιοχές της Ένωσης λόγω του υψηλού επιπέδου CFPP. Προς στήριξη των ισχυρισμών τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται τις εκθέσεις της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ, και ειδικότερα την έκθεση της ειδικής ομάδας «ΕΕ-βιοντίζελ (Ινδονησία)» στο σημείο 7.158 της οποίας επισημαίνονται «στοιχεία πολυπλοκότητας στις ανταγωνιστικές σχέσεις μεταξύ του ΜΦ και του αναμεμειγμένου βιοντίζελ με CFPP 0, δεδομένου ότι ο ΜΦ από την Ινδονησία αποτελεί εισροή για το αναμεμειγμένο βιοντίζελ, περιλαμβανομένου του αναμεμειγμένου βιοντίζελ με CFPP 0».
- 46 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, οι ερμηνείες, από το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο, της συμφωνίας για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα που περιέχεται στο παράρτημα 1 Α της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ (ΕΕ 1994, L 336, σ. 156, στο εξής: συμφωνία ΕΑΜ), δεν δεσμεύουν το Γενικό Δικαστήριο κατά την εκτίμηση του κύρους του προσβαλλόμενου κανονισμού (πρβλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 1ης Μαρτίου 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, σκέψη 54, της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 103, και της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2021:278, σκέψη 419).
- 47 Εντούτοις, το Δικαστήριο υπογραμμίζει επίσης ότι η αρχή του γενικού διεθνούς δικαίου περί υποχρέωσης τήρησης των συμβατικών δεσμεύσεων (*pacta sunt servanda*), η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 26 της Σύμβασης της Βιέννης περί του δικαίου των συνθηκών, της 23ης Μαΐου 1969, συνεπάγεται ότι ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των διατάξεων της συμφωνίας ΕΑΜ, να λάβει υπόψη την ερμηνεία των διαφόρων διατάξεων της συμφωνίας αυτής από το όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 32, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Pitruzzella στην υπόθεση Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2021:533, σημείο 24, τις οποίες το Δικαστήριο υιοθέτησε στην εν λόγω υπόθεση). Επομένως, ουδόλως εμποδίζεται το Γενικό Δικαστήριο να λάβει υπόψη την ερμηνεία αυτή, όταν πρόκειται να προβεί σε ερμηνεία των διατάξεων του βασικού κανονισμού που αντιστοιχούν στις διατάξεις της συμφωνίας ΕΑΜ (απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 103).
- 48 Εν πάση περιπτώσει, κατ' αρχάς, ορθώς η Επιτροπή υπογράμμισε, στις αιτιολογικές σκέψεις 251 και 252 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τη μεταβολή της διάρθρωσης του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, ο οποίος παράγει πλέον και ΜΦ. Επομένως, η κατάσταση της αγοράς μεταβλήθηκε σε σχέση με εκείνη λόγω της οποίας είχε διενεργηθεί η ανάλυση, όπως αυτή εκτέθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω και περιέχεται στην έκθεση της ειδικής ομάδας «ΕΕ-βιοντίζελ (Ινδονησία)».
- 49 Εν συνεχεία, και αντίθετα προς όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, από την αιτιολογική σκέψη 246 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε όντως υπόψη την αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών ιδιοτήτων όταν αναπροσάρμοσε την τιμή πώλησης του

FAME 0 στην Ένωση προκειμένου να πραγματοποιήσει τη σύγκριση. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν την προσαρμογή της τιμής του FAME 0 την οποία πραγματοποίησε η Επιτροπή. Αντιθέτως, χρησιμοποιούν την εν λόγω προσαρμογή ως αφετηρία για να προτείνουν τον δικό τους υπολογισμό της υποτιμολόγησης για το σύνολο των πωλήσεων βιοντίζελ στην Ένωση.

- 50 Τέλος, η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης, στην αιτιολογική σκέψη 254 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι ο εισαγόμενος από την Ινδονησία ΜΦ χρησιμοποιούνταν ως «εισροή» και αναμιγνυόταν με άλλα βιοντίζελ για την παραγωγή, για παράδειγμα, του FAME 0, και διευκρίνισε επιπλέον ότι «η ποσότητα του εισαγόμενου [ΜΦ] εξαρτ[ιόταν] από την τιμή των εισαγωγών αυτών, καθώς και από τις φυσικές ιδιότητες· συνεπώς, η τιμή του εισαγόμενου [ΜΦ] ασκ[ούσε] πίεση και στις τιμές των μειγμάτων». Περαιτέρω, κατά την Επιτροπή, «[ο ΜΦ] περιλαμβ[ανόταν] μεταξύ των φθηνότερων τύπων βιοντίζελ που μπορού[σαν] να χρησιμοποιηθούν σε μείγματα όπως το FAME 0 και το FAME + 5, τα οποία [ήταν] κατάλληλα για χρήση σε σημαντικό μέρος της αγοράς της Ένωσης καθ' όλη τη διάρκεια του έτους», και, «[ω]ς εκ τούτου, οι εισαγωγές [ΜΦ] ανταγωνίζοντα[ν] απευθείας με άλλους τύπους βιοντίζελ που παράγοντα[ν] στην ΕΕ, οι οποίοι διαφορετικά θα αναμιγνύονταν σε μεγαλύτερες ποσότητες για την επίτευξη του ίδιου αποτελέσματος μείγματος». Περαιτέρω, στην αιτιολογική σκέψη 297 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή εξέθεσε ότι το FAME 0 συχνά περιείχε έως 20 % ΜΦ.
- 51 Προκύπτει, επομένως, ότι η Επιτροπή έλαβε δεόντως υπόψη στην ανάλυσή της τόσο τη χρήση των προϊόντων όσο και τις ανταγωνιστικές σχέσεις τους.
- 52 Ως εκ τούτου, οι προσφεύγουσες δεν αποδεικνύουν ότι η υποτιμολόγηση που προκύπτει από τη δεύτερη μέθοδο υπολογισμού ενέχει πρόδηλη πλάνη.

– *Επί της τρίτης μεθόδου υπολογισμού*

- 53 Κατά την αιτιολογική σκέψη 256 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο πλαίσιο της τρίτης μεθόδου υπολογισμού της υποτιμολόγησης «πραγματοποιήθηκε σύγκριση των εισαγωγών βιοντίζελ από την Ινδονησία σε εθνικό επίπεδο με το σύνολο των πωλήσεων βιοντίζελ των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος», το δε «περιθώριο υποτιμολόγησης σε εθνικό επίπεδο που προέκυψε από αυτή τη μέθοδο ήταν 17,1 %».
- 54 Στην αιτιολογική σκέψη 270 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι ο υπολογισμός αυτός είναι η σύγκριση του ΜΦ Ινδονησίας με CFPP 13 °C με το σύνολο των πωλήσεων της παραγωγής του ενωσιακού κλάδου παραγωγής στην Ένωση, στην οποία παραγωγή περιλαμβάνεται επίσης ΜΦ, και ότι δεν υποβλήθηκε τεκμηριωμένο και ποσοτικά προσδιορισμένο αίτημα προσαρμογής.
- 55 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η συγκεκριμένη μέθοδος υπολογισμού ουδόλως λαμβάνει υπόψη τη διαφορά του επιπέδου CFPP μεταξύ του βιοντίζελ από την Ινδονησία και του βιοντίζελ που πωλούν οι παραγωγοί της Ένωσης, υπογραμμίζουν δε τη σημασία, για το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο και την ειδική ομάδα του ΠΟΕ, να πραγματοποιούνται οι αναγκαίες προσαρμογές προκειμένου να διασφαλίζεται λυσιτελής σύγκριση των τιμών.
- 56 Συναφώς, υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 46 και 47 ανωτέρω, οι ερμηνείες, από τα προμνησθέντα όργανα, της συμφωνίας ΕΑΜ δεν δεσμεύουν το Γενικό Δικαστήριο κατά την εκτίμηση του κύρους του προσβαλλόμενου κανονισμού, μολοντί ο δικαστής της Ένωσης πρέπει να τις λαμβάνει υπόψη.

- 57 Κατά τα λοιπά, η ειδική ομάδα του ΠΟΕ επισήμανε ότι «οι τιμές που συγκρίνονται πρέπει να αντιστοιχούν σε προϊόντα και συναλλαγές που είναι συγκρίσιμα, ώστε να παρέχουν αξιόπιστη ένδειξη της ύπαρξης και της έκτασης της υποτιμολόγησης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή που επιδοτούνται σε σχέση με την τιμή του εθνικού ομοειδούς προϊόντος, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί εν συνεχεία για την αξιολόγηση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των σχετικών εισαγωγών και της ζημίας που προκλήθηκε στον κλάδο εθνικής παραγωγής». Επιπλέον, κατά την ειδική ομάδα του ΠΟΕ, «[η] διακριτική ευχέρεια της αρχής περιορίζεται από τη γενική υποχρέωση [...] η εξακρίβωση της ύπαρξης ζημίας “να βασίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και να περιλαμβάνει αντικειμενική εξέταση”», η δε «[σ]ύγκριση τιμών που δεν είναι συγκρίσιμες δεν θα ανταποκρίνεται, κατά τη γνώμη μας, στην επιταγή η επιφορτισμένη με την έρευνα αρχή να προβεί σε “αντικειμενική εξέταση” “θετικών αποδεικτικών στοιχείων”». Η ειδική ομάδα του ΠΟΕ υπογραμμίζει ότι πλείονες παράγοντες καθορίζουν την τιμή πώλησης σε μια συγκεκριμένη συναλλαγή και ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να διασφαλίζεται η δυνατότητα σύγκρισης των τιμών όσον αφορά τα διάφορα χαρακτηριστικά των συγκρινόμενων προϊόντων και συναλλαγών. Επομένως, ένας θεμελιώδης παράγοντας καθορισμού της τιμής είναι τα φυσικά χαρακτηριστικά του προϊόντος και, σε περίπτωση που η επιφορτισμένη με την έρευνα αρχή «συγκρίνει τις τιμές βάσει “καλαθιού” προϊόντων ή συναλλαγών πώλησης, η αρχή πρέπει να διασφαλίζει ότι οι ομάδες προϊόντων ή συναλλαγών που συγκρίνονται και αποτελούν τους δύο όρους της εξίσωσης είναι αρκούντως ομοειδείς ώστε να μπορεί να διαπιστωθεί ευλόγως ότι κάθε απόκλιση τιμών είναι αποτέλεσμα “υποτιμολόγησης” και όχι απλώς και μόνον διαφορών στη σύνθεση των δύο συγκρινόμενων καλαθιών», με τη διευκρίνιση ότι, «[σ]ε περίπτωση απόκλισης, η αρχή πρέπει να προβαίνει σε προσαρμογές προκειμένου να λάβει υπόψη και να διορθώσει τις κρίσιμες διαφορές στα φυσικά ή άλλα χαρακτηριστικά του προϊόντος» [έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ με τίτλο «Κίνα – Μέτρα αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικά μέτρα για τα προϊόντα από κοτόπουλο αναπαραγωγής από τις Ηνωμένες Πολιτείες», η οποία εκδόθηκε στις 2 Αυγούστου 2013 (WT/DS 427/R, σημεία 7.475, 7.476, 7.480 και 7.483)].
- 58 Δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε προσαρμογές κατά την εφαρμογή της τρίτης μεθόδου υπολογισμού της υποτιμολόγησης. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν η σύγκριση μεταξύ της τιμής του υπό εξέταση προϊόντος και της τιμής του ομοειδούς προϊόντος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής είναι δίκαιη, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 29 ανωτέρω, και αν ενδεχομένως η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτίμησης την οποία διαθέτει κατά την ανάλυση της υποτιμολόγησης, η οποία απαιτεί την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 31 ανωτέρω.
- 59 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι το ομοειδές προϊόν του ενωσιακού κλάδου παραγωγής που έλαβε υπόψη για τη συγκεκριμένη σύγκριση είχε επίπεδο CFPP από -20°C έως 10°C . Η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υφίσταται, μεταξύ της τιμής και του CFPP, συσχέτιση βάσει της οποίας η διαφορά βαθμών συνεπάγεται μεταβολή της τιμής σε ευρώ ανά τόνο. Μολονότι εκτίμησε την αγοραία αξία των διαφορών φυσικών ιδιοτήτων μεταξύ των πωλήσεων βιοντίζελ FAME 0 στην Ένωση και των εισαγωγών ΜΦ από την Ινδονησία και αναπροσάρμοσε ανάλογα την τιμή πωλήσεων βιοντίζελ FAME 0 στην Ένωση, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν εντόπισε οποιαδήποτε εύλογη προσέγγιση ώστε να προβεί σε άλλες προσαρμογές όσον αφορά άλλους τύπους βιοντίζελ, για παράδειγμα, μεταξύ του βιοντίζελ από ΜΦ και του βιοντίζελ με CFPP -14°C .
- 60 Οι διάδικοι συμφωνούν ότι, κατά τους θερινούς μήνες και σε θερμότερες περιοχές, μπορεί να πωληθεί βιοντίζελ με υψηλότερα επίπεδα CFPP, ενώ κατά τους χειμερινούς μήνες και σε ψυχρότερες περιοχές απαιτείται βιοντίζελ με χαμηλότερα επίπεδα CFPP. Η ποσότητα του ΜΦ που χρησιμοποιείται σε ένα μείγμα εξαρτάται από την εποχή και την τοποθεσία ανά την Ευρώπη.

- 61 Η Επιτροπή παρατήρησε λοιπόν πλείονα στοιχεία πολυπλοκότητας στην αγορά βιοντίζελ. Η Επιτροπή δεν συμερίζεται την ανάλυση των προσφευγουσών κατά την οποία το επίπεδο CFPP έχει, σε κάθε περίπτωση, αντίκτυπο στις τιμές. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, το επίπεδο CFPP έχει αντίκτυπο στις τιμές όταν, ανάλογα με την εποχή και τη γεωγραφική τοποθεσία, διαφορετικά επίπεδα CFPP μπορεί να ανταγωνίζονται το ένα το άλλο στην εν λόγω αγορά. Για παράδειγμα, το βιοντίζελ με CFPP 13 °C ανταγωνίζεται το βιοντίζελ με CFPP 10 °C καθ' όλη τη διάρκεια του έτους σε πλείονες περιοχές της νότιας Ευρώπης. Εντούτοις, ο ανταγωνισμός αυτός δεν συνεπάγεται αυτομάτως διαφορά τιμής. Συνακόλουθα, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι πωλήσεις στην Ένωση ΜΦ με CFPP 10 °C συγκρίθηκαν με τις εισαγωγές ΜΦ από την Ινδονησία με CFPP 13 °C χωρίς να απαιτηθεί προσαρμογή προκειμένου να ληφθούν υπόψη ενδεχόμενες διαφορές όσον αφορά το επίπεδο CFPP. Αντιθέτως, υπό ορισμένες κλιματικές συνθήκες, για παράδειγμα τον χειμώνα, στη νότια Ευρώπη, το βιοντίζελ με CFPP 13 °C δεν θα ανταγωνίζεται το βιοντίζελ με CFPP – 10 °C, ανεξαρτήτως οποιασδήποτε διαφοράς τιμής, καθότι το βιοντίζελ με CFPP 13 °C δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί υπό τις συγκεκριμένες χειμερινές συνθήκες. Εξ αυτού η Επιτροπή συνάγει ότι, μολονότι κρίθηκε αναγκαία η προσαρμογή της τιμής βάσει της παρατηρηθείσας αγοραίας αξίας για το βιοντίζελ FAME 0, το οποίο είναι το προϊόν με τις μεγαλύτερες πωλήσεις για τους παραγωγούς της Ένωσης, δεν ισχύει το ίδιο όσον αφορά άλλους τύπους βιοντίζελ με χαμηλά επίπεδα CFPP τα οποία δεν ανταγωνίζονται κατ' ανάγκην άμεσα, από απόψεως τιμών, τους τύπους βιοντίζελ με υψηλότερα επίπεδα CFPP.
- 62 Από τις επεξηγήσεις της Επιτροπής συνάγεται ότι η απόφαση μη προσαρμογής των τιμών, στο πλαίσιο της τρίτης μεθόδου υπολογισμού, βασίστηκε σε αντικειμενικά στοιχεία, ήτοι την πολυπλοκότητα των ανταγωνιστικών σχέσεων μεταξύ τύπων βιοντίζελ με διαφορετικά επίπεδα CFPP, τη διαφορά των συνθηκών της αγοράς για βιοντίζελ με διαφορετικά επίπεδα CFPP και την έλλειψη άμεσης συσχέτισης μεταξύ του επιπέδου CFPP και της τιμής. Τα προεκτεθέντα στοιχεία είναι ικανά να στηρίζουν με ευλογοφανή τρόπο τα συμπεράσματα της Επιτροπής, η οποία δεν υπερέβη εν προκειμένω την ευρεία εξουσία εκτίμησης την οποία διαθέτει όσον αφορά τον καθορισμό της ακριβούς μεθόδου ανάλυσης της υποτιμολόγησης.
- 63 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι η ζητούμενη προσαρμογή ήταν αναγκαία προκειμένου να καταστούν συγκρίσιμες η τιμή του υπό εξέταση προϊόντος και η τιμή του ομοειδούς προϊόντος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, όπως επιτάσσει η νομολογία (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 58).
- 64 Το ως άνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από τον εναλλακτικό υπολογισμό της υποτιμολόγησης που πρότειναν οι προσφεύγουσες με το υπόμνημα απαντήσεως. Βασίζόμενες στις πληροφορίες που παρέσχε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως, οι προσφεύγουσες προτείνουν έναν υπολογισμό της υποτιμολόγησης ο οποίος, εφαρμόζοντας συντελεστή 10 ή 13 ευρώ/τόνο (ήτοι την ίδια διαφορά ανά μονάδα με εκείνη που διαπίστωσε η Επιτροπή μεταξύ των τιμών που βιοντίζελ με CFPP 0 °C και των τιμών του βιοντίζελ με CFPP 10 °C) προκειμένου να ληφθεί υπόψη κάθε βαθμός διαφοράς του CFPP, καταλήγει σε μέση υποτιμολόγηση μόνον – 0,27 %.
- 65 Όπως αναγνώρισαν οι προσφεύγουσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προεκτεθείσα μέθοδος υπολογισμού βασίζεται στο τεκμήριο ότι η προσαρμογή τιμής μεταξύ του προϊόντος με CFPP 0 °C και του προϊόντος με CFPP 10 °C που η Επιτροπή έλαβε υπόψη με τη δεύτερη μέθοδο υπολογισμού μπορεί να αποτελέσει τη βάση για την πραγματοποίηση προσαρμογών για κάθε βαθμό διαφοράς του CFPP. Όπως, όμως, ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, οι προσφεύγουσες δεν εξηγούν τον λόγο για τον οποίο η διαφορά μεταξύ του CFPP 0 °C και του CFPP 10 °C διαιρούμενη διά του

δέκα θα ήταν αντιπροσωπευτική κάθε διαφοράς τιμής ανά βαθμό. Συγκεκριμένα, τέτοιο τεκμήριο δεν μπορεί να γίνει δεκτό για τα επίπεδα CFPP που κυμαίνονται μεταξύ -20°C και 10°C τα οποία περιλαμβάνονται στον υπολογισμό που πρότειναν οι προσφεύγουσες χωρίς να παράσχουν εξηγήσεις σχετικά με τη λυσιτέλεια της προσέγγισής τους.

- 66 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης, πρώτον, ότι είχαν υποβάλει στην Επιτροπή αιτιολογημένα αιτήματα προσαρμογής και, δεύτερον, ότι δεν υπέβαλαν άλλους υπολογισμούς διότι η Επιτροπή δεν τους παρέσχε τις αναγκαίες προς τούτο πληροφορίες. Εντούτοις, οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν, με τα υπομνήματά τους, προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας λόγω της συγκεκριμένης έλλειψης πληροφοριών.
- 67 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά το πρώτο ζήτημα που επισήμαναν οι προσφεύγουσες, από τα έγγραφα που επικαλούνται προκύπτει ότι η πρότασή τους περί προσαρμογής, όπως και εκείνη της Κυβέρνησης της Ινδονησίας, αφορούσε την πρώτη μέθοδο υπολογισμού της υποτιμολόγησης και τη σύγκριση μεταξύ του ΜΦ με CFPP 13°C και του ΜΦ με CFPP 10°C . Επομένως, οι εν λόγω προτάσεις δεν αφορούσαν την τρίτη μέθοδο υπολογισμού και οι προσφεύγουσες δεν εξηγούν τον λόγο για τον οποίο είναι λυσιτελείς στο συγκεκριμένο πλαίσιο.
- 68 Όσον αφορά το δεύτερο ζήτημα που επισήμαναν οι προσφεύγουσες, οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι η Επιτροπή δεν είχε γνωστοποιήσει, κατά τη διάρκεια της έρευνας, τα εύρη των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγών ανά επίπεδο CFPP, παρά τα αιτήματα των προσφευγουσών.
- 69 Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο προσωρινός κανονισμός παρείχε πληροφορίες σχετικά με τις πωλήσεις του ενωσιακού κλάδου παραγωγής ανά CFPP. Συγκεκριμένα, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 295 και 296 του προσωρινού κανονισμού και κατά την αιτιολογική σκέψη 247 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το 20 % των πωλήσεων της Ένωσης έχουν CFPP 10°C και το 35 % των πωλήσεων της Ένωσης έχουν CFPP 0°C (το σύνολο της δεύτερης μεθόδου, ήτοι 55 %, μείον το ποσοστό που αντιστοιχεί σε ΜΦ με CFPP 10°C , ήτοι 20 %). Από την πληροφορία αυτή διαφαινόταν ήδη ότι οι πωλήσεις της Ένωσης, εκτός εκείνων που αφορούν τον ΜΦ με CFPP 10°C και τον ΜΦ με CFPP 0°C , ανέρχονταν σε περίπου 45 %. Επιπλέον, οι επεξηγήσεις που παρέχονται στην αιτιολογική σκέψη 247 του προσβαλλόμενου κανονισμού και στην αιτιολογική σκέψη 295 του προσωρινού κανονισμού οδηγούν στο συμπέρασμα ότι μεγάλο μέρος του ως άνω 45 % των πωλήσεων αφορούσε ΜΦ με αρνητικό CFPP, όπως άλλωστε επισημαίνουν οι προσφεύγουσες με το δικόγραφο της προσφυγής. Συνεπώς, οι προσφεύγουσες διέθεταν πληροφορίες που τους παρείχαν τη δυνατότητα να κατανοήσουν τους υπολογισμούς της Επιτροπής και να υποβάλουν, στη βάση αυτή, εναλλακτικούς υπολογισμούς. Επομένως, το επιχείρημά τους είναι απορριπτέο.
- 70 Ακόμη και αν η αιτίαση των προσφευγουσών σχετικά με την τρίτη μέθοδο γινόταν δεκτή, για τον λόγο ότι κακώς η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί στις προσαρμογές που απαιτούσαν οι διαφορές μεταξύ των προϊόντων, η διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη υποτιμολόγησης, όπως προκύπτει από την εφαρμογή της πρώτης και της δεύτερης μεθόδου, των οποίων τα αποτελέσματα δεν αμφισβητήθηκαν, θα παρέμενε βάσιμη. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθούν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών και, ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά μη εξακρίβωση της υποτιμολόγησης για το προϊόν του ενωσιακού κλάδου παραγωγής στο σύνολό του και το γεγονός ότι λήφθηκε πεπλανημένα υπόψη η ύπαρξη πίεσης των τιμών

71 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, το οποίο περιλαμβάνει δύο αιτιάσεις, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, με την πρώτη αιτίαση, ότι η Επιτροπή δεν εξακρίβωσε την υποτιμολόγηση για το προϊόν του ενωσιακού κλάδου παραγωγής στο σύνολό του. Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι εισαγωγές βιοντίζελ από την Ινδονησία δεν ασκούν πίεση στις τιμές της αγοράς της Ένωσης.

– Επί της εξακρίβωσης της υποτιμολόγησης για το προϊόν στο σύνολό του

72 Επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 1 του βασικού κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Αρχές» και το οποίο αφορά, κατά την παράγραφό του 1, «[οποιοδήποτε προϊόν] του οποίου η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ένωση προκαλεί ζημία», η έρευνα κατά των επιδοτήσεων αφορά συγκεκριμένο προϊόν. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης προσδιορίζουν το οικείο «υπό εξέταση προϊόν» κατά την έναρξη της εν λόγω έρευνας. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 2, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, ως «ομοειδές προϊόν» νοείται «ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και όχι όμοιο από κάθε άποψη, έχει χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος».

73 Οι επιπτώσεις των επιδοτούμενων εισαγωγών στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης, οι οποίες είναι αναγκαίες για τη διαπίστωση της ζημίας δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, εξακριβώνονται βάσει του «υπό εξέταση προϊόντος». Προκειμένου να εξακριβωθούν οι εν λόγω επιπτώσεις εξετάζεται, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, μεταξύ άλλων, «κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί επιδοτούμενες εισαγωγές σε τιμές αισθητά κατώτερες της τιμής του ομοειδούς προϊόντος που παράγει ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής».

74 Η υποτιμολόγηση υπολογίζεται ακριβώς βάσει του ορισμού του «υπό εξέταση προϊόντος», στο οποίο παραπέμπει η έννοια του «ομοειδούς προϊόντος», όπως έχει προταθεί από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά την έναρξη της έρευνας (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 57).

75 Κατά τη νομολογία, ο βασικός κανονισμός δεν επιβάλλει, αυτός καθεαυτόν, ότι η έννοια «υπό εξέταση προϊόν» πρέπει να αφορά οπωσδήποτε ένα προϊόν θεωρούμενο ως ομοιογενές όλον και απαρτιζόμενο από ομοειδή προϊόντα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 17ης Μαρτίου 2016, Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, σκέψη 42). Ο ορισμός του «υπό εξέταση προϊόντος», κατά την έναρξη της έρευνας, δεν απαγορεύει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να υποδιαιρούν το προϊόν αυτό σε τύπους ή μοντέλα διακριτών προϊόντων και να στηρίζονται σε συγκρίσεις μεταξύ της τιμής του προϊόντος στην αγορά της Ένωσης και της τιμής των εισαγωγών, για κάθε μοντέλο ξεχωριστά ή για κάθε τύπο ξεχωριστά (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 59).

- 76 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η υποχρέωση της Επιτροπής να εξακριβώσει την υποτιμολόγηση για το «υπό εξέταση προϊόν» στο σύνολό του μπορεί να στηριχθεί σε κατ' αναλογία εφαρμογή των διδαγμάτων που αντλούνται από την απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 60).
- 77 Εντούτοις, τα διδάγματα που αντλούνται από την απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269), σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21), δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην ανάλυση των επιπτώσεων στις τιμές του ενωσιακού κλάδου παραγωγής από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ανάλυση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του εν λόγω κανονισμού, αντίστοιχο του οποίου, στον βασικό κανονισμό σε διαδικασία κατά των επιδοτήσεων, είναι το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2. Συγκεκριμένα, επισημαίνεται μια θεμελιώδης διαφορά μεταξύ του καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και της ανάλυσης, προς τον σκοπό του προσδιορισμού της ζημίας, της επίδρασης των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ στις τιμές του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, λόγω του ότι η ανάλυση αυτή συνεπάγεται σύγκριση των πωλήσεων όχι της ίδιας επιχείρησης, όπως συμβαίνει με τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ που υπολογίζεται βάσει των στοιχείων του οικείου παραγωγού-εξαγωγέα, αλλά πλειόνων επιχειρήσεων, ήτοι των παραγωγών-εξαγωγέων που περιλήφθηκαν στο δείγμα και των περιληφθεισών στο δείγμα επιχειρήσεων που εμπίπτουν στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψεις 150 έως 159, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Pitruzzella στην υπόθεση Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2021:533, σημεία 136 έως 139, τις οποίες το Δικαστήριο υιοθέτησε στην εν λόγω υπόθεση). Το ίδιο συμπέρασμα ισχύει, *mutatis mutandis*, όταν πρόκειται να εξακριβωθεί η υποτιμολόγηση δυνάμει του βασικού κανονισμού σε διαδικασία κατά των επιδοτήσεων. Επομένως, τα διδάγματα που αντλούνται από την απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269), δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην υπό κρίση υπόθεση.
- 78 Εν προκειμένω, η αιτιολογική σκέψη 27 του προσβαλλόμενου κανονισμού παραπέμπει για τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος στις αιτιολογικές σκέψεις 31 έως 37 του προσωρινού κανονισμού (βλ. σκέψεις 9 έως 11 ανωτέρω).
- 79 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, στο πλαίσιο της πρώτης μεθόδου υπολογισμού, η Επιτροπή εξακρίβωσε την υποτιμολόγηση για το 20 % μόνον του συνόλου των πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος. Επιπλέον, στο πλαίσιο της δεύτερης μεθόδου υπολογισμού, η ανάλυση της υποτιμολόγησης ενέχει, κατά τις προσφεύγουσες, ελλείψεις, διότι δεν λαμβάνει υπόψη τη μεγάλη πολυπλοκότητα της ανταγωνιστικής σχέσης μεταξύ των εν λόγω προϊόντων και αφορά μόνον το 55 % του συνόλου των πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος, η δε τρίτη μέθοδος στερείται νοήματος. Μια τέτοια προσέγγιση θα είχε ως αποτέλεσμα, σε ορισμένες περιπτώσεις, την παρέκταση της υποτιμολόγησης που αφορά μικρό ποσοστό των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής στις λοιπές πωλήσεις του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

- 80 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανωτέρω επιχειρηματολογία των προσφευγουσών εκκινεί από την παραδοχή, αφενός, ότι η τρίτη μέθοδος υπολογισμού της υποτιμολόγησης, με την οποία συγκρίνονται οι εισαγωγές βιοντίτζελ από την Ινδονησία με το σύνολο των πωλήσεων βιοντίτζελ των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος, είναι πεπλανημένη και, αφετέρου, ότι, με τη δεύτερη μέθοδο υπολογισμού που κατά τις προσφεύγουσες ενέχει ελλείψεις, η ανάλυση της υποτιμολόγησης καλύπτει μόνον το 55 % του συνόλου των πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος. Τα σχετικά επιχειρήματα των προσφευγουσών απορρίφθηκαν, όμως, με τη συλλογιστική που ανέπτυξε κυρίως το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο της εξέτασης του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή υπολόγισε την υποτιμολόγηση κατ' αρχάς για το 20 %, εν συνεχεία για το 55 % και τελικώς για το σύνολο των πωλήσεων των παραγωγών της Ένωσης. Επομένως, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, ουδεμία παρέκταση εφαρμόστηκε βάσει των διαπιστώσεων που στηρίζονταν στο 20 % των πωλήσεων της Ένωσης.
- 81 Ως εκ τούτου, η συγκεκριμένη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί. Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι κακώς η Επιτροπή βασίστηκε στην τρίτη μέθοδο υπολογισμού της υποτιμολόγησης, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών επίσης δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Συγκεκριμένα, με τη χρήση δύο άλλων μεθόδων η Επιτροπή μπόρεσε να αξιολογήσει τη σημασία της υποτιμολόγησης για το 55 % των πωλήσεων των παραγωγών της Ένωσης, ήτοι την πλειονότητα των πωλήσεων, η οποία είναι αντιπροσωπευτική της κατάστασης στο σύνολο της αγοράς. Επομένως, οι προσφεύγουσες, οι οποίες δεν απέδειξαν ότι η εν λόγω ανάλυση είναι προδήλως πλημμελής, δεν μπορούν να υποστηρίξουν βασίμως ότι ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης ενέχει προδήλως πλάνη διότι είναι αποτέλεσμα καταχρηστικής παρέκτασης υπέρμετρα αποσπασματικών στοιχείων ή στοιχείων που αντιπροσωπεύουν πολύ μικρό ποσοστό των πωλήσεων.

– *Επί της πίεσης των τιμών*

- 82 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι κακώς η Επιτροπή θεώρησε ότι οι εισαγωγές βιοντίτζελ από τον Ινδονησία άσκησαν πίεση στις τιμές δεδομένου ότι ο ΜΦ αντιπροσωπεύει μόνον το 20 % του βιοντίτζελ με CFPP 0 °C και ότι από 35 % έως 45 % του βιοντίτζελ που πωλείται στην αγορά της Ένωσης έχει CFPP κατώτερο του μηδενός. Επιπλέον, κατά τις προσφεύγουσες, από τον πίνακα 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού διαπιστώνεται ότι μόνον το 13 % της μείωσης του κόστους κατά τη διάρκεια της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου μετακυλίστηκε στους πελάτες, στοιχείο το οποίο αποδεικνύει ότι οι εισαγωγές από την Ινδονησία ουδεμία ασκούν πίεση στις τιμές πώλησης της Ένωσης. Κατά τις προσφεύγουσες, από την ανάλυση των στοιχείων που περιέχονται στον πίνακα 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού και στον πίνακα 11 του προσωρινού κανονισμού καταδεικνύεται ότι το περιθώριο κέρδους των παραγωγών της Ένωσης αυξήθηκε από – 1,8 % σε 0,4 %.
- 83 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού δεν απαιτεί να εκτιμάται ο αντίκτυπος της υποτιμολόγησης αυτής καθεαυτήν στις τιμές της Ένωσης [πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2014, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-643/11, EU:T:2014:1076, σκέψη 174 (μη δημοσιευθείσα)], αλλά ο συνολικότερος αντίκτυπος των επιδοτούμενων εισαγωγών στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης.
- 84 Εν πάση περιπτώσει, βασιζόμενη στα στοιχεία του πίνακα 11 του προσωρινού κανονισμού, τα οποία παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 325 του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή παρατήρησε, στην αιτιολογική σκέψη 328 του προσωρινού κανονισμού, ότι υποτιμολόγηση της τάξης του 10 % περίπου ασκεί σημαντική πίεση προς τα κάτω στις τιμές, κάτι το οποίο είχε ως συνέπεια ο

ενωσιακός κλάδος παραγωγής να μην μπορέσει να επωφεληθεί από το μειούμενο κόστος παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, διότι έπρεπε να μετακυλίσει πλήρως τη μείωση του κόστους στους πελάτες, προκειμένου να μην απολέσει ακόμη μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς.

- 85 Συναφώς, πρέπει να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία του πίνακα 2 τα οποία παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 325 του προσβαλλόμενου κανονισμού και τα στοιχεία του πίνακα 11 τα οποία παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 325 του προσωρινού κανονισμού:

Ενωσιακός κλάδος παραγωγής (πριν από, κατά τη διάρκεια και μετά την περίοδο έρευνας)					
	2015	2016	2017	Περίοδος έρευνας	Οκτώβριος 2018 έως Ιούνιος 2019
Μέση τιμή πώλησης ανά μονάδα στην Ένωση στο σύνολο της αγοράς (ευρώ/τόνο)	715	765	832	794	790
Μοναδιαίο κόστος παραγωγής (ευρώ/τόνο)	728	767	827	791	760

- 86 Από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια και μετά την περίοδο έρευνας, η τιμή πώλησης της Ένωσης είναι υψηλότερη του κόστους παραγωγής. Εντούτοις, τούτο δεν αποκλείει την ύπαρξη πίεσης των τιμών λόγω των εισαγωγών από την Ινδονησία. Συγκεκριμένα, από τα εν λόγω στοιχεία προκύπτει επίσης ότι, μολονότι η μείωση του κόστους παραγωγής (κατά – 4,35 % στο διάστημα από το 2017 έως την περίοδο έρευνας) κατέστησε δυνατή την αποφυγή ζημίας σε σχέση με το κόστος, οι τιμές του ενωσιακού κλάδου παραγωγής μειώθηκαν περισσότερο (κατά – 4,56 % από το 2017 έως την περίοδο έρευνας), στοιχείο το οποίο επιρρωννύει το συμπέρασμα της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 399 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής δεν μπόρεσε να επωφεληθεί από το μειούμενο κόστος κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα στοιχεία που παρατίθενται στους πίνακες που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 85 ανωτέρω αφορούν το σύνολο των πωλήσεων της Ένωσης και όχι μόνον ποσοστό των εν λόγω πωλήσεων, όπως διατείνονται οι προσφεύγουσες.
- 87 Επομένως, δεδομένου ότι τα εν λόγω στοιχεία είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα της Επιτροπής, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 25 ανωτέρω.
- 88 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η αιτίαση είναι απορριπτέα και, εν συνεχεία, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, κατά τον οποίο η ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας με τον προσβαλλόμενο κανονισμό παραβαίνει το άρθρο 8, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού

- 89 Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή στήριξε την ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των δήθεν επιδοτούμενων εισαγωγών και της ζημίας που προκλήθηκε στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής σε πεπλανημένο συμπέρασμα όσον αφορά την υποτιμολόγηση. Επομένως, η παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, στην οποία, κατά τις προσφεύγουσες, υπέπεσε η Επιτροπή κατά τη διαπίστωση της υποτιμολόγησης, συνεπάγεται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού.
- 90 Συναφώς, αρκεί η επισήμανση ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως βασίζεται στην παραδοχή ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού κατά τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης, θα γίνει δεκτός. Δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως απορρίφθηκε στο σύνολό του, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι έλαβε υπόψη την υποτιμολόγηση που διαπιστώνεται με τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκειμένου να αξιολογήσει τον αντίκτυπο για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.
- 91 Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε επιδότηση υπό μορφή προμήθειας ΑΦ έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού

- 92 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αποτελείται από τρία σκέλη, τα οποία η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το EBB, αντικρούει.

Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό ιν, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας ανέθεσε ή έδωσε εντολή στους προμηθευτές ΑΦ να προμηθεύουν τα προϊόντα τους έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού

- 93 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι κακώς η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε αναθέσει ή είχε δώσει εντολή στους προμηθευτές ΑΦ να προμηθεύουν τα προϊόντα τους έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού, πρώτον, μέσω εξαγωγικών περιορισμών και, δεύτερον, μέσω διαφανούς «καθορισμού των τιμών» από την ΡΤΡΝ, παραγωγό ΑΦ που ανήκει εξ ολοκλήρου στην Κυβέρνηση της Ινδονησίας.
- 94 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού ορίζει ότι η επιδότηση θεωρείται ότι συντρέχει εφόσον πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2, δηλαδή εφόσον υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά» του Δημοσίου στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής και εφόσον με τον τρόπο αυτό προσπορίζεται κάποιο «όφελος».

- 95 Η ευρεία εξουσία εκτίμησης την οποία, κατά τη νομολογία (βλ. σκέψη 24 ανωτέρω), διαθέτουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας αφορά επίσης την εξακρίβωση της ύπαρξης χρηματοδοτικής συνεισφοράς κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, του βασικού κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2012, Novatex κατά Συμβουλίου, T-556/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:537, σκέψεις 34 και 35).
- 96 Κατά το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, του βασικού κανονισμού, υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά» όταν το Δημόσιο «αναθέτει ή δίδει εντολή σε έναν ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει μια ή περισσότερες από τις πράξεις που περιγράφονται υπό i, ii και iii, οι οποίες κανονικά υπάγονται στην αρμοδιότητά του και εφόσον η διενέργεια των εν λόγω πράξεων δεν διαφέρει κατ' ουσίαν διόλου από τη συνήθη διενέργεια πράξεων εκ μέρους του Δημοσίου».
- 97 Οι έννοιες «αναθέτει» ή «δίδει εντολή» δεν ορίζονται στον βασικό κανονισμό.
- 98 Κατά πάγια νομολογία, η σημασία και το περιεχόμενο εννοιών για τις οποίες το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει οποιονδήποτε ορισμό πρέπει να καθορίζονται σύμφωνα με το σύνηθες νόημά τους στην καθημερινή γλώσσα, λαμβανομένων υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου χρησιμοποιούνται και των σκοπών που επιδιώκει η ρύθμιση στην οποία εντάσσονται (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2014, Deckmyn και Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, σκέψη 19, και της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 52).
- 99 Συναφώς, επισημαίνεται ότι σκοπός του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού είναι ο ορισμός της έννοιας της αντισταθμίσιμης «επιδότησης».
- 100 Ειδικότερα, σκοπός του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού είναι να ορίσει την έννοια «χρηματοδοτική συνεισφορά» κατά τρόπον ώστε να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του ορισμού αυτού τα μέτρα του Δημοσίου τα οποία δεν υπάγονται σε μία από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη. Υπ' αυτό ακριβώς το πρίσμα, το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i έως iii, του βασικού κανονισμού απαριθμεί συγκεκριμένες περιπτώσεις που πρέπει να θεωρείται ότι συνεπάγονται χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου, ήτοι άμεση ή έμμεση μεταφορά πόρων, διαφυγόντα κρατικά έσοδα ή παροχή αγαθών ή υπηρεσιών ή αγορά αγαθών, ενώ το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, του βασικού κανονισμού προβλέπει στη δεύτερη περίπτωση ότι το γεγονός ότι το Δημόσιο αναθέτει ή δίνει εντολή σε ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει μία ή περισσότερες από τις πράξεις που περιγράφονται υπό i, ii και iii ισοδυναμεί με χορήγηση χρηματοδοτικής συνεισφοράς από το Δημόσιο κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού (απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 106).
- 101 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, δεύτερη περίπτωση, του βασικού κανονισμού αποτελεί, κατ' ουσίαν, διάταξη κατά της καταστρατήγησης, η οποία αποσκοπεί στο να εξασφαλίσει ότι οι δημόσιες αρχές των τρίτων χωρών δεν θα μπορούν να παρακάμψουν τους κανόνες σχετικά με τις επιδοτήσεις θεσπίζοντας μέτρα τα οποία, φαινομενικά, δεν εμπίπτουν *stricto sensu* στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i έως iii, του εν λόγω κανονισμού, αλλά, στην πραγματικότητα, έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα (απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 107). Αυτή είναι επίσης η ερμηνεία, από το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ, του άρθρου 1.1, στοιχείο a, σημείο 1, υπό iv, της συμφωνίας EAM, του οποίου το περιεχόμενο είναι παρεμφερές εκείνου του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, του βασικού κανονισμού [βλ.

έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ, με τίτλο «ΗΠΑ – Έρευνα αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με προϊόντα δυναμικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης (DRAM) από την Κορέα», η οποία εκδόθηκε στις 27 Ιουνίου 2005 (WT/DS 296/AB/R, σημείο 113)].

- 102 Το σύνηθες νόημα στην καθημερινή γλώσσα του όρου «αναθέτω» είναι «απονέμω καθήκον ή αξίωμα, ορίζω, εξουσιοδοτώ, καθιστώ». Επομένως, προκειμένου να διασφαλιστεί πλήρως η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, δεύτερη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, η νομολογία έχει ερμηνεύσει τον συγκεκριμένο όρο ως «κάθε ενέργεια του Δημοσίου που συνεπάγεται, άμεσα ή έμμεσα, την ανάθεση σε ιδιωτικό φορέα της ευθύνης διενέργειας μιας εκ των πράξεων που περιγράφονται στο άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i έως iii, του εν λόγω κανονισμού» (απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 108). Κατά συνέπεια, ο όρος «δίνω εντολή», ο οποίος, κατά το σύνηθες νόημά του στην καθημερινή γλώσσα, σημαίνει «ζητώ, διατάσσω, ορίζω, επιβάλλω, επιτάσσω, απαιτώ», περιλαμβάνει κάθε ενέργεια του Δημοσίου που συνίσταται, άμεσα ή έμμεσα, στην άσκηση των εξουσιών του σε ιδιωτικό φορέα προκειμένου αυτός να διενεργήσει μια από τις πράξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i έως iii, του βασικού κανονισμού.
- 103 Επιπλέον, προκύπτει σαφώς από τον παρατακτικό σύνδεσμο «ή», ο οποίος υποδηλώνει την εναλλακτική δυνατότητα μεταξύ του «αναθέτει» και του «δίδει εντολή», ότι οι δύο πράξεις μπορούν να διενεργούνται ανεξάρτητα η μία από την άλλη, αλλά και συγχρόνως. Επίσης, από την ερμηνεία του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, δεύτερη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, το οποίο δεν περιορίζει τη φύση ή το αντικείμενο της ενέργειας του «αναθέτω» ή «δίνω εντολή, και από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 102 ανωτέρω, η οποία λαμβάνει υπόψη «κάθε ενέργεια του Δημοσίου», συνάγεται ότι η συγκεκριμένη πράξη δεν πρέπει να είναι κατ' ανάγκην το αποτέλεσμα πράξης ή μέτρου που εξετάζονται μεμονωμένα, αλλά μπορεί επίσης να είναι το συνδυασμένο αποτέλεσμα πλειόνων μέτρων.
- 104 Το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας επιδίωξε να εξασφαλίσει από τους παραγωγούς ΑΦ την προμήθεια του συγκεκριμένου προϊόντος στην ινδονησιακή αγορά έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού με μέτρα όπως την επιβολή εξαγωγικού φόρου και εισφοράς κατά την εξαγωγή και τον de facto έλεγχο των εγχώριων τιμών ΑΦ μέσω της RTRN πρέπει να αναλυθεί υπό το πρίσμα των ανωτέρω παρατηρήσεων.

– *Επί του εξαγωγικού φόρου και της εισφοράς κατά την εξαγωγή*

- 105 Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι κακώς η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο εξαγωγικός φόρος, ο οποίος ήταν μηδενικός κατά την περίοδο έρευνας, και η εισφορά κατά την εξαγωγή, η οποία είχε ανασταλεί από τον Δεκέμβριο του 2018, είχαν ως αποτέλεσμα να «ανατεθεί» ή να δοθεί εντολή στους προμηθευτές ΑΦ να προμηθεύουν τα προϊόντα τους έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού. Επιπλέον, σκοπός των εν λόγω μέτρων δεν είναι, κατά τις προσφεύγουσες, να διατηρηθούν οι τιμές του ΑΦ σε χαμηλότερο επίπεδο με σκοπό τη στήριξη του κλάδου του βιοντίζελ. Το εν λόγω αποτέλεσμα είναι απλώς δευτερογενής συνέπεια των μέτρων, κύριος σκοπός των οποίων ήταν να διασφαλίσουν τη σταθερότητα των τιμών του μαγειρικού ελαίου και τη χρηματοδότηση του ORPF.
- 106 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 113 έως 117 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι, εν προκειμένω, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας επέβαλλε επί του ΑΦ εξαγωγικό φόρο και εισφορά κατά την εξαγωγή.

- 107 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 87 και 88 του προσωρινού κανονισμού, ο εξαγωγικός φόρος τέθηκε για πρώτη φορά σε εφαρμογή το 1994 και, ως ίσχυε το 2016, περιελάμβανε προοδευτικό δασμολογικό καθεστώς για το ΑΦ, καθώς και για άλλα προϊόντα, περιλαμβανομένου του βιοντίζελ (για το οποίο καθοριζόταν σταθερά χαμηλότερος συντελεστής σε σχέση με το ΑΦ). Οι Ινδονήσιοι εξαγωγείς κατέβαλλαν φόρο για τις εξαγωγές ΑΦ, ο οποίος συνδεόταν με την τιμή αναφοράς της Κυβέρνησης της Ινδονησίας. Επομένως, όταν η τιμή αναφοράς εξαγωγής που καθόριζε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας αυξανόταν, αυξανόταν και ο εξαγωγικός δασμός. Όταν η τιμή αναφοράς ήταν κάτω των 750 δολαρίων ΗΠΑ (USD) ανά τόνο, ο εφαρμοστέος συντελεστής εξαγωγικού φόρου ήταν 0 %. Κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, η τιμή του ΑΦ διατηρήθηκε κάτω από το όριο των 750 USD ανά τόνο και, συνεπώς, δεν καταβαλλόταν εξαγωγικός φόρος.
- 108 Κατά την αιτιολογική σκέψη 89 του προσωρινού κανονισμού, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε επίσης επιβάλει το 2015 εισφορά κατά την εξαγωγή στο ΑΦ και στα κατάντη προϊόντα. Η εν λόγω εισφορά, στη διάρκεια της περιόδου έρευνας, καθορίστηκε σε 50 USD ανά τόνο για το ΑΦ και σε 20 USD ανά τόνο για το βιοντίζελ.
- 109 Για να καταδείξει την ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς με τον προσωρινό κανονισμό, τα συμπεράσματα του οποίου επιβεβαιώθηκαν με τον προσβαλλόμενο κανονισμό (στις αιτιολογικές σκέψεις 102 έως 161), η Επιτροπή διενήργησε ανάλυση βασισμένη στη σχετική νομολογία του ΠΟΕ.
- 110 Βάσει της ως άνω ανάλυσης, η Επιτροπή έκρινε, στις αιτιολογικές σκέψεις 111 έως 157 του προσωρινού κανονισμού, ότι με την ενέργειά της η Κυβέρνηση της Ινδονησίας «ανέθεσε» ή «έδωσε εντολή» στους παραγωγούς ΑΦ να προμηθεύουν τα προϊόντα τους στους εγχώριους χρήστες έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού προκειμένου να δημιουργηθεί στην Ινδονησία μια τεχνητή αγορά με χαμηλές εγχώριες τιμές. Εν συνεχεία, η Επιτροπή επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 160 του προσωρινού κανονισμού, ότι όλοι οι παραγωγοί ΑΦ έπρεπε να θεωρηθούν ιδιωτικοί φορείς και, στις αιτιολογικές σκέψεις 162 και 169 του ίδιου κανονισμού, ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις είχαν προμηθεύσει ΑΦ στην εγχώρια αγορά έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού. Τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 170 του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η προμήθεια ΑΦ από το έδαφος της Ινδονησίας στον κλάδο παραγωγής βιοντίζελ της Ινδονησίας αποτελούσε πράξη που κανονικά υπαγόταν στην αρμοδιότητα του Δημοσίου. Συγκεκριμένα, στην ίδια αιτιολογική σκέψη, η Επιτροπή έκρινε ότι τέτοια πράξη συνιστά ο καθορισμός από την κυβέρνηση ενός κράτους, που ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα επί των εθνικών πόρων του, των κανονιστικών όρων προμήθειας πρώτων υλών της χώρας στις επιχειρήσεις της ίδιας χώρας.
- 111 Με την επίμαχη ανάλυση, η Επιτροπή διαπίστωσε, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 134 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι με τον εξαγωγικό φόρο και την εισφορά κατά την εξαγωγή, σε συνδυασμό, όπως υπογραμμίστηκε στις αιτιολογικές σκέψεις 103, 146 και 157 του προσβαλλόμενου κανονισμού, με άλλα μέτρα, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας επιδίωξε να επιτύχει την προμήθεια ΑΦ, από τους παραγωγούς ΑΦ, στην ινδονησιακή αγορά έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού. Συγκεκριμένα, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε θεσπίσει ένα σύστημα εξαγωγικών περιορισμών το οποίο καθιστούσε εμπορικά μη ελκυστική την εξαγωγή ΑΦ.
- 112 Το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας σχεδίασε και θέσπισε ένα τέτοιο σύστημα καταδεικνύεται από πλείονα στοιχεία τα οποία η Επιτροπή εκθέτει με τον προσβαλλόμενο κανονισμό και τον προσωρινό κανονισμό και τα οποία οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν.

- 113 Συγκεκριμένα, στην αιτιολογική σκέψη 116 του προσωρινού κανονισμού, επισημαίνεται ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε συνδέσει άμεσα το σύστημα εξαγωγικών φόρων με τις διεθνείς τιμές ΑΦ, και όχι με άλλα στοιχεία (όπως τα επίπεδα παραγωγής ή τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο), με σκοπό να υπάρξουν επιπτώσεις στις τιμές που κατέβαλλαν οι παραγωγοί-εξαγωγείς. Από τον πίνακα 1 που παρατίθεται στην ίδια αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας παρακολουθούσε την εξέλιξη των τιμών σε διεθνές επίπεδο και προσάρμοζε τους εξαγωγικούς φόρους ανάλογα με τις εν λόγω τιμές, με αποτέλεσμα τη μείωση της κερδοφορίας των εξαγωγών.
- 114 Η Επιτροπή επισήμανε επίσης, στην αιτιολογική σκέψη 119 του προσωρινού κανονισμού, ότι η ινδονησιακή Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης είχε εξηγήσει δημοσίως, το 2015, ότι στόχος των εξαγωγικών δασμών είναι να διασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα πρώτων υλών και να προωθήσουν την ανάπτυξη του εγχώριου κατάντη κλάδου φοινικέλαιου, των οποίων η παραγωγή βιοντίζελ είναι αναπόσπαστο τμήμα.
- 115 Όσον αφορά την εισφορά κατά την εξαγωγή, στην αιτιολογική σκέψη 117 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η θέσπισή της το 2015 είχε συμπέσει με μια περίοδο κατά την οποία οι τιμές Ινδονησίας ήταν σχεδόν πανομοιότυπες με τις διεθνείς τιμές και είχε παράσχει στους παραγωγούς βιοντίζελ τη δυνατότητα να αγοράζουν ΑΦ σε τιμές χαμηλότερες από εκείνες που θα ίσχυαν σε διαφορετική περίπτωση. Επιπλέον, στην αιτιολογική σκέψη 114 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή εξέθεσε ότι η εν λόγω εισφορά χρηματοδοτούσε το ORPF και στήριζε de facto αποκλειστικά τον κλάδο παραγωγής βιοντίζελ μέσω των επιδοτήσεων.
- 116 Στον προσβαλλόμενο κανονισμό μνημονεύονται επίσης, στις αιτιολογικές σκέψεις 128 και 129, δύο άρθρα στον Τύπο, μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας, τα οποία επιβεβαιώνουν τα συμπεράσματα της Επιτροπής για την εν λόγω περίοδο. Συγκεκριμένα, σε άρθρο της 19ης Δεκεμβρίου 2018, ο γενικός γραμματέας της Ένωσης Φοινικέλαιου Ινδονησίας προέβλεπε ότι οι εξαγωγές ΑΦ μπορεί να σημειώσουν αλματώδη αύξηση μετά τη μείωση της εισφοράς κατά την εξαγωγή σε μηδέν. Σε άρθρο της 6ης Δεκεμβρίου 2018, ανεξάρτητη αναλύτρια εκτιμά ότι η κατάργηση της εισφοράς κατά την εξαγωγή θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των Ινδονήσιων εξαγωγέων προϊόντων φοινικέλαιου χάρη σε οικονομίες κλίμακας οι οποίες ενδέχεται να επιστραφούν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους στους Ινδονήσιους γεωργούς μέσω υψηλότερων εγχώριων τιμών για το ΑΦ.
- 117 Βάσει των ως άνω παρατηρήσεων, η Επιτροπή κατέληξε δικαιολογημένα στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 118 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι «το συνολικό σύστημα των περιορισμών επί των εξαγωγών, το οποίο τέθηκε σε εφαρμογή από την Κυβέρνηση της Ινδονησίας, έχει ως σκοπό να ωφελήσει τον κλάδο παραγωγής βιοντίζελ με τη διατήρηση των εγχώριων τιμών [ΑΦ] σε τεχνητά χαμηλά επίπεδα».
- 118 Συναφώς, κατά πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, επικαλούμενες τη νομολογία του ΠΟΕ, ότι οι εξαγωγικοί περιορισμοί δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθότι είχαν ως σκοπό να διασφαλίσουν την τοπική ζήτηση και τη σταθερότητα των τιμών του μαγειρικού ελαίου (όσον αφορά τον εξαγωγικό φόρο) και να χρηματοδοτήσουν το ORPF (όσον αφορά την εισφορά κατά την εξαγωγή) και στο μέτρο που ο αντίκτυπος που είχαν στις τιμές του ΑΦ αποτελούσε απλώς και μόνον δευτερογενή συνέπεια της εν λόγω ρύθμισης. Κατά τις προσφεύγουσες, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας διαδραμάτισε απλώς και μόνον ρόλο παρότρυνσης ασκώντας τη δραστηριότητα είσπραξης δημόσιων πόρων.

- 119 Κατ' αρχάς, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας δεν διαδραμάτισε πιο ενεργό ρόλο αλλά προέβη μόνο σε απλές πράξεις παρότρυνσης, διαπιστώνεται ότι, με την επιβολή των επίμαχων εξαγωγικών περιορισμών σε συγκεκριμένο πλαίσιο στο οποίο, πρώτον, ο εξαγωγικός φόρος συνδεόταν με τις διεθνείς τιμές ΑΦ και αυξανόταν όταν αυξάνονταν οι εν λόγω τιμές και στο οποίο, δεύτερον, η εισφορά κατά την εξαγωγή θεσπίστηκε στο διάστημα περιόδου κατά την οποία οι ινδονησιακές τιμές ήταν σχεδόν πανομοιότυπες με τις παγκόσμιες τιμές, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας παρεμπόδισε την ελευθερία δράσης των επιχειρήσεων αυτών περιορίζοντας στην πράξη την ικανότητά τους να επιλέξουν την αγορά πώλησης των προϊόντων τους (πρβλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, *Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής*, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 124).
- 120 Εν συνεχεία, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας άσκησε απλώς τη δραστηριότητα είσπραξης δημόσιων πόρων, ο δε ενδεχόμενος αντίκτυπος της δραστηριότητας αυτής στις τιμές του ΑΦ ήταν απλώς και μόνον δευτερογενής συνέπεια της. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 111 έως 116 ανωτέρω, οι επίμαχοι εξαγωγικοί περιορισμοί επιβλήθηκαν, μαζί με άλλα μέτρα, με σκοπό να διασφαλιστεί η προμήθεια ΑΦ στην αγορά της Ινδονησίας έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού, ήταν μάλιστα προσαρμοσμένοι βάσει των διεθνών τιμών προκειμένου να επιτευχθεί το συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Το γεγονός ότι η επίμαχη νομοθεσία δεν μνημονεύει ρητώς τον συγκεκριμένο σκοπό δεν αρκεί για την αναίρεση του προεκτεθέντος συμπεράσματος.
- 121 Τέλος, τα επιχειρήματα που οι προσφεύγουσες αντλούν συναφώς από τη νομολογία του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ και, ειδικότερα, από την έκθεση της ειδικής ομάδας του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ με τίτλο «ΗΠΑ – Μέτρα για την αντιμετώπιση των περιορισμών στις εξαγωγές ως επιδοτήσεων», η οποία εκδόθηκε στις 23 Αυγούστου 2001 (WT/DS 194/R), πρέπει να απορριφθούν. Συγκεκριμένα, και με την επιφύλαξη της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 46 και 47 ανωτέρω, η εν λόγω υπόθεση αφορούσε το αν η νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών για την επιβολή αντισταθμιστικών δασμών, η οποία, κατά τον Καναδά, εξομοίωνε μια κανονιστική δράση των δημοσίων αρχών που περιόριζε τις εξαγωγές ενός αγαθού, δηλαδή έναν περιορισμό στις εξαγωγές, με «χρηματοδοτική συνεισφορά» κατά την έννοια του άρθρου 1.1, στοιχείο α, σημείο 1, της συμφωνίας ΕΑΜ, ήταν συμβατή με τη συμφωνία αυτή. Επομένως, η εν λόγω διαφορά δεν αφορούσε την επιβολή συγκεκριμένων περιορισμών στις εξαγωγές, οι οποίοι περιλαμβάνονται σε πλείονα μέτρα με τον ίδιο σκοπό και οι οποίοι εξετάζονται υπό το πρίσμα δηλώσεων της ινδονησιακής Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης σχετικών με τον σκοπό να διασφαλιστεί η διαθεσιμότητα των πρώτων υλών και να τονωθεί η ανάπτυξη ορισμένου κλάδου παραγωγής, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 114 ανωτέρω (πρβλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, *Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής*, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 134).
- 122 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι εξαγωγικοί περιορισμοί δεν στέρηναν από τους προμηθευτές ΑΦ τη δυνατότητα εύλογης επιλογής και δεν έθιξαν την εξαγωγική ικανότητά τους, δεδομένου ότι άνω του 70 % του ινδονησιακού ΑΦ αποτέλεσε αντικείμενο εξαγωγής.
- 123 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι το 70 % του ινδονησιακού ΑΦ εξαγόταν δεν συνεπάγεται ότι οι παραγωγοί ΑΦ ήταν σε θέση να προβούν ελεύθερα στην εύλογη επιλογή να εξαγάγουν το προϊόν τους και να εισπράξουν ενδεδειγμένο τίμημα. Αντιθέτως, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, οι παραγωγοί ΑΦ ικανοποιούσαν πρώτα την εγχώρια ζήτηση, η οποία αντιστοιχούσε στο 30 % της παραγωγής, κατά τις δημόσιες πηγές που μνημονεύθηκαν στην αιτιολογική σκέψη 153 του προσβαλλόμενου κανονισμού, και εν συνεχεία προέβαιναν σε εξαγωγές. Εξ αυτού συνάγεται ότι οι εν λόγω παραγωγοί δεν επιδίωκαν

- να εξαγάγουν μεγαλύτερο ποσοστό της παραγωγής τους εκεί όπου οι τιμές ήταν υψηλότερες, διότι τα δυνητικά επιπλέον κέρδη των εξαγωγών περιορίζονταν από τους εξαγωγικούς περιορισμούς που είχε θεσπίσει η Κυβέρνηση της Ινδονησίας.
- 124 Κατά τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο εξαγωγικός φόρος, ο οποίος ήταν μηδενικός κατά την περίοδο έρευνας, και η εισφορά κατά την εξαγωγή, η οποία είχε ανασταλεί από τον Δεκέμβριο του 2018, δεν μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα να ανατεθεί ή να δοθεί εντολή στους προμηθευτές ΑΦ να προμηθεύουν τα προϊόντα τους έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού.
- 125 Όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 106 και 113 ανωτέρω, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε συνδέσει άμεσα το σύστημα εξαγωγικών φόρων με τις διεθνείς τιμές ΑΦ. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι ο εξαγωγικός φόρος ήταν μηδενικός κατά την περίοδο αναφοράς οφειλόταν, όπως υπογραμμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 113 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στις ειδικές συνθήκες της αγοράς. Συγκεκριμένα, το χαμηλό επίπεδο των διεθνών τιμών αρκούσε αφ' εαυτού για να υποκινήσει τους παραγωγούς ΑΦ να ικανοποιήσουν κατά προτεραιότητα την εγχώρια ζήτηση. Όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, εάν πρόθεση της Κυβέρνησης της Ινδονησίας ήταν να μην εισπράττει πλέον τον συγκεκριμένο φόρο, θα τον είχε καταργήσει.
- 126 Όσον αφορά την εισφορά κατά την εξαγωγή, δεν αμφισβητείται η είσπραξή της κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας και ότι είχε καθοριστεί σε 50 USD ανά τόνο για το ΑΦ και σε 20 USD ανά τόνο για το βιοντίζελ. Το γεγονός ότι η εν λόγω εισφορά ανεστάλη, όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, μετά την περίοδο έρευνας, ήτοι τον Δεκέμβριο του 2018, δεν ασκεί επιρροή στο κύρος των συμπερασμάτων που η Επιτροπή άντλησε για τη συγκεκριμένη περίοδο με τον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 127 Κατά τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη επίσης το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού επιβάλλοντας αντισταθμιστικά μέτρα παρά το γεγονός ότι ο εξαγωγικός φόρος και η εισφορά κατά την εξαγωγή είχαν «ανακληθεί» ή δεν προσπόριζαν πλέον κανένα όφελος στους εξαγωγείς που λάμβαναν τις επιδοτήσεις, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου, κατά τον χρόνο λήψης των μέτρων κατά των επιδοτήσεων.
- 128 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι κανένα αντισταθμιστικό μέτρο δεν θεσπίζεται εάν αποδεικνύεται ότι οι επιδοτήσεις ανακλήθηκαν ή δεν προσπορίζουν πλέον κανένα όφελος στους εξαγωγείς που τις λαμβάνουν.
- 129 Από το γράμμα του ως άνω άρθρου προκύπτει ότι το επιχείρημα των προσφευγουσών βασίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία του. Συγκεκριμένα, έστω και αν γίνει δεκτό ότι ο εξαγωγικός φόρος και η εισφορά κατά την εξαγωγή είχαν «ανακληθεί», όπως διατείνονται οι προσφεύγουσες, τούτο θα σήμαινε απλώς και μόνον την εξάλειψη ενός από τα μέσα που διέθετε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας για την προμήθεια ΑΦ έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού, σε συνδυασμό με τον καθορισμό των τιμών από την ΡΤΡΝ και τη χορήγηση των επιδοτήσεων στους παραγωγούς ΑΦ. Επομένως, η εν λόγω εξάλειψη δεν συνεπάγεται την ανάκληση της επιδότησης η οποία, πέραν της προμήθειας ΑΦ έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού (αιτιολογικές σκέψεις 102 έως 187 του προσβαλλόμενου κανονισμού), λάμβανε τη μορφή άμεσης μεταφοράς κεφαλαίων μέσω του ΟΡΡΦ (αιτιολογικές σκέψεις 28 έως 101 του προσβαλλόμενου κανονισμού), καθώς και απαλλαγής από εισαγωγικούς δασμούς για μηχανήματα που εισάγονταν στην ελεγχόμενη ζώνη (αιτιολογικές σκέψεις 188 έως 193 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Δεν μπορεί επίσης να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω επιδοτήσεις δεν προσπόριζαν πλέον κανένα όφελος

στους εξαγωγείς που τις λάμβαναν, καθότι το εν λόγω όφελος δεν εξαρτάται από το ύψος των εξαγωγικών δασμών, αλλά από το αποτρεπτικό αποτέλεσμά τους και από το γεγονός ότι, μέσω δέσμης μέτρων, περιλαμβανομένων των εξαγωγικών περιορισμών, είχε «ανατεθεί» ή είχε δοθεί εντολή στους παραγωγούς ΑΦ να προμηθεύουν ΑΦ έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού.

130 Κατά συνέπεια, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

– *Επί του ελέγχου των τιμών από την RTPN*

131 Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, του βασικού κανονισμού και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε προβεί, μέσω διαφανούς «καθορισμού των τιμών» από την RTPN, σε πράξη «ανάθεσης» ή «εντολής» προς τους προμηθευτές ΑΦ.

132 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 91 έως 99 και 126 του προσωρινού κανονισμού και τις αιτιολογικές σκέψεις 120 και 123 του προσβαλλόμενου κανονισμού, λόγω της άρνησης συνεργασίας των προμηθευτών ΑΦ και της RTPN, η Επιτροπή εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 28, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και βασίστηκε στα διαθέσιμα στοιχεία προκειμένου να στηρίξει τα συμπεράσματά της.

133 Κατά τη νομολογία, το άρθρο 28 του βασικού κανονισμού επιτρέπει στα θεσμικά όργανα να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα στοιχεία, προκειμένου να μην υπονομευθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων εμπορικής άμυνας της Ένωσης, οσάκις τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έρχονται αντιμέτωπα με άρνηση ή έλλειψη συνεργασίας στο πλαίσιο έρευνας (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P και C-260/15 P, EU:C:2017:62, σκέψη 67), χωρίς όμως να τα υποχρεώνει να χρησιμοποιούν τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-444/11, EU:T:2014:773, σκέψη 94). Κατά συνέπεια, η ευρεία εξουσία εκτίμησης της Επιτροπής όσον αφορά τα μέτρα εμπορικής άμυνας, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, ισχύει επίσης σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 28 του βασικού κανονισμού.

134 Κατά πρώτον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η RTPN καθόριζε τις τιμές ΑΦ σε τεχνητά χαμηλό επίπεδο. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η RTPN δεν καθόριζε τις τιμές της, δεδομένου ότι, πρώτον, οι εν λόγω τιμές καθορίζονταν μέσω ημερήσιων δημοπρασιών και, δεύτερον, η εγχώρια αγορά χαρακτηριζόταν από τη σημαντική αγοραστική δύναμη των αγοραστών ΑΦ.

135 Συναφώς, από τις αιτιολογικές σκέψεις 128 έως 131 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι η RTPN είναι 100 % κρατικός όμιλος εταιριών, ο οποίος τελεί υπό τον έλεγχο της Κυβέρνησης της Ινδονησίας και παράγει διάφορα βασικά προϊόντα, περιλαμβανομένου ΑΦ.

136 Στις αιτιολογικές σκέψεις 132 και 133 του προσωρινού κανονισμού εκτίθεται ότι η RTPN διοργάνωνε καθημερινές δημοπρασίες για την πώληση του ΑΦ, στοιχείο το οποίο δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους. Πριν από την έναρξη της καθημερινής διαδικασίας υποβολής προσφορών, η RTPN όριζε μια «εκτίμηση» για την τιμή της ημέρας, πλην όμως δεν ήταν υποχρεωμένη να απορρίπτει προσφορές χαμηλότερες από την εκτίμηση τιμής.

- 137 Η Επιτροπή βασίστηκε σε πλείονα διαθέσιμα στοιχεία προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ΡΤΡΝ καθόριζε τις τιμές του ΑΦ σε τεχνητά χαμηλό επίπεδο. Πρώτον, από την αιτιολογική σκέψη 151 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας επηρέαζε τις αποφάσεις της ΡΤΡΝ όσον αφορά την τιμολογιακή πολιτική της. Συγκεκριμένα, όταν η προσφερόμενη τιμή για την αγορά ΑΦ ήταν χαμηλότερη της «εκτίμησης» που είχε καθοριστεί για την τιμή της ημέρας, το διοικητικό συμβούλιο της ΡΤΡΝ, στο οποίο εκπροσωπούσαν μόνον η Κυβέρνηση της Ινδονησίας, μπορούσε να αποφασίσει να αποδεχθεί την προσφορά, κάτι το οποίο συνέβαινε τακτικά. Δεύτερον, από την αιτιολογική σκέψη 125 του προσβαλλόμενου κανονισμού και την αιτιολογική σκέψη 135 του προσωρινού κανονισμού συνάγεται ότι από τις διαθέσιμες πληροφορίες προέκυπτε ότι, εφαρμόζοντας τις εντολές της Κυβέρνησης της Ινδονησίας, η ΡΤΡΝ είχε υποστεί ζημιές κατά τα τελευταία έτη. Τρίτον, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 122 έως 124 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η «εκτίμηση τιμής» αντικατόπτριζε μια τιμή της αγοράς προκύπτουσα από ανταγωνιστική διαδικασία υποβολής προσφορών. Αντιθέτως, η εγχώρια τιμή του ΑΦ ήταν χαμηλότερη από οποιονδήποτε από τους διεθνείς δείκτες αναφοράς.
- 138 Βάσει των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης καταλήγοντας στο συμπέρασμα, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, ότι η ΡΤΡΝ δεν ενεργούσε ως ορθολογικός οικονομικός φορέας στην αγορά και καθόριζε την τιμή του ΑΦ σε επίπεδο χαμηλότερο εκείνου των δεικτών αναφοράς.
- 139 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών περί ανισορροπίας της αγοράς, επισημαίνεται ότι είναι αληθές ότι η αγορά ευνοεί τους αγοραστές ΑΦ που είναι μεγάλες επιχειρήσεις με «αντισταθμιστική αγοραστική δύναμη». Τούτο αναγνώρισε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 146 του προσωρινού κανονισμού. Εντούτοις, το γεγονός αυτό δεν αναιρεί το συμπέρασμα ότι, μέσω της ΡΤΡΝ, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας μπόρεσε να θέσει σε εφαρμογή έναν μηχανισμό καθορισμού των τιμών. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην ίδια αιτιολογική σκέψη 146, χωρίς να αντικρουστεί συναφώς, ένα ακόμη χαρακτηριστικό της αγοράς ΑΦ, από την πλευρά της προσφοράς αυτή τη φορά, ήταν ο κατακερματισμός της σε μεγάλο αριθμό μικρών επιχειρήσεων, και ιδίως μεμονωμένων καλλιεργητών. Στο πλαίσιο αυτό, εφόσον η ΡΤΡΝ είχε καθορίσει τιμή για την ημέρα, ήταν ιδιαιτέρως δυσχερές για τους προμηθευτές ΑΦ που κατείχαν καθένας μικρό μερίδιο αγοράς να καθορίσουν υψηλότερες τιμές πώλησης έναντι αγοραστών με σημαντική αγοραστική δύναμη. Επομένως, πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί των προσφευγουσών ότι η διαμόρφωση της αγοράς εμπόδιζε την ΡΤΡΝ να καθορίζει τις τιμές. Αντιθέτως, καθίσταται φανερό ότι η συγκεκριμένη διάρθρωση της αγοράς ήταν παράγοντας ο οποίος παρείχε στην ΡΤΡΝ τη δυνατότητα να καθορίζει τις τιμές του ΑΦ.
- 140 Επιπλέον, πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολόγησης την οποία υπέχει.
- 141 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η έλλειψη ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας συνιστά λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση ουσιαστού τύπου, ο οποίος διαφέρει, αυτός καθεαυτόν, από τον λόγο που στηρίζεται στην ανακρίβεια της αιτιολογίας της απόφασης, ο έλεγχος της οποίας εμπίπτει στην εξέταση του βασίμου της απόφασης αυτής [αποφάσεις της 19ης Ιουνίου 2009, Qualcomm κατά Επιτροπής, T-48/04, EU:T:2009:212, σκέψη 175, και της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 110]. Από την επιβαλλόμενη από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη,

ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκεί τον έλεγχό του [βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Eurocoton κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-76/01 P, EU:C:2003:511, σκέψη 88, και της 12ης Δεκεμβρίου 2014, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-643/11, EU:T:2014:1076, σκέψη 129 (μη δημοσιευθείσα)].

- 142 Τούτου λεχθέντος, εν προκειμένω, στις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού και του προσωρινού κανονισμού που αναλύθηκαν στις σκέψεις 135 έως 139 ανωτέρω, εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή θεώρησε ότι η RTPN δεν ενεργούσε ως ορθολογικός οικονομικός φορέας στην αγορά και καθόριζε την τιμή του ΑΦ σε επίπεδο χαμηλότερο εκείνου των δεικτών αναφοράς. Οι εν λόγω επεξηγήσεις παρείχαν στις μεν προσφεύγουσες τη δυνατότητα να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 134 επ. ανωτέρω.
- 143 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι κακώς η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κοινοποιώντας με πλήρη διαφάνεια τις ημερήσιες τιμές ΑΦ της RTPN, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε «αναθέσει» ή είχε «δώσει εντολή» στους λοιπούς προμηθευτές ΑΦ να προμηθεύουν τα προϊόντα τους στην εγχώρια αγορά έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού. Κατά τις προσφεύγουσες, οι τιμές των ανεξάρτητων προμηθευτών ΑΦ καθορίζονταν από τις πραγματικές περιστάσεις κάθε περίπτωσης και τη διάρθρωση της αγοράς, ήταν δε αποτέλεσμα της άσκησης της ελευθερίας επιλογής από τους φορείς στην αγορά αυτή. Η συμπεριφορά των προμηθευτών ΑΦ είναι, κατά τις προσφεύγουσες, «απλώς και μόνον απροσδόκητη συνέπεια» της διαφάνειας που επέδειξε η RTPN.
- 144 Από την αιτιολογική σκέψη 160 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η πράξη της «ανάθεσης» ή της «εντολής» συνίσταται, εν προκειμένω, στο γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας, μέσω της RTPN, ενεργούσε ως φορέας καθορισμού των τιμών στην εγχώρια αγορά της Ινδονησίας και ότι όλοι οι ανεξάρτητοι προμηθευτές ΑΦ ακολουθούσαν αυτές τις ενδείξεις τιμών. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 135 έως 137 ανωτέρω, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η RTPN καθόριζε τις τιμές του ΑΦ σε τεχνητά χαμηλό επίπεδο, οι δε προσφεύγουσες δεν αντικρούουν προσηκόντως τη διαπίστωση αυτή. Εν συνέχεια, στις αιτιολογικές σκέψεις 140 και 141 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η RTPN δημοσίευε το αποτέλεσμα της ημερήσιας δημοπρασίας στην ηλεκτρονική πλατφόρμα της πάντοτε στις 15:30 την ημέρα της δημοπρασίας, επισημαίνοντας την επακριβή κατακυρωμένη τιμή μονάδας για το ΑΦ, και ότι οι καθημερινές διαπραγματεύσεις, μεταξύ των προμηθευτών ΑΦ εκτός της RTPN και των αγοραστών ΑΦ, στις οποίες η τιμή έναρξης ήταν η ημερήσια τιμή της RTPN, διενεργούνταν γενικά μετά τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων των δημοπρασιών της RTPN. Η ημερήσια εγχώρια αγοραία τιμή του ΑΦ κινείτο πολύ κοντά στην τιμή κατακύρωσης των καθημερινών δημοπρασιών της RTPN και, επιπλέον, η τιμή ανά μονάδα που καταβαλλόταν από τους παραγωγούς-εξαγωγείς σε μη κρατικούς παραγωγούς ΑΦ κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας ήταν πάντοτε η ίδια ή χαμηλότερη από την τιμή της RTPN για τη συγκεκριμένη ημέρα. Τέλος, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 138 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα ως άνω πραγματικά περιστατικά εντάσσονται σε πλαίσιο στο οποίο η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε λάβει μέτρα τα οποία υπονόμευαν την ικανότητα των προμηθευτών να εξάγουν ΑΦ.
- 145 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κρίνοντας ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε προβεί σε πράξη ανάθεσης ή εντολής προς τους προμηθευτές ΑΦ, μέσω διαφανούς «καθορισμού των τιμών» από την RTPN, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 101 έως 103 ανωτέρω.

- 146 Για τους ως άνω λόγους, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών είναι απορριπτέα και, ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας στήριξε το εισοδήμα ή τις τιμές

- 147 Η Επιτροπή εκτιμά ότι το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, καθότι οι προσφεύγουσες κάνουν λόγο στο δικόγραφο της προσφυγής για τη στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών που παρασχέθηκε στους «προμηθευτές ΑΦ», μολονότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής αφορούν στήριξη που παρασχέθηκε στους παραγωγούς βιοντίζελ. Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι οι διευκρινίσεις των προσφευγουσών επ' αυτού, οι οποίες παρασχέθηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως, είναι απαράδεκτες κατά την έννοια του άρθρου 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- 148 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών, τούτο δε κατά τρόπο σαφή και ακριβή προκειμένου να είναι σε θέση ο καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και ο δικαστής της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του (απόφαση της 3ης Μαΐου 2018, Sigma Orionis κατά Επιτροπής, T-48/16, EU:T:2018:245, σκέψη 54). Λαμβανομένης υπόψη της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε με το υπόμνημα αντικρούσεως και το υπόμνημα ανταπάντησεως, η Επιτροπή ήταν, προφανώς, σε θέση να κατανοήσει τις διατυπωθείσες από τις προσφεύγουσες αιτιάσεις κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επιπλέον, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται το υπό κρίση σκέλος προκύπτουν κατά τρόπο συνεπή και κατανοητό από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου της προσφυγής, παρά τη μνεία, στην κεφαλίδα του εν λόγω σκέλους, στη στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών που παρέχεται στους «προμηθευτές ΑΦ» και παρά την πεπλανημένη παραπομπή στην αιτιολογική σκέψη 172 του προσωρινού κανονισμού, η οποία αφορά στην πραγματικότητα την ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς δυνάμει του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', σημείο iv, του βασικού κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 2018, Transtec κατά Επιτροπής, T-616/15, EU:T:2018:399, σκέψη 46). Επομένως, το δικόγραφο της προσφυγής πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 149 Επιπλέον, το άρθρο 84 του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Κατά τη νομολογία, λόγος ακυρώσεως ο οποίος αποτελεί ανάπτυξη λόγου που έχει προβληθεί προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και εμφανίζει στενό δεσμό με αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός. Ανάλογη λύση επιβάλλεται και για την περίπτωση αιτιάσεως που προβάλλεται προς στήριξη λόγου ακυρώσεως (απόφαση της 19ης Μαρτίου 2013, In't Veld κατά Επιτροπής, T-301/10, EU:T:2013:135, σκέψη 97).
- 150 Τούτου λεχθέντος, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τη στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών, έχει μνημονευθεί με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο. Οι διευκρινίσεις που παρείχαν οι προσφεύγουσες με το υπόμνημα απαντήσεως, ως απάντηση στους ισχυρισμούς που περιείχονταν στο υπόμνημα αντικρούσεως, συνιστούν απλώς και μόνον ανάπτυξη του εν λόγω σκέλους η οποία πρέπει, επομένως, να θεωρηθεί παραδεκτή.

- 151 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή εφάρμοσε υπέρμετρα ευρεία ερμηνεία της έννοιας της «στήριξης του εισοδήματος ή των τιμών» κατά το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, κατά παράβαση της νομολογίας του ΠΟΕ. Κατ' αυτές, η εν λόγω έννοια περιλαμβάνει μόνον την άμεση παρέμβαση του Δημοσίου στην αγορά με σκοπό τον καθορισμό της τιμής ενός αγαθού σε συγκεκριμένο επίπεδο. Στην εν λόγω έννοια δεν εμπίπτουν πράξεις οι οποίες έχουν μόνον έμμεσο αντίκτυπο στην αγορά, όπως οι εξαγωγικοί περιορισμοί και η κοινοποίηση των τιμών από την ΡΤΡΝ εν προκειμένω. Κατά τις προσφεύγουσες, τα άλλα μέτρα που η Επιτροπή έλαβε υπόψη επίσης δεν είχαν ως αποτέλεσμα τη στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών.
- 152 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν, στο πλαίσιο του συγκεκριμένου σκέλους, την ύπαρξη της δέσμης μέτρων που έλαβε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας, τα οποία η Επιτροπή εξέθεσε στις αιτιολογικές σκέψεις 188 έως 190 του προσωρινού κανονισμού, τα συμπεράσματα του οποίου επιβεβαιώθηκαν στην αιτιολογική σκέψη 169 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αλλά τον χαρακτηρισμό τους ως «στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών», κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.
- 153 Δεδομένου ότι η ως άνω φράση δεν ορίζεται στον βασικό κανονισμό, πρέπει, κατά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 98 ανωτέρω, να ερμηνευθεί σύμφωνα με το σύνηθες νόημά της στην καθημερινή γλώσσα, λαμβανομένων υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου χρησιμοποιείται και των σκοπών που επιδιώκει η ρύθμιση στην οποία εντάσσεται.
- 154 Σκοπός του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού είναι ο ορισμός της έννοιας της «επιδότησης» που θα δικαιολογούσε την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού. Ειδικότερα, το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι θεωρείται ότι συντρέχει επιδότηση εφόσον υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά» «ή», κατά το στοιχείο β', παρέχεται «στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών, υπό οιαδήποτε μορφή, κατά την έννοια του άρθρου XVI της ΓΣΔΕ του 1994». Εξ αυτού προκύπτει ότι σκοπός του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού είναι να προβλεφθεί μορφή επιδότησης εναλλακτική αυτής που μνημονεύεται στο στοιχείο α', όπως καταδεικνύεται σαφώς από τη χρήση του παρατακτικού συνδέσμου «ή» που υποδηλώνει την εναλλακτική δυνατότητα, προκειμένου να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης.
- 155 Η ανωτέρω διάταξη χρησιμοποιείται στο πλαίσιο της εξακρίβωσης της ύπαρξης επιδότησης και παραπέμπει ρητώς για την ερμηνεία της στο άρθρο XVI της ΓΣΔΕ, εξ ου και η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να περιορίσει ο ίδιος τη διακριτική ευχέρειά του κατά την εφαρμογή των κανόνων της ΓΣΔΕ και του ΠΟΕ (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenia, C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψεις 40 και 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Το συγκεκριμένο άρθρο κάνει λόγο για «επιδότηση, περιλαμβανομένης κάθε μορφής υποστήριξης τιμών και εισοδημάτων, η οποία άμεσα ή έμμεσα έχει σαν αποτέλεσμα να αυξάνει τις εξαγωγές οιαδήποτε προϊόντος εκ του εδάφους της ή να μειώνει τις εισαγωγές ενός προϊόντος στο έδαφος της». Εξ αυτού συνάγεται ότι, κατά την εν λόγω διάταξη, η «στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών» είναι μορφή επιδότησης και ότι η εν λόγω διάταξη επικεντρώνεται στα αποτελέσματα της συγκεκριμένης επιδότησης στις εξαγωγές και τις εισαγωγές.
- 156 Κατά το σύνηθες νόημά του στην καθημερινή γλώσσα, ο όρος «στήριξη» σημαίνει «ενίσχυση», «υποβοήθηση», «προστασία», «βοήθεια» ή «υποστήριξη» και η πράξη του ρήματος «στηρίζω» σημαίνει «συντηρώ, φέρω, υποστηρίζω» ή «βοηθώ, υποβοηθώ, ενθαρρύνω, επωμίζομαι». Από το γράμμα του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, καθώς και του άρθρου XVI της ΓΣΔΕ, προκύπτει ότι η συγκεκριμένη πράξη μπορεί να προσλάβει «οιαδήποτε μορφή» ή

«κάθε μορφή», διατύπωση ανοικτή σε κάθε «εκδήλωση», «μορφή», «διαμόρφωση» ή «τρόπο ή είδος ενέργειας ή πράξης». Επομένως, η φράση «στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών» έχει την έννοια ότι περιλαμβάνει κάθε πράξη του Δημοσίου η οποία έχει ως αποτέλεσμα, άμεσα ή έμμεσα, τη διατήρηση της σταθερότητας του εισοδήματος των τιμών ή την άνοδό τους. Η παραπομπή του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού στο άρθρο XVI της ΓΣΔΕ συνεπάγεται ότι πρέπει να ληφθούν επίσης υπόψη τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης πράξης στις εξαγωγές και τις εισαγωγές.

- 157 Στην υπό κρίση υπόθεση, προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη στήριξης του εισοδήματος ή των τιμών με τον προσωρινό κανονισμό, τα συμπεράσματα του οποίου επιβεβαιώνονται στην αιτιολογική σκέψη 169 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή έκρινε ότι, μέσω δέσμης μέτρων, ήτοι ενός συστήματος περιορισμών στις εξαγωγές ΑΦ, του εν τοις πράγμασι καθορισμού των τιμών του ΑΦ στην εγχώρια αγορά σε τεχνητά χαμηλό επίπεδο, καθώς και μέσω των άμεσων επιδοτήσεων στους παραγωγούς ΑΦ ώστε να αναγκαστούν να συμμορφωθούν προς τους σκοπούς του Δημοσίου, τα οποία μέτρα λήφθηκαν στο ευρύτερο πλαίσιο της προώθησης της ανάπτυξης του κλάδου του βιοντίζελ, μεταξύ άλλων μέσω των απαιτήσεων υποχρεωτικής ανάμειξης και της σύστασης του OPPF προς όφελος των παραγωγών βιοντίζελ, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας είχε την πρόθεση να παρέμβει στην αγορά προκειμένου να διασφαλίσει συγκεκριμένο αποτέλεσμα, ήτοι τον προσπορισμό οφέλους για τους παραγωγούς βιοντίζελ από τις τεχνητά χαμηλές τιμές προμήθειας ΑΦ, πρώτης ύλης η οποία αντιπροσωπεύει περίπου το 90 % του κόστους παραγωγής τους.
- 158 Στην αιτιολογική σκέψη 191 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι προμνησθείσες ενέργειες της Κυβέρνησης της Ινδονησίας είχαν συνεισφέρει στο εισόδημα των παραγωγών βιοντίζελ παρέχοντας σε αυτούς τη δυνατότητα πρόσβασης στην κύρια πρώτη ύλη και στο βασικότερο στοιχείο κόστους τους σε τιμή χαμηλότερη από την τιμή της παγκόσμιας αγοράς, που εν συνεχεία μετουσιώθηκε σε τεχνητά υψηλότερα κέρδη προερχόμενα κυρίως από τις εξαγωγές σε τρίτες αγορές. Η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης ραγδαία αύξηση των εξαγωγών βιοντίζελ το 2018, όπως προκύπτει από τον πίνακα 2 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 192 του προσωρινού κανονισμού. Η συγκεκριμένη ανάλυση επιβεβαιώθηκε στο σύνολό της με τον προσβαλλόμενο κανονισμό (βλ. αιτιολογική σκέψη 169 του προσβαλλόμενου κανονισμού).
- 159 Από τις ως άνω διαπιστώσεις, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που αναπτύχθηκαν στις σκέψεις 154 έως 156 ανωτέρω, προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού και δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα που εφάρμοσε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας μπορούσαν να χαρακτηριστούν στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών των παραγωγών βιοντίζελ.
- 160 Με την επιφύλαξη της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 46 και 47 ανωτέρω, το ως άνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από τις παρατηρήσεις που περιέχονται στην έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ με τίτλο «Κίνα – Αντισταθμιστικοί δασμοί και δασμοί αντντάμπινγκ για χάλυβα έλασης με προσανατολισμένους κόκκους για ηλεκτρικές εφαρμογές από τις ΗΠΑ», που εκδόθηκε στις 15 Ιουνίου 2012 (WT/DS 414/R), τις οποίες επικαλούνται οι προσφεύγουσες. Στην εν λόγω υπόθεση, η ειδική ομάδα εκτίμησε ότι η εμπέλευση της φράσης «στήριξη [...] των τιμών, υπό οιαδήποτε μορφή», στο άρθρο 1, παράγραφος 1.1, στοιχείο α, σημείο 2, της συμφωνίας ΕΑΜ δεν ήταν αρκετά ευρεία ώστε να περιλαμβάνει συμφωνίες αυτοπεριορισμού που περιόριζαν τις εισαγωγές χάλυβα στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες μπορούσαν να έχουν παρεπόμενες παρενέργειες, τυχαίας βαρύτητας, στις τιμές. Επομένως, η συγκεκριμένη διαφορά δεν αφορούσε δέσμη μέτρων που είχαν τον ίδιο σκοπό και τον ίδιο χαρακτήρα με εκείνα που εξετάστηκαν στο

πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού, μεταξύ άλλων συγκεκριμένους περιορισμούς στις εξαγωγές και εν τοις πράγματι καθορισμό των τιμών μέσω επιχείρησης που ανήκει εξ ολοκλήρου στην Κυβέρνηση της Ινδονησίας.

161 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, και του άρθρου 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είχε προσποριστεί όφελος στους Ινδονήσιους παραγωγούς

162 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, διαπιστώνοντας την ύπαρξη οφέλους και λαμβάνοντας υπόψη εσφαλμένες τιμές αναφοράς για τον υπολογισμό του εν λόγω οφέλους, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 3, σημείο 2, και το άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού.

163 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η επιδότηση θεωρείται ότι συντρέχει εφόσον υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά» ή «στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών» εκ μέρους του Δημοσίου και εφόσον με τον τρόπο αυτό προσπορίζεται κάποιο «όφελος». Τα άρθρα 6 και 7 του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζουν τον τρόπο υπολογισμού του «οφέλους» που προσπορίζεται ο αποδέκτης. Όσον αφορά χρηματοδοτική συνεισφορά ή στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών συνιστάμενη στην παροχή αγαθών από το Δημόσιο, το άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού προβλέπει κατ' ουσίαν ότι η παροχή αυτή προσπορίζει όφελος εάν πραγματοποιείται έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού (πρβλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, *Jindal Saw* και *Jindal Saw Italia* κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψεις 195 και 196).

164 Το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού καθορίζει τους κανόνες βάσει των οποίων εξακριβώνεται, ανάλογα με το είδος του μέτρου, αν το μέτρο μπορεί να θεωρηθεί «όφελος που προσπορίζεται ο αποδέκτης». Σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες, υφίσταται όφελος εάν, συγκεκριμένα, ο αποδέκτης έλαβε χρηματοδοτική συνεισφορά που του εξασφαλίζει όρους πιο ευνοϊκούς από τους ισχύοντες στην αγορά. Όσον αφορά ειδικότερα την παροχή αγαθών, το άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι όφελος υπάρχει μόνον αν «η παροχή [...] πραγματοποιείται έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού», διευκρινιζόμενου ότι, «[γ]ια να κριθεί κατά πόσον το τίμημα είναι το κανονικό, εξετάζονται οι συνθήκες που επικρατούν στην αγορά της χώρας όπου πραγματοποιείται η παροχή ή η αγορά όσον αφορά το συγκεκριμένο αγαθό ή υπηρεσία (στις συνθήκες αυτές συμπεριλαμβάνονται η τιμή, η ποιότητα, το κατά πόσον είναι διαθέσιμο το συγκεκριμένο αγαθό ή η υπηρεσία, η εμπορευσιμότητα, η μεταφορά και οι λοιποί όροι αγοράς ή πώλησης)». Όπως προκύπτει από τις ως άνω εκφράσεις, η διαπίστωση της ύπαρξης «οφέλους» προϋποθέτει σύγκριση και, δεδομένου ότι αποσκοπεί στην αξιολόγηση του αν το καταβληθέν τίμημα είναι κανονικό σε σχέση με τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς, κατ' αρχήν στη χώρα παροχής, πρέπει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων του κόστους που συνεπάγεται για τον αποδέκτη η παραλαβή του παρεχόμενου αγαθού από το Δημόσιο. Επομένως, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, στο μέτρο του δυνατού, η μέθοδος που χρησιμοποιεί η Επιτροπή για τον υπολογισμό του οφέλους πρέπει να είναι σε θέση να αντικατοπτρίζει το όφελος που πράγματι προσπορίζεται ο αποδέκτης (πρβλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, *Jindal Saw* και *Jindal Saw Italia* κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψεις 208 έως 210).

- 165 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 170 και 171 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή εξακρίβωσε την ύπαρξη οφέλους χρησιμοποιώντας ως τιμή αναφοράς για τον σκοπό της σύγκρισης τις τιμές εξαγωγής FOB (ελεύθερο επί του πλοίου) για το ΑΦ από την Ινδονησία προς τον υπόλοιπο κόσμο, όπως καταγράφονταν στα στατιστικά στοιχεία εξαγωγών της Ινδονησίας, και υπολόγισε το όφελος που προσπορίζεται ο αποδέκτης ως το άθροισμα των διαφορών μεταξύ των εν λόγω τιμών αναφοράς του ΑΦ, υπολογισμένων ανά μήνα της περιόδου έρευνας, και των τιμών που καταβλήθηκαν για το ΑΦ που αγοράστηκε στην εγχώρια αγορά. Ειδικότερα, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 199 έως 201 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή υπολόγισε τον μηνιαίο μέσο όρο των παγκόσμιων τιμών εξαγωγής FOB από την Ινδονησία κατά την περίοδο έρευνας και, εν συνεχεία, συνέκρινε την τιμή αυτή με τις εγχώριες τιμές ΑΦ που καταβάλλουν οι Ινδονήσιοι παραγωγοί βιοντίζελ. Η Επιτροπή έκρινε ότι το συνολικό ποσό της διαφοράς αντιπροσώπευε τις «οικονομίες» που πέτυχαν οι Ινδονήσιοι παραγωγοί βιοντίζελ οι οποίοι αγόραζαν ΑΦ στην εγχώρια αγορά της Ινδονησίας σε σύγκριση με την τιμή που θα κατέβαλλαν απουσία στρεβλώσεων στην ινδονησιακή αγορά και ότι το εν λόγω ποσό αντιπροσώπευε το όφελος που προσπορίστηκαν οι Ινδονήσιοι παραγωγοί από την Κυβέρνηση της Ινδονησίας κατά την περίοδο έρευνας.
- 166 Από τις ως άνω αιτιολογικές σκέψεις προκύπτει, πρώτον, ότι το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι κακώς η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις διεθνείς τιμές ως τιμή αναφοράς βασίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία του προσωρινού κανονισμού και του προσβαλλόμενου κανονισμού και πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 198 του προσωρινού κανονισμού και από την αιτιολογική σκέψη 182 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε ως τιμή αναφοράς τις διεθνείς τιμές, αλλά τις τιμές εξαγωγής FOB από την Ινδονησία προς τον υπόλοιπο κόσμο.
- 167 Δεύτερον, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών που κατατείνουν στην αναίρεση του συμπεράσματος της Επιτροπής ότι η παρέμβαση της Κυβέρνησης της Ινδονησίας προκάλεσε τη στρέβλωση των τιμών του ΑΦ στην ινδονησιακή αγορά απορρίφθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κρίνοντας ότι, για να υπολογιστεί το όφελος που προσπορίστηκε ο αποδέκτης από την προμήθεια αγαθών έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού, έπρεπε να καθοριστεί κατάλληλη τιμή αναφοράς.
- 168 Τρίτον, από την αιτιολογική σκέψη 198 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι οι τιμές εξαγωγής FOB για το ΑΦ από την Ινδονησία προς τον υπόλοιπο κόσμο συνιστούσαν κατάλληλο δείκτη αναφοράς, καθότι καθορίζονταν βάσει των αρχών της ελεύθερης αγοράς, αποτύπωναν τις συνθήκες που επικρατούσαν στην αγορά της Ινδονησίας, δεν είχαν στρεβλωθεί από την παρέμβαση του Δημοσίου και, επομένως, αντιστοιχούσαν όσο το δυνατόν ακριβέστερα στη μη στρεβλωμένη τιμή της Ινδονησίας που θα υπήρχε χωρίς την παρέμβαση εκ μέρους της Κυβέρνησης της Ινδονησίας. Αντικρούοντας την ως άνω ανάλυση, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι οι τιμές του ΑΦ στην εγχώρια αγορά της Ινδονησίας ήταν στρεβλωμένες, η τιμή εξαγωγής FOB δεν είναι προσήκουσα τιμή αναφοράς, καθότι στρεβλώνεται και αυτή από τους εξαγωγικούς περιορισμούς. Οι προσφεύγουσες ανέπτυξαν το ως άνω επιχείρημα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υπογραμμίζοντας ότι τιμή η οποία ενσωματώνει την εισφορά κατά την εξαγωγή, ύψους 50 USD ανά τόνο, η οποία εξ ορισμού καταβάλλεται μόνον για το εξαγόμενο προϊόν, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τιμή αναφοράς για μη στρεβλωμένη τιμή στην εγχώρια αγορά. Κατά τις προσφεύγουσες, η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε, με το υπόμνημα αντικρούσεως, ότι η διαφορά μεταξύ των εγχώριων τιμών ΑΦ και των τιμών εξαγωγής ΑΦ αντιστοιχούσε, κατά το μάλλον ή ήττον, στο ποσό της εισφοράς κατά την εξαγωγή.

- 169 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Κατ' αρχάς, το γεγονός ότι η τιμή εξαγωγής FOB του ΑΦ από την Ινδονησία περιλαμβάνει τον αντίκτυπο της εισφοράς κατά την εξαγωγή, όπως διευκρινίζει η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 173 και 181 του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην τη στρέβλωση της εν λόγω τιμής. Αντιθέτως, δεδομένου ότι η τιμή του ΑΦ στην εγχώρια αγορά ήταν χαμηλότερη της κανονικής, λόγω δέσμης μέτρων, περιλαμβανομένων του εξαγωγικού φόρου και της εισφοράς κατά την εξαγωγή και του καθορισμού των τιμών από την ΡΤΡΝ, η τιμή εξαγωγής του ΑΦ, μετά την καταβολή της εισφοράς κατά την εξαγωγή, αντιστοιχούσε, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, στην τιμή εξαγωγής την οποία πρότειναν οι πωλητές και την οποία οι αγοραστές ήταν διατεθειμένοι να καταβάλουν στη διεθνή αγορά.
- 170 Εν συνεχεία, η Επιτροπή εξέθεσε, στην αιτιολογική σκέψη 173 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών εκκινούν από την παραδοχή ότι οι εγχώριες τιμές του ΑΦ δεν ήταν τεχνητά χαμηλές, αλλά οι τιμές εξαγωγής ήταν ιδιαίτερος υψηλές λόγω της εισφοράς κατά την εξαγωγή. Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι το επιχείρημα των προσφευγουσών βασίζεται σε σύγκριση μεταξύ της τιμής στην εγχώρια αγορά και της τιμής εξαγωγής FOB. Η Επιτροπή απέδειξε, όμως, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, ότι το ΑΦ πωλούνταν στους παραγωγούς βιοντίζελ σε τιμή τεχνητά χαμηλή ως αποτέλεσμα δέσμης μέτρων που έλαβε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας, ένα εκ των οποίων ήταν η εισφορά κατά την εξαγωγή. Συνεπώς, το επιχείρημα των προσφευγουσών στηρίζεται σε πεπλανημένη παραδοχή.
- 171 Τέλος, μολονότι η εισφορά κατά την εξαγωγή είναι ένα από τα μέτρα που έχουν ως αποτέλεσμα να αναγκάζουν τους προμηθευτές ΑΦ να πωλούν στην εγχώρια αγορά σε τιμές χαμηλότερες των κανονικών, δεν καθιστά, για τον λόγο αυτό, την ινδονησιακή τιμή εξαγωγής FOB ακατάλληλη ως τιμή αναφοράς για τον υπολογισμό του οφέλους.
- 172 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κρίνοντας ότι η εν λόγω τιμή ήταν σε θέση να αντικατοπτρίζει, κατά τον κανόνα που καθορίζεται στο άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού και τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 164 ανωτέρω, στο μέτρο του δυνατού, το όφελος που πράγματι προσπορίζεται ο αποδέκτης.
- 173 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί το τρίτο σκέλος και, κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε επιδότηση υπό μορφή άμεσης μεταφοράς κεφαλαίων, και παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i, και σημείο 2, του βασικού κανονισμού

- 174 Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αποτελείται από δύο σκέλη, τα οποία η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το ΕΒΒ, αντικρούει.

Επί του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης καθόσον η Επιτροπή χαρακτήρισε επιδοτήσεις τα ποσά που κατέβαλε το ΟΡΡΦ

- 175 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα ποσά που κατέβαλε το ΟΡΡΦ δεν συνιστούν άμεση μεταφορά κεφαλαίου υπό μορφή επιδότησης, αλλά πληρωμή για την αγορά του βιοντίζελ.

- 176 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής» «όταν το Δημόσιο ενεργεί κατά τρόπο που συνεπάγεται άμεση μεταφορά κεφαλαίων (π.χ. υπό μορφή επιχορηγήσεων, δανείων ή εισφοράς στο κεφάλαιο)».
- 177 Σκοπός του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού είναι να ορίσει, αφενός, την έννοια της «επιδότησης» που μπορεί να δικαιολογήσει την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού και, αφετέρου, την έννοια της «χρηματοδοτικής συνεισφοράς» κατά τρόπο ώστε να εξαιρούνται από αυτήν τα μέτρα του Δημοσίου τα οποία δεν εμπίπτουν σε μια από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη (βλ. σκέψεις 99 και 100 ανωτέρω).
- 178 Από την ερμηνεία του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', σημείο i, του βασικού κανονισμού, και ιδίως τη φράση «το Δημόσιο ενεργεί κατά τρόπο», καθίσταται σαφές ότι η άμεση μεταφορά κεφαλαίων πρέπει να μπορεί να καταλογιστεί στο Δημόσιο. Εντούτοις, η συγκεκριμένη διάταξη δεν περιέχει οποιαδήποτε διευκρίνιση όσον αφορά την προέλευση των μεταφερόμενων κεφαλαίων. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i, περιλαμβάνει στην έννοια της «χρηματοδοτικής συνεισφοράς» την περίπτωση στην οποία «το Δημόσιο ενεργεί κατά τρόπο» που συνεπάγεται άμεση μεταφορά κεφαλαίων, χωρίς πρόσθετες απαιτήσεις όσον αφορά την προέλευση των εν λόγω κεφαλαίων. Το γεγονός ότι η προέλευση των κεφαλαίων ουδεμία ασκεί επιρροή στον χαρακτηρισμό ενέργειας του Δημοσίου ως «χρηματοδοτικής συνεισφοράς του Δημοσίου» αναδεικνύεται σαφώς στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, στην οποία προβλέπεται ότι το Δημόσιο αναθέτει ή δίνει εντολή σε ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει ορισμένες πράξεις, όπως την άμεση μεταφορά κεφαλαίων, χωρίς να διευκρινίζεται η προέλευση των χρησιμοποιούμενων κεφαλαίων. Από τις προμνησθείσες διατάξεις προκύπτει ότι η έννοια της «χρηματοδοτικής συνεισφοράς του Δημοσίου» περιλαμβάνει κάθε χρηματικό μέσο το οποίο το Δημόσιο μπορεί πραγματικά να χρησιμοποιήσει. Επιπλέον, προκειμένου να εκτιμηθεί αν άμεση μεταφορά κεφαλαίων μπορεί να δικαιολογήσει την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η έλλειψη ανταλλάγματος, ή ισοδύναμου ανταλλάγματος, εκ μέρους της αποδέκτριας της μεταφοράς κεφαλαίων επιχείρησης.
- 179 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 30 έως 33 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι το ORPF είναι δημόσιος οργανισμός, στοιχείο το οποίο δεν αμφισβητείται. Το ORPF χρησιμοποιείται για τη στήριξη των αγορών βιοντίζελ από τις οντότητες τις οποίες ορίζουν κρατικοί φορείς, έχει δε αναθέσει σε έναν οργανισμό, τον Οργανισμό διαχείρισης του ταμείου (στο εξής: οργανισμός διαχείρισης), την είσπραξη των εισφορών που καταβάλλονται κατά την εξαγωγή προϊόντων φοινικέλαιου από τις οποίες χρηματοδοτείται (αιτιολογικές σκέψεις 41 έως 43 του προσωρινού κανονισμού).
- 180 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 45 έως 50 του προσωρινού κανονισμού (καθώς και την αιτιολογική σκέψη 37 του προσβαλλόμενου κανονισμού), η διαδικασία την οποία η Επιτροπή χαρακτήρισε «άμεση μεταφορά κεφαλαίων» ήταν η ακόλουθη:
- «(45) Πιο συγκεκριμένα, στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του προεδρικού κανονισμού 26/2016 προβλέπεται ότι “ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Νέας Ανανεώσιμης Ενέργειας και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΕΒΤΚΕ) διορίζει τον φορέα Petrofuel Entity, ο οποίος υλοποιεί την προμήθεια βιοντίζελ, όπως νοείται στο άρθρο 4, στο πλαίσιο της χρηματοδότησης από τον Οργανισμό διαχείρισης του ταμείου, τηρώντας την πολιτική της διοικούσας επιτροπής του Οργανισμού διαχείρισης του ταμείου” και στο ακόλουθο άρθρο 9 παράγραφος 8 ότι “βάσει έγκρισης του Υπουργού, όπως νοείται στην

παράγραφο 7, ο γενικός διευθυντής του ΕΒΤΚΕ ορίζει, εξ ονόματος του Υπουργού: α. τους παραγωγούς βιοντίζελ που πρόκειται να συμμετάσχουν στην προμήθεια βιοντίζελ· και β. την κατανομή του όγκου βιοντίζελ για κάθε παραγωγό βιοντίζελ”. [...]

- (46) Οι παραγωγοί βιοντίζελ που επέλεξαν να συμμετάσχουν και στους οποίους χορηγήθηκε ποσόστωση δυνάμει του εν λόγω κανονισμού υποχρεούνται να πωλούν τη μηνιαία ποσότητα βιοντίζελ στον αποκαλούμενο φορέα “Petrofuel Entity”. Έως τώρα, η Κυβέρνηση της Ινδονησίας έχει διορίσει ως Petrofuel Entity τις εξής εταιρίες:
- α) PT Pertamina (“Pertamina”), εταιρία πετρελαίου και φυσικού αερίου κρατικής ιδιοκτησίας, και
- β) PT AKR Corporindo Tbk (“AKR”), ιδιωτική εταιρία πετρελαίου και φυσικού αερίου.
- (47) Το ταμείο OPPF προβλέπει έναν ειδικό μηχανισμό πληρωμών, με βάση τον οποίο η Pertamina (και για ορισμένες μικρές ποσότητες η AKR) καταβάλλει στους παραγωγούς βιοντίζελ την τιμή αναφοράς του ντίζελ (σε αντίθεση με την πραγματική τιμή βιοντίζελ, η οποία κατά την περίοδο της έρευνας θα ήταν υψηλότερη), ενώ η διαφορά ανάμεσα στην τιμή αναφοράς του ντίζελ και την τιμή αναφοράς του βιοντίζελ καταβάλλεται στους παραγωγούς βιοντίζελ από τον Οργανισμό διαχείρισης μέσω του ταμείου OPPF.
- (48) Η τιμή αναφοράς για το ντίζελ και το βιοντίζελ καθορίζεται από τον Υπουργό Ενέργειας και Ορυκτών Πόρων [...] ως εξής:
- α) Η τιμή αναφοράς του ντίζελ βασίζεται στις τιμές που αναφέρει η Platts Singapore για το πετρέλαιο [...] και στο κόστος παραγωγής ντίζελ στην Ινδονησία.
- β) [...] η τιμή αναφοράς του βιοντίζελ βασίζεται στην εγχώρια τιμή του [ΑΦ], στην οποία προστίθεται το κόστος μεταποίησης [...].
- (49) Πιο συγκεκριμένα, κάθε παραγωγός βιοντίζελ –συμπεριλαμβανομένων όλων των παραγωγών-εξαγωγέων– εκδίδει τιμολόγια προς την Pertamina (ή την AKR, κατά περίπτωση) για τον όγκο βιοντίζελ τον οποίο απαιτείται να χρησιμοποιεί ο αγοραστής βάσει της υποχρέωσης ανάμειξης [κατά την οποία, σε ό,τι αφορά διάφορες εφαρμογές, όπως, για παράδειγμα, τη δημόσια συγκοινωνία, οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως καύσιμο ένα μείγμα ορυκτού ντίζελ και βιοντίζελ, το οποίο περιέχει βιοντίζελ σε ποσοστό τουλάχιστον 20 %], και η Pertamina (ή η AKR) καταβάλλει στον παραγωγό την τιμή αναφοράς του ντίζελ για την εν λόγω περίοδο. [...]
- (50) Προκειμένου ο παραγωγός βιοντίζελ να λάβει επιστροφή της διαφοράς στην τιμή μεταξύ της τιμής που κατεβλήθη από την Pertamina και την AKR (με βάση την τιμή αναφοράς του ντίζελ) και της τιμής αναφοράς του βιοντίζελ, αποστέλλει ένα επιπλέον τιμολόγιο για τον ίδιο όγκο στον Οργανισμό διαχείρισης, συμπεριλαμβάνοντας μια λίστα δικαιολογητικών. Αφού ο Οργανισμός διαχείρισης λάβει το τιμολόγιο, και κατόπιν επαλήθευσης των στοιχείων που περιέχονται σε αυτό, καταβάλλει στον οικείο παραγωγό βιοντίζελ τη διαφορά μεταξύ της τιμής αναφοράς του ντίζελ (που κατεβλήθη από την Pertamina ή την AKR, κατά περίπτωση) και της καθορισθείσας τιμής αναφοράς του βιοντίζελ για την εν λόγω περίοδο.»

- 181 Κατά πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι κακώς η Επιτροπή χαρακτήρισε τα ποσά που κατέβαλε το ORPF ως άμεση μεταφορά κεφαλαίων υπό μορφή επιδότησης και όχι ως ποσά καταβληθέντα ως αντάλλαγμα για την αγορά βιοντίζελ στην PT Pertamina (στο εξής: Pertamina), δεδομένου ότι, καθώς ήταν επίσης δημόσιος οργανισμός, η Pertamina ήταν μέρος του ινδονησιακού Δημοσίου και, εν πάση περιπτώσει, αποτελούσε, με τον οργανισμό διαχείρισης, ενιαία οικονομική οντότητα.
- 182 Συναφώς, πρώτον, παρατηρείται ότι από την αιτιολογική σκέψη 46 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι η Pertamina είναι κρατικής ιδιοκτησίας. Εντούτοις, πέραν του ότι η Pertamina και ο οργανισμός διαχείρισης ανήκουν στο ινδονησιακό Δημόσιο, οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν κανένα πραγματικό ή νομικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού τους ότι, κατά τη νομολογία που επικαλούνται (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψεις 52 έως 55), οι εν λόγω οντότητες δραστηριοποιούνται στο εσωτερικό ομίλου απαρτιζόμενου από νομικώς διακρινόμενες εταιρίες που οργανώνει με τον τρόπο αυτόν ένα σύνολο δραστηριοτήτων οι οποίες, σε άλλες περιπτώσεις, ασκούνται από μία οντότητα που είναι ενιαία και από νομικής απόψεως. Αντιθέτως, δεν αμφισβητείται ότι μια ιδιωτική επιχείρηση μη υπαγόμενη στο Δημόσιο, η PT AKR Corporindo Tbk (στο εξής: AKR), ασκεί τα ίδια καθήκοντα με την Pertamina.
- 183 Δεύτερον, ακόμη και αν γίνει δεκτό, αντίθετα προς τα συμπεράσματα της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις 48 και 49 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η Pertamina είναι δημόσιος οργανισμός, πρόκειται περί οντότητας χωριστής από το ORPF και τον οργανισμό διαχείρισης, και κανένα στοιχείο δεν υποδηλώνει ότι η Pertamina ενήργησε ως ένας και μόνος αγοραστής βιοντίζελ μαζί με τον οργανισμό διαχείρισης και την Κυβέρνηση της Ινδονησίας μέσω «συνδυασμένων πράξεων» πλειόνων δημόσιων φορέων, όπως διατείνονται οι προσφεύγουσες. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, η Pertamina δεν είναι οργανισμός επιφορτισμένος από το Δημόσιο να ασκεί μόνον ορισμένα καθήκοντα, αλλά εταιρία πετρελαίου και φυσικού αερίου που ασκούσε τα ίδια καθήκοντα με την AKR, ιδιωτική εταιρία πετρελαίου και φυσικού αερίου, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 46 του προσωρινού κανονισμού και την αιτιολογική σκέψη 55 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στοιχείο το οποίο οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν. Το επιχείρημα που οι προσφεύγουσες προέβαλαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι από τα στοιχεία του φακέλου που προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας όρισε την Pertamina και την AKR ως προμηθευτές βιοντίζελ δεν είναι ικανό να αναιρέσει το προεκτεθέν συμπέρασμα.
- 184 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, παρατηρείται ότι, ακόμη και αν οι ισχυρισμοί των προσφευγουσών ότι η Pertamina ήταν δημόσιος οργανισμός ήταν ορθοί, τέτοια πλάνη της Επιτροπής θα δικαιολογούσε την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού μόνον εάν έθετε υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητά του, καθιστώντας ελαττωματική τη σχετική με την ύπαρξη επιδότησης ανάλυση του θεσμικού οργάνου (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, T-192/08, EU:T:2011:619, σκέψη 119), κάτι το οποίο δεν συντρέχει εν προκειμένω.
- 185 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πλείονα επιχειρήματα που κατατείνουν να αποδείξουν ότι, ακόμη και αν το Γενικό Δικαστήριο εκτιμήσει ότι η Pertamina δεν είναι δημόσιος οργανισμός και ότι δεν αποτελεί ενιαία οικονομική οντότητα με την Κυβέρνηση της Ινδονησίας, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας «ανέθεσε» ή «έδωσε εντολή» στην Pertamina να αγοράζει βιοντίζελ, κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', σημείο iv, του βασικού κανονισμού.

- 186 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν θεώρησε ως «άμεση μεταφορά κεφαλαίων» την καταβολή, από την Pertamina, της τιμής αναφοράς του βιοντίζελ ως ανταλλάγματος για την αγορά του βιοντίζελ, αλλά την καταβολή στον οικείο παραγωγό βιοντίζελ από τον οργανισμό διαχείρισης, δημόσιο φορέα, της διαφοράς μεταξύ της τιμής αναφοράς του ντίζελ και της καθορισθείσας τιμής αναφοράς του βιοντίζελ για την επίμαχη περίοδο. Επομένως, το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, του βασικού κανονισμού, που αφορά τη συμπεριφορά ιδιωτικών φορέων (βλ. σκέψη 96 ανωτέρω), δεν έχει εφαρμογή.
- 187 Κατά τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι μεταξύ αυτών και του ORPF υπήρχε συμβατική σχέση η οποία εξαρτούσε την καταβολή ποσών από το ταμείο από την παράδοση του βιοντίζελ στην Pertamina. Πρόκειται, κατά τις προσφεύγουσες, για αγορά, στην οποία η οντότητα που προβαίνει στην πληρωμή των αγαθών δεν είναι αναγκαίο να αποκτήσει επίσης την κατοχή τους.
- 188 Επ' αυτού, επισημαίνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι «οι εκταμιεύσεις του ταμείου ORPF υπέρ των παραγωγών βιοντίζελ δεν μπορούν να χαρακτηριστούν πληρωμές που οφείλονται στο πλαίσιο σύμβασης αγοράς μεταξύ της Κυβέρνησης της Ινδονησίας και των παραγωγών βιοντίζελ αλλά συνιστούν άμεση μεταφορά κεφαλαίων».
- 189 Από το πραγματικό πλαίσιο της υπόθεσης, όπως εκτέθηκε στις αιτιολογικές σκέψεις 45 έως 50 του προσωρινού κανονισμού και στην αιτιολογική σκέψη 37 του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ. σκέψη 180 ανωτέρω), χωρίς να αμφισβητηθεί από τις προσφεύγουσες, προκύπτει ότι, στο πλαίσιο του συστήματος που θεσπίστηκε με τον προεδρικό κανονισμό 26/2016, ο οργανισμός διαχείρισης δεν παρενέβαινε στη συναλλαγή μεταξύ των παραγωγών βιοντίζελ και της AKR. Συγκεκριμένα, ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Νέας Ανανεώσιμης Ενέργειας και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΕΒΤΚΕ) όριζε, πρώτον, τους επιφορτισμένους με την αγορά του βιοντίζελ φορείς (κατ' εφαρμογήν της πολιτικής που καθόριζε η διοικούσα επιτροπή του οργανισμού διαχείρισης) και, δεύτερον, εξ ονόματος του Υπουργού, τους παραγωγούς βιοντίζελ που συμμετείχαν στην προμήθεια βιοντίζελ καθώς και την κατανομή του όγκου βιοντίζελ για κάθε παραγωγό βιοντίζελ. Η τιμή αναφοράς για το ντίζελ και το βιοντίζελ καθοριζόταν από τον Υπουργό Ενέργειας και Ορυκτών Πόρων. Εν συνεχεία, κάθε παραγωγός εξέδιδε τιμολόγια προς την Pertamina ή την AKR για τον όγκο βιοντίζελ που οι εν λόγω επιχειρήσεις υποχρεούνταν να χρησιμοποιήσουν δυνάμει της υποχρέωσης ανάμειξης και οι επιχειρήσεις κατέβαλαν στον παραγωγό την τιμή αναφοράς του ντίζελ. Μόνον μετά το πέρας της εν λόγω συναλλαγής οι παραγωγοί βιοντίζελ απέστειλαν στον οργανισμό διαχείρισης ένα επιπλέον τιμολόγιο για τον ίδιο όγκο βιοντίζελ, προκειμένου να τους καταβληθεί η διαφορά μεταξύ της τιμής αναφοράς του ντίζελ και της τιμής αναφοράς του βιοντίζελ, συνοδευόμενο από αντίγραφο της απόφασης της Γενικής Διεύθυνσης Νέας Ανανεώσιμης Ενέργειας και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΕΒΤΚΕ) βάσει της οποίας επιτρεπόταν να συμμετέχουν στην προμήθεια βιοντίζελ και στην οποία προσδιοριζόταν ο αντίστοιχος όγκος διάθεσης βιοντίζελ, αντίγραφο της σύμβασης προμήθειας βιοντίζελ που συνήφθη με την Pertamina ή την AKR, πιστοποιητικό υπογεγραμμένο από την Pertamina ή την AKR και τον οικείο παραγωγό βιοντίζελ, που έφερε τη σφραγίδα της Κυβέρνησης της Ινδονησίας και περιελάμβανε πληροφορίες σχετικά με τον τόπο παράδοσης, τον όγκο και τον τύπο βιοντίζελ καθώς και το ποσό του κόστους μεταφοράς, και αντίγραφο της συμφωνίας μεταξύ του οργανισμού διαχείρισης και του οικείου παραγωγού βιοντίζελ.
- 190 Επιπλέον, στις αιτιολογικές σκέψεις 67 και 69 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή έκρινε, στοιχείο το οποίο επίσης δεν αμφισβήτησαν οι προσφεύγουσες, ότι η τιμή αναφοράς για το βιοντίζελ που καταβάλλεται στους ανεξάρτητους προμηθευτές δεν αντικατοπτρίζει τη ζήτηση και προσφορά υπό συνήθεις συνθήκες της αγοράς χωρίς παρέμβαση της κυβέρνησης και ότι το

ποσό του κόστους μεταποίησης που υπολόγισε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας στο πλαίσιο του χρησιμοποιούμενου τύπου για τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς για το βιοντίζελ ήταν υπερβολικό. Η Επιτροπή συμπέρανε από την ως άνω κατάσταση, στην αιτιολογική σκέψη 68 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, ελλείψει των εν λόγω πληρωμών, οι τιμές του βιοντίζελ στην Ινδονησία θα ήταν χαμηλότερες. Δεδομένου ότι υπολογίζονται βάσει τιμής αναφοράς του βιοντίζελ η οποία δεν προκύπτει από συνήθεις συνθήκες της αγοράς, τα ποσά που κατέβαλε ο οργανισμός διαχείρισης στους παραγωγούς βιοντίζελ δεν μπορούν να θεωρηθούν πρόσθετο τίμημα το οποίο οι παραγωγοί δικαιούνται να εισπράξουν ως αντάλλαγμα για τις προμήθειές τους στην Pertamina ή την AKR.

- 191 Βάσει των προεκτεθέντων πραγματικών στοιχείων, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτίμησης που της αναγνωρίζεται όσον αφορά την εξακρίβωση της ύπαρξης χρηματοδοτικής συνεισφοράς κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, του βασικού κανονισμού, και σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 95 ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε, στην αιτιολογική σκέψη 37 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι τα κεφάλαια που κατέβαλε το ORPF «δεν αποτελού[σα]ν, ως εκ τούτου, μέρος σύμβασης εξ επαχθούς αιτίας (όπως η αγορά βιοντίζελ από την Κυβέρνηση έναντι τιμήματος)». Συγκεκριμένα, από την έκθεση των πραγματικών περιστατικών δεν προκύπτει ότι το ORPF παρενέβαινε στη συναλλαγή μεταξύ των παραγωγών βιοντίζελ και των «Petrofuel Entities», ήτοι της Pertamina και της AKR, ούτε ότι το ORPF εισέπραττε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τα ποσά που κατέβαλλε. Επομένως, ο χαρακτήρας της συναλλαγής δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι τα ποσά που κατέβαλε το ORPF αποτελούσαν μέρος ενός καθεστώτος αμοιβαίων υποχρεώσεων.
- 192 Στο πλαίσιο αυτό, είναι αλυσιτελές το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η έννοια των επιδοτήσεων που υπέκειντο σε προϋποθέσεις πρέπει να ερμηνευθεί συστατικά.
- 193 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε όφελος

- 194 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες αντικρούουν το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι τα ποσά που κατέβαλε το ORPF συνιστούν όφελος.
- 195 Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή βασίστηκε σε προδήλως εσφαλμένο αντιπαράδειγμα καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι, απουσία του ORPF και ελλείψει των ποσών που κατέβαλε, οι παραγωγοί βιοντίζελ δεν θα μπορούσαν να πωλήσουν το προϊόν τους στην ινδονησιακή αγορά και ότι οι τιμές του βιοντίζελ θα ήταν χαμηλότερες. Κατά τις προσφεύγουσες, το ORPF και η υποχρέωση ανάμειξης είναι δύο διακριτά νομικά εργαλεία με διαφορετικούς σκοπούς. Απουσία του πρώτου, η δεύτερη υφίσταται παρά ταύτα και οι εταιρίες ανάμειξης οφείλουν να αγοράζουν βιοντίζελ προκειμένου να συμμορφωθούν προς την υποχρέωση ανάμειξης.
- 196 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 163 ανωτέρω, το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η επιδότηση θεωρείται ότι συντρέχει εφόσον υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά» του Δημοσίου και εφόσον με τον τρόπο αυτό προσπορίζεται κάποιο «όφελος». Τα άρθρα 6 και 7 του εν λόγω

κανονισμού διευκρινίζουν τον τρόπο υπολογισμού του «οφέλους που προσπορίζεται» ο αποδέκτης. Κατά τη νομολογία, προσπορίζεται όφελος στον αποδέκτη όταν ο αποδέκτης περιέρχεται σε κατάσταση ευνοϊκότερη από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν απουσία του καθεστώτος επιδότησης. Επιπλέον, όπως προκύπτει από το άρθρο 3, σημεία 1 και 2, του βασικού κανονισμού, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία μια χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου προσπορίζει πράγματι όφελος σε έναν παραγωγό-εξαγωγέα θεωρείται ότι συντρέχει επιδότηση για τον εν λόγω παραγωγό-εξαγωγέα (πρβλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, *Jindal Saw* και *Jindal Saw Italia* κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψεις 195 και 210).

- 197 Εν προκειμένω, στην αιτιολογική σκέψη 65 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή εκτίμησε ότι το ορθό αντιπαράδειγμα δεν ήταν ότι, απουσία του ORPF, οι εταιρίες ανάμειξης θα κατέβαλλαν την τιμή αναφοράς του βιοντίζελ. Κατά την Επιτροπή, χωρίς την υποχρέωση ανάμειξης, απουσία του ORPF και ελλείψει πληρωμών, οι εταιρίες ανάμειξης δεν θα είχαν κανένα κίνητρο να αγοράσουν βιοντίζελ, οι δε παραγωγοί βιοντίζελ δεν θα λάμβαναν τα πρόσθετα κεφάλαια που αντιστοιχούσαν στη διαφορά μεταξύ της τιμής αναφοράς του ντίζελ και της τιμής αναφοράς του βιοντίζελ που καθορίζεται από την Κυβέρνηση της Ινδονησίας. Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 190 ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι η τιμή αναφοράς για το βιοντίζελ που καταβαλλόταν στους ανεξάρτητους προμηθευτές ήταν υπερβολική.
- 198 Από τον προσωρινό κανονισμό προκύπτει ότι η υποχρέωση ανάμειξης θεσπίστηκε με τον κανονισμό 12/2015 του Υπουργείου Ενέργειας και Ορυκτών Πόρων (αιτιολογική σκέψη 189). Το ίδιο έτος (2015), ιδρύθηκε με τον προεδρικό κανονισμό 61/2015 το ταμείο επιδότησης βιοντίζελ, το οποίο αποτελεί τμήμα του ORPF (αιτιολογική σκέψη 40), και ανατέθηκε στον οργανισμό διαχείρισης το καθήκον είσπραξης των εισφορών που επιβάλλονται κατά την εξαγωγή προϊόντων φοινικέλαιου από τις οποίες χρηματοδοτείται το ORPF (αιτιολογικές σκέψεις 41 και 42). Βάσει της ίδιας διάταξης (άρθρο 1, παράγραφος 4, του προεδρικού κανονισμού 61/2015), η Κυβέρνηση της Ινδονησίας εξουσιοδότησε τον οργανισμό διαχείρισης να αξιοποιεί τις εισφορές κατά την εξαγωγή και τους εξαγωγικούς φόρους που επιβάλλονται στο ΑΦ και τα παράγωγά του και επέβαλε την υποχρέωση προμήθειας και χρήσης βιοντίζελ (αιτιολογική σκέψη 60). Τα κεφάλαια για την καταβολή στους παραγωγούς βιοντίζελ της διαφοράς μεταξύ της τιμής αναφοράς του ντίζελ και της τιμής αναφοράς του βιοντίζελ προέρχονταν από τα κεφάλαια που διατίθεντο κατά τον τρόπο αυτό στον οργανισμό διαχείρισης.
- 199 Επομένως, η εκπλήρωση της υποχρέωσης ανάμειξης στο πλαίσιο του συστήματος που θέσπισε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας εξαρτιόταν από τη χρηματοδότηση εκ μέρους του οργανισμού διαχείρισης. Πρόκειται για ένα περίπλοκο σύστημα το οποίο η Κυβέρνηση της Ινδονησίας θέσπισε με σκοπό τη στήριξη των αγορών βιοντίζελ από τις οντότητες τις οποίες ορίζουν οι κρατικοί φορείς, όπως προκύπτει από τους προεδρικούς κανονισμούς 24/2016 και 26/2016 (αιτιολογική σκέψη 44 του προσωρινού κανονισμού). Επομένως, το σενάριο περί ύπαρξης της υποχρέωσης ανάμειξης χωρίς τη χρηματοδότηση από τον οργανισμό διαχείρισης είναι αμιγώς υποθετικό και δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν στήριξε την ανάλυσή της σε αυτό.
- 200 Συνεπώς, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 24 και 25 ανωτέρω, η οποία έχει επίσης εφαρμογή στην εξακρίβωση της ύπαρξης οφέλους το οποίο προσπορίζεται στον αποδέκτη επιδότησης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το σύστημα ως σύνολο και κατέληξε στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 71 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η ύπαρξή του περιήγε τους παραγωγούς βιοντίζελ σε κατάσταση καλύτερη από εκείνη στην οποία θα βρίσκονταν άλλως και, επομένως, τους προσπόριζε όφελος.

- 201 Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι, στο καθεστώς αυτό, το ποσό του κόστους μεταποίησης στο πλαίσιο του χρησιμοποιούμενου τύπου για τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς για το βιοντίζελ ήταν υπερβολικό (σκέψη 197 ανωτέρω). Επομένως, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, η τιμή αναφοράς του βιοντίζελ που έλαβε υπόψη ο οργανισμός διαχείρισης για τον καθορισμό του ύψους των πληρωμών του στους παραγωγούς βιοντίζελ δεν αντικατοπτρίζει την τιμή υπό όρους της αγοράς. Εξ αυτού η Επιτροπή συνήγαγε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, ότι, χάρη στην εν λόγω χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου, η θέση των αποδεκτών ήταν καλύτερη από εκείνη στην οποία θα βρίσκονταν αν δεν υπήρχε η συνεισφορά, ακόμη και στο πλαίσιο του αντιπαραδείγματος που πρότειναν οι προσφεύγουσες.
- 202 Συνεπώς, η πρώτη αιτίαση των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθεί.
- 203 Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι προσπορίστηκε όφελος, αυτό μετακυλίστηκε πλήρως στις εταιρίες ανάμειξης, Pertamina και AKR. Κατά τις προσφεύγουσες, το καθεστώς του ORPF θεσπίστηκε για τη στήριξη των εταιριών ανάμειξης στις αγορές βιοντίζελ και την παροχή της εγγύησης ότι θα καταβάλλουν για το συγκεκριμένο προϊόν τιμή χαμηλότερη της τιμής αναφοράς της αγοράς, και όχι για τον προσπορισμό οφέλους στους παραγωγούς βιοντίζελ.
- 204 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών τα οποία κατατείνουν να αμφισβητήσουν την ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς που τους προσπόριζε όφελος απορρίφθηκαν (σκέψεις 181 έως 192 και 195 έως 201 ανωτέρω). Δεν αμφισβητείται, επίσης, ότι ο οργανισμός διαχείρισης κατέβαλε τα επίμαχα ποσά, τα οποία αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ της τιμής αναφοράς του ντίζελ και της τιμής αναφοράς του βιοντίζελ, στους παραγωγούς βιοντίζελ, περιλαμβανομένων των προσφευγουσών. Οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν επαρκή στοιχεία τα οποία θα καταδείκνυαν ότι μέρος των εν λόγω ποσών ή του οφέλους που προσπορίστηκε από την καταβολή τους μεταβιβάστηκε στην AKR και στην Pertamina. Μια τέτοια απόδειξη είναι όμως απαραίτητη προκειμένου να συναχθεί ότι θεσμικό όργανο της Ένωσης υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης που να δικαιολογεί την ακύρωση μιας πράξης (πρβλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, *Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου*, T-444/11, EU:T:2014:773, σκέψη 62). Το γεγονός ότι το σύστημα που θέσπισε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας μπορεί να ωφέλησε επίσης την AKR και την Pertamina δεν συνεπάγεται ότι το όφελος που προσπορίστηκε στους αποδέκτες μετακυλίστηκε στις εν λόγω επιχειρήσεις. Επιπλέον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι οι εταιρίες ανάμειξης επωφελήθηκαν ευνοϊκών όρων αγοράς βιοντίζελ, αγοράζοντας το βιοντίζελ στην τιμή αναφοράς του ντίζελ και όχι στην τιμή αναφοράς του βιοντίζελ, το ενδεχόμενο αυτό δεν αποκλείει, στο πλαίσιο του ίδιου συστήματος, οι παραγωγοί βιοντίζελ να επωφελήθηκαν άλλου οφέλους, ως αποτέλεσμα των ποσών που κατέβαλε ο οργανισμός διαχείρισης.
- 205 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η δεύτερη αιτίαση είναι απορριπτέα και, ως εκ τούτου, το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί στο σύνολό του.
- 206 Δεδομένου ότι όλα τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως απορρίφθηκαν, ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό του οφέλους που προσπορίστηκε από το καθεστώς του ORPF

- 207 Η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως μπορεί να διαιρεθεί σε δύο αιτιάσεις. Η πρώτη αιτίαση αφορά την πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία, κατά τις προσφεύγουσες, υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό του ύψους του οφέλους που το καθεστώς του ORPF προσπόρισε στους αποδέκτες του, παραλείποντας να αφαιρέσει από το ύψος της επιδότησης τις εισφορές κατά την εξαγωγή που καταβλήθηκαν στο ORPF και το κόστος μεταφοράς. Η δεύτερη αιτίαση αφορά την πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία, κατά τις προσφεύγουσες, υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον ίδιο υπολογισμό, κατανέμοντας τα ποσά που κατέβαλε το ORPF στον συνολικό κύκλο εργασιών του βιοντίζελ.
- 208 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το EBB, αντικρούει τον συγκεκριμένο λόγο ακυρώσεως.

Επί της μη αφαίρεσης από το ποσό της επιδότησης των εισφορών κατά την εξαγωγή και του κόστους μεταφοράς

- 209 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«[...] Κατά τον καθορισμό του [ποσού της αντισταθμίσιμης επιδότησης], είναι δυνατό να αφαιρούνται τα ακόλουθα στοιχεία από τη συνολική επιδότηση:

- α) κάθε τέλος για την υποβολή της σχετικής αίτησης και κάθε άλλο αναγκαίο έξοδο που πραγματοποιήθηκε με σκοπό την εξασφάλιση του δικαιώματος προς επιδότηση ή τη λήψη της επιδότησης·
- β) οι φόροι, δασμοί και λοιπές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται στο προϊόν κατά την εξαγωγή του στην Ένωση και που αποσκοπούν ειδικά στην αντιστάθμιση της επιδότησης.

Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος ζητάει μια τέτοια αφαίρεση, οφείλει να αποδείξει ότι το αίτημα αυτό είναι δικαιολογημένο.»

- 210 Προκαταρκτικώς, υπογραμμίζεται ότι, από την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, και ιδίως από τη φράση «είναι δυνατό να αφαιρούνται», προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης κατά την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω. Η αφαίρεση των εν λόγω στοιχείων από το ποσό της αντισταθμίσιμης επιδότησης προϋποθέτει ότι ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει ότι το αίτημα αφαίρεσης είναι δικαιολογημένο. Εφόσον η απόδειξη προσκομιστεί, η Επιτροπή πρέπει να προβεί στη ζητηθείσα αφαίρεση.
- 211 Κατά πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει αφαιρέσει από το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης τις εισφορές κατά την εξαγωγή που καταβάλλονταν στο ORPF, καθότι οι εν λόγω εισφορές διαφέρουν από τους συνήθεις φόρους και συνδέονται με τον κλάδο του βιοντίζελ καθόσον είναι μέρος της αλυσίδας αξίας του.
- 212 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο, κατά το βάρος απόδειξης που φέρουν δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, τελευταίο εδάφιο, του βασικού κανονισμού και της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 204 ανωτέρω, ικανό να καταδείξει ότι οι επίμαχες εισφορές κατά την εξαγωγή προορίζονταν ειδικά προς

αντιστάθμιση της επιδότησης. Αντιθέτως, προκύπτει σαφώς από την αιτιολογική σκέψη 89 του προσωρινού κανονισμού, και δεν αμφισβητήθηκε από τις προσφεύγουσες, ότι η εισφορά κατά την εξαγωγή δεν αφορά μόνον το βιοντίζελ, αλλά το «ΑΦ και τα κατάντη προϊόντα», περιλαμβανομένου του βιοντίζελ. Οι προσφεύγουσες δεν εξηγούν τον τρόπο με τον οποίο εισφορά κατά την εξαγωγή η οποία αφορά πλείονα προϊόντα προορίζεται ειδικά προς αντιστάθμιση της επιδότησης που χορηγείται σε ένα από τα εν λόγω προϊόντα. Επιπλέον, το γεγονός ότι οι εν λόγω εισφορές χρηματοδοτούν το OPPF και είναι μέρος της αλυσίδας αξίας του βιοντίζελ δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι οι εισφορές προορίζονται ειδικά προς αντιστάθμιση της επιδότησης και, επομένως, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά την εμβέλεια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού ή ότι η ανάλυση της Επιτροπής ενέχει πρόδηλη πλάνη.

- 213 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το συγκεκριμένο επιχείρημα των προσφευγουσών.
- 214 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το κόστος μεταφοράς ήταν αναγκαίο, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, για την παράδοση του βιοντίζελ και, επομένως, για τη λήψη του ποσού από το OPPF και ότι το εν λόγω κόστος έπρεπε να έχει αφαιρεθεί από το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης. Κατά τις προσφεύγουσες, κακώς η Επιτροπή βασίστηκε στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Κατευθύνσεις για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης στις έρευνες με αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού» (ΕΕ 1998, C 394, σ. 6, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης), κείμενο το οποίο στερείται δεσμευτικού χαρακτήρα, προκειμένου να μην αφαιρέσει το κόστος μεταφοράς ως μη υποχρεωτικό κόστος το οποίο καταβλήθηκε σε ιδιωτικές επιχειρήσεις.
- 215 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν ένα μέσον το οποίο αποσκοπεί στο να διευκρινισθούν, τηρουμένων των κανόνων δικαίου υπέρτερης τυπικής ισχύος, τα κριτήρια που η Επιτροπή προτίθεται να εφαρμόσει κατά την άσκηση της εξουσίας εκτίμησης την οποία διαθέτει κατά τον υπολογισμό του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 15ης Μαρτίου 2006, Daiichi Pharmaceutical κατά Επιτροπής, T-26/02, EU:T:2006:75, σκέψη 49). Εξ αυτού συνάγεται ότι, όταν εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλίνει από το κείμενο υπέρτερης τυπικής ισχύος του οποίου τα κριτήρια εφαρμογής διευκρινίζει.
- 216 Επιπλέον, κατά τη νομολογία, υιοθετώντας κανόνες συμπεριφοράς που αποβλέπουν στην παραγωγή εξωτερικών αποτελεσμάτων, όπως συμβαίνει με τις κατευθυντήριες γραμμές που αφορούν τους επιχειρηματίες, και αναγγέλλοντας με τη δημοσίευσή τους ότι θα τους εφαρμόζει πλέον στις περιπτώσεις τις οποίες οι κανόνες αυτοί αφορούν, το θεσμικό όργανο αυτοπεριορίζεται κατά την άσκηση της εξουσίας εκτίμησης και δεν μπορεί να αποκλίνει από τους εν λόγω κανόνες, διότι άλλως οι αποφάσεις του θα επικριθούν, ενδεχομένως, λόγω παραβίασεως γενικών αρχών του δικαίου, όπως είναι η ίση μεταχείριση ή η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Δεν μπορεί συνεπώς να αποκλείεται ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις και ανάλογα με το περιεχόμενό τους, αυτοί οι κανόνες συμπεριφοράς που είναι γενικής ισχύος μπορούν να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 28ης Ιουνίου 2005, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, EU:C:2005:408, σκέψεις 210 και 211).
- 217 Στις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης προβλέπεται, υπό τον τίτλο «Ζ. Αφαίρεση από το ποσό της επιδότησης», ότι «[τ]α μόνα τέλη ή έξοδα που μπορούν κανονικά να αφαιρεθούν είναι αυτά που καταβλήθηκαν απευθείας στο Δημόσιο κατά την περίοδο

- της έρευνας», ότι «[π]ρέπει να αποδειχθεί ότι η πληρωμή αυτή είναι υποχρεωτική για τη χορήγηση της επιδότησης» και ότι, «[σ]υνεπώς, δεν αφαιρούνται πληρωμές σε ιδιώτες, π.χ. δικηγόρους ή λογιστές, κατά την υποβολή αίτησης για επιδότηση».
- 218 Οι ως άνω διευκρινίσεις συνάδουν προς το κείμενο υπέρτερης τυπικής ισχύος το οποίο προορίζονται να επεξηγήσουν. Πρώτον, η διευκρίνιση ότι πρέπει να αποδειχθεί ότι τα τέλη και τα έξοδα που μπορούν να αφαιρεθούν είναι «υποχρεωτικά για τη χορήγηση της επιδότησης» συνάδει με την προϋπόθεση που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, ότι τα τέλη και τα έξοδα που μπορούν να αφαιρεθούν πρέπει να «πραγματοποιήθηκαν» προκειμένου να ληφθεί η επιδότηση. Δεύτερον, η διευκρίνιση ότι «τα μόνα τέλη ή έξοδα που μπορούν κανονικά να αφαιρεθούν είναι αυτά που καταβλήθηκαν απευθείας στο Δημόσιο κατά την περίοδο της έρευνας» συνάδει επίσης προς την ως άνω διάταξη. Λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτίμησης την οποία η Επιτροπή διαθέτει στον συγκεκριμένο τομέα, κατά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, περιορίζοντας τα τέλη και τα έξοδα που μπορούν να αφαιρεθούν, μέσω της διευκρίνισης που περιέχεται στις κατευθυντήριες γραμμές ότι η φράση «κάθε τέλος για την υποβολή της σχετικής αίτησης και κάθε άλλο αναγκαίο έξοδο που πραγματοποιήθηκε με σκοπό την εξασφάλιση του δικαιώματος προς επιδότηση», τα οποία μνημονεύονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, παραπέμπει σε τέλη και έξοδα «που καταβλήθηκαν απευθείας στο Δημόσιο κατά την περίοδο της έρευνας».
- 219 Ως εκ τούτου, ορθώς η Επιτροπή εφάρμοσε, στις αιτιολογικές σκέψεις 87 έως 92 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όσον αφορά το αίτημα αφαίρεσης του κόστους μεταφοράς, τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης.
- 220 Εν προκειμένω, όμως, πρώτον, οι προσφεύγουσες δεν υποστηρίζουν ότι το κόστος μεταφοράς για την προμήθεια του βιοντίζελ καταβλήθηκε απευθείας στην Κυβέρνηση της Ινδονησίας κατά την περίοδο έρευνας. Δεύτερον, το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι τα ποσά που κατέβαλε το ORPF εξαρτιόνταν από την παράδοση του βιοντίζελ και, επομένως, τα σχετικά έξοδα μεταφοράς ήταν «αναγκαίο έξοδο που πραγματοποιήθηκε με σκοπό την εξασφάλιση του δικαιώματος προς επιδότηση», κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, το εν λόγω κόστος σχετιζόταν αποκλειστικά και μόνο με την εκτέλεση της σύμβασης πώλησης που συνήφθη μεταξύ των προσφευγουσών και της Pertamina ή της AKR. Το γεγονός ότι, προκειμένου να λάβουν τις πληρωμές από τον οργανισμό διαχείρισης, οι παραγωγοί βιοντίζελ έπρεπε να προσαρτήσουν στο τιμολόγιό τους ορισμένα δικαιολογητικά έγγραφα, περιλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο παράδοσης, τον όγκο και τον τύπο του βιοντίζελ που προμήθευσαν και το ύψος του κόστους μεταφοράς, δεν συνεπάγεται ότι το εν λόγω κόστος ήταν «υποχρεωτικό για τη χορήγηση της επιδότησης» κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης και δεν αναιρεί το ως άνω συμπέρασμα.
- 221 Κατά συνέπεια, τα προεκτεθέντα επιχειρήματα πρέπει να απορριφθούν.

Επί της κατανομής του ποσού της επιδότησης στον συνολικό κύκλο εργασιών του βιοντίζελ

- 222 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι, «[ό]ταν η επιδότηση χορηγείται ανεξάρτητα από τις παρασκευασθείσες, παραχθείσες, εξαχθείσες ή μεταφερθείσες ποσότητες, το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης καθορίζεται με προσήκουσα κατανομή της αξίας της συνολικής επιδότησης σε συνάρτηση με το επίπεδο της παραγωγής, των πωλήσεων ή των εξαγωγών του συγκεκριμένου προϊόντος κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας».
- 223 Από τις διατάξεις του τίτλου «β) Κατάλληλος παρονομαστής για την κατανομή του ποσού της επιδότησης», ο οποίος περιλαμβάνεται και αυτός στον τίτλο «[ΣΤ]. Περίοδος έρευνας για τον υπολογισμό της επιδότησης: καταλογισμός ή κατανομή» των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης, προκύπτει ότι, «ii) [ό]σον αφορά τις μη εξαγωγικές επιδοτήσεις, οι συνολικές πωλήσεις (εγχώριες και εξαγωγικές) πρέπει κανονικά να χρησιμοποιηθούν ως παρονομαστής, δεδομένου ότι αυτές οι επιδοτήσεις χορηγούνται τόσο για εγχώριες όσο και για εξαγωγικές πωλήσεις».
- 224 Εν προκειμένω, στην αιτιολογική σκέψη 81 του προσωρινού κανονισμού, η οποία επιβεβαιώνεται με την αιτιολογική σκέψη 100 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή κατένειμε τα ποσά των επιδοτήσεων στον συνολικό κύκλο εργασιών που πραγματοποίησαν οι παραγωγοί-εξαγωγείς από την πώληση βιοντίζελ κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, ο οποίος περιελάμβανε τις εγχώριες πωλήσεις και τις εξαγωγικές πωλήσεις.
- 225 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατανέμοντας τα ποσά που κατέβαλε το ORPF στον συνολικό κύκλο εργασιών που πραγματοποίησαν από τις πωλήσεις βιοντίζελ. Κατ' αυτές, τα εν λόγω ποσά έπρεπε να έχουν κατανεμηθεί μόνον στις πωλήσεις βιοντίζελ στην εγχώρια ινδονησιακή αγορά, οι οποίες συνιστούσαν τις μόνες πωλήσεις που δικαιολογούσαν τη λήψη των ποσών που κατέβαλε το ORPF.
- 226 Εντούτοις, πρώτον, δεδομένου ότι οι επιδοτήσεις χορηγούνταν ανεξάρτητα από τις παρασκευασθείσες, παραχθείσες, εξαχθείσες ή μεταφερθείσες ποσότητες, κατανέμοντας τα ποσά των επιδοτήσεων στον συνολικό κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε από τις πωλήσεις του υπό εξέταση προϊόντος, ήτοι του βιοντίζελ, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς το άρθρο 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Δεύτερον, και δεδομένου ότι, εν προκειμένω, οι επίμαχες επιδοτήσεις δεν είναι εξαγωγικές επιδοτήσεις, η Επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης χρησιμοποιώντας ως παρονομαστή τις συνολικές (εγχώριες και εξαγωγικές) πωλήσεις του εν λόγω προϊόντος. Όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, τα ποσά που κατέβαλε το ORPF δεν είχαν αντίκτυπο μόνον στην εγχώρια ινδονησιακή αγορά, αλλά συνιστούσαν στήριξη των παραγωγών βιοντίζελ και μπορούσαν επίσης να τους προσπορίσουν όφελος όσον αφορά τις εξαγωγικές πωλήσεις. Το επιχείρημα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες, τόσο με τα υπομνήματά τους όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι, εφόσον εφαρμόζεται η αρχή ότι το χρήμα είναι ανταλλάξιμο αγαθό, το όφελος έπρεπε να κατανεμηθεί σε όλες τις πωλήσεις, δεν είναι ικανό να αναιρέσει το ανωτέρω συμπέρασμα, αλλά μάλλον το επιρρωννύει. Συγκεκριμένα, το εν λόγω επιχείρημα υποδηλώνει ότι η κατανομή θα πρέπει να πραγματοποιηθεί σε βάση ευρύτερη και όχι μόνο στις πωλήσεις βιοντίζελ στην εγχώρια αγορά.
- 227 Κατά συνέπεια, η προσέγγιση που συνίσταται στη συνεκτίμηση του συνολικού κύκλου εργασιών των πωλήσεων βιοντίζελ είναι κατάλληλη και, επομένως, δεν προκύπτει ότι είναι προδήλως πεπλανημένη.

- 228 Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, παραλείποντας να απαντήσει, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, στο επιχειρήμα τους ότι το ποσό της επιδότησης έπρεπε να έχει κατανεμηθεί στον συνολικό κύκλο εργασιών τους, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης την οποία υπέχει.
- 229 Κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι, αλλά αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία στο πλαίσιο της οικονομίας της απόφασης (απόφαση της 6ης Μαρτίου 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land Nordrhein-Westfalen κατά Επιτροπής, T-228/99 και T-233/99, EU:T:2003:57, σκέψη 280). Επομένως, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να απαντά, με την αιτιολογία του προσωρινού ή του οριστικού κανονισμού, σε όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα τα οποία εγείρουν οι ενδιαφερόμενοι κατά τη διοικητική διαδικασία (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, T-192/08, EU:T:2011:619, σκέψη 256 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επιπρόσθετα, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αιτιολογεί ειδικά, στον κανονισμό για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού, τη μη συνεκτίμηση των διαφόρων επιχειρημάτων που προέβαλαν τα μέρη κατά τη διοικητική διαδικασία. Αρκεί ο συγκεκριμένος κανονισμός να περιλαμβάνει σαφή αιτιολογία των κύριων στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη στην ανάλυση, δεδομένου ότι η αιτιολογία αυτή μπορεί να διασαφηνίσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή απέρριψε τα σχετικά επιχειρήματα που είχαν προβληθεί από τα μέρη κατά τη διοικητική διαδικασία (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου, T-442/12, EU:T:2017:372, σκέψη 90).
- 230 Εντούτοις, όταν, σε υπόθεση που αφορά επιδοτήσεις, οι ενδιαφερόμενοι εμμένουν, κατά τη διοικητική διαδικασία, στο να τους παρασχεθούν απαντήσεις ή διευκρινίσεις σχετικά με ουσιώδεις λεπτομέρειες των υπολογισμών που πραγματοποίησαν τα θεσμικά όργανα, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται κατά μείζονα λόγο να αιτιολογήσουν την απόφασή τους κατά τρόπο ώστε οι ενδιαφερόμενοι να είναι σε θέση να κατανοήσουν τους πραγματοποιηθέντες υπολογισμούς (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2017, Viraj Profiles κατά Συμβουλίου, T-67/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:481, σκέψη 127). Επιπλέον, η αιτιολογία της πράξης πρέπει να περιλαμβάνεται στο σώμα της πράξης και δεν μπορεί –εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις– να προκύπτει από έγγραφες ή προφορικές μεταγενέστερες επεξηγήσεις, ενώ η πράξη έχει ήδη προσβληθεί ενώπιον του δικαστή της Ένωσης (απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου, T-442/12, EU:T:2017:372, σκέψη 91).
- 231 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι μία από τις προσφεύγουσες υποστήριξε, επικουρικώς, κατά τη διοικητική διαδικασία, ότι το ποσό της επιδότησης έπρεπε να έχει κατανεμηθεί στον συνολικό κύκλο εργασιών της, ο οποίος περιελάμβανε τόσο το βιοντίζελ όσο και τα άλλα προϊόντα, και ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν απαντά ρητώς στο συγκεκριμένο επιχειρήμα. Εντούτοις, από την ερμηνεία της αιτιολογικής σκέψης 81 του προσωρινού κανονισμού, η ανάλυση του οποίου επιβεβαιώθηκε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, προκύπτει ότι η κατανομή πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει την κατανομή της αξίας της συνολικής επιδότησης σε συνάρτηση με το επίπεδο της παραγωγής, των πωλήσεων ή των εξαγωγών του «συγκεκριμένου προϊόντος», το οποίο είναι, εν προκειμένω, το βιοντίζελ.

- 232 Επομένως, η ως άνω αιτιολόγηση μπορεί να διασαφηνίσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή απέρριψε τα επιχειρήματα που προέβαλαν συναφώς τα μέρη στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας κατά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 229 ανωτέρω.
- 233 Επιπλέον, η μέθοδος της κατανομής του ποσού της επιδότησης προκύπτει επαρκώς κατά νόμον από την αιτιολογική σκέψη 100 του προσβαλλόμενου κανονισμού και την αιτιολογική σκέψη 81 του προσωρινού κανονισμού και, επομένως, οι μεν προσφεύγουσες ήταν σε θέση να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, ο δε δικαστής ήταν σε θέση να ασκήσει τον έλεγχό του, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 225 επ. ανωτέρω. Ως εκ τούτου, το συγκεκριμένο επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί βάσει της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 141 ανωτέρω.
- 234 Κατά συνέπεια, η αιτίαση που αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης πρέπει να απορριφθεί.
- 235 Δεδομένου ότι όλες οι αιτιάσεις που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως απορρίφθηκαν, ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 8, του βασικού κανονισμού κατά τη διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας

- 236 Στο πλαίσιο του έκτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 8, του βασικού κανονισμού, καθότι διαπίστωσε την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας χωρίς να εξετάσει ορισμένους παράγοντες που μνημονεύονται στο άρθρο 8, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού και χωρίς να λάβει υπόψη το σύνολο των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων.
- 237 Εν προκειμένω, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, στις αιτιολογικές σκέψεις 319 και 320 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής δεν είχε υποστεί σημαντική ζημία κατά την περίοδο έρευνας, μολοντί ο εν λόγω κλάδος δεν ήταν υγιής. Εντούτοις, έκρινε ότι υπήρχε, εν προκειμένω, κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.
- 238 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται συναφώς ότι, κατά το άρθρο 2, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ως «ζημία» νοείται, εάν δεν ορίζεται άλλως, η σημαντική ζημία η οποία προκαλείται στον οικείο ενωσιακό κλάδο παραγωγής ή ο κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής και ότι το εν λόγω άρθρο παραπέμπει στις διατάξεις του άρθρου 8 για την ερμηνεία της συγκεκριμένης έννοιας.
- 239 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού αφορά τον προσδιορισμό της ύπαρξης ζημίας. Ο προσδιορισμός αυτός προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση, αφενός, του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης και, αφετέρου, των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.
- 240 Το άρθρο 8, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού διέπει τη «[διαπίστωση] κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας». Διευκρινίζεται ότι για τη διαπίστωση αυτή λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι μόνο τυχόν ισχυρισμοί, εικολογίες ή απομακρυσμένες πιθανότητες, και ότι οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων, που θα

δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από την επιδότηση, πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη. Εξ αυτού συνάγεται ότι η διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας πρέπει να προκύπτει σαφώς από τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. Συνάγεται επίσης ότι η σχετική ζημία πρέπει να επέλθει σύντομα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου, T-528/09, EU:T:2014:35, σκέψη 54).

241 Η προμνησθείσα διάταξη δεν απαριθμεί περιοριστικά τους παράγοντες οι οποίοι πρέπει να ληφθούν υπόψη όταν εξετάζεται κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας (βλ., κατ' αναλογία, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Συμβούλιο κατά Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2015:767, σημείο 44), ήτοι παράγοντες όπως:

«α) ο χαρακτήρας της επίμαχης επιδότησης και οι συνέπειες που είναι πιθανόν να προκληθούν από αυτήν για το εμπόριο·

β) αύξηση σε σημαντικό ποσοστό των επιδοτούμενων εισαγωγών στην αγορά της Ένωσης, η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα αξιόλογης αύξησης των εισαγωγών·

γ) η ύπαρξη επαρκούς και ελεύθερα διαθέσιμης παραγωγικής ικανότητας του εξαγωγέα ή η επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητας αυτής, με βάση την οποία πιθανολογείται σημαντική αύξηση των επιδοτούμενων εξαγωγών προς την Ένωση, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών οι οποίες θα μπορούσαν να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές·

δ) το κατά πόσον οι εισαγωγές έρχονται σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη σημαντική συμπίεση των τιμών ή την παρεμπόδιση σε σημαντικό βαθμό της αύξησης των τιμών και οι οποίες είναι πιθανό να αυξήσουν τη ζήτηση για νέες εισαγωγές·

ε) τα αποθέματα του υπό εξέταση προϊόντος.»

242 Στο άρθρο 8, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού διευκρινίζεται επίσης ότι κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατ' ανάγκην αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω επιδοτούμενων εξαγωγών και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.

243 Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας, όπως και η ύπαρξη ζημίας, πρέπει να αποδεικνύεται κατά την ημερομηνία λήψης του μέτρου κατά των επιδοτήσεων, λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης του ενωσιακού κλάδου παραγωγής κατά την ημερομηνία αυτή. Πράγματι, μόνον υπό το πρίσμα της κατάστασης αυτής μπορούν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να προσδιορίσουν αν η επικείμενη αύξηση των μελλοντικών εισαγωγών οι οποίες αποτελούν αντικείμενο επιδότησης θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντική ζημία στον οικείο ενωσιακό κλάδο παραγωγής, σε περίπτωση που δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα. Ωστόσο, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν υπόψη, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2021, eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, σκέψεις 40 και 41).

- 244 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτίμησης, λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι για την εξέταση της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας απαιτείται αξιολόγηση πολύπλοκων οικονομικών ζητημάτων και ότι, ως εκ τούτου, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ελέγχει, ως προς τη σχετική εκτίμηση, μόνον αν τηρήθηκαν οι κανόνες δικαίου και οι διαδικαστικοί κανόνες, αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή, αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών αυτών περιστατικών ή αν συντρέχει περίπτωση κατάχρησης εξουσίας. Ο περιορισμένος αυτός δικαστικός έλεγχος επ' ουδενί σημαίνει ότι ο δικαστής της Ένωσης δεν ελέγχει τον τρόπο με τον οποίο τα θεσμικά όργανα ερμήνευσαν τα οικονομικής φύσης δεδομένα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου, T-528/09, EU:T:2014:35, σκέψη 53). Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εξετάζει όχι μόνο την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση, καθώς και αν τεκμηριώνουν τα συμπεράσματα που συνάγονται από αυτά (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου, C-100/17 P, EU:C:2018:842, σκέψη 64).
- 245 Επιπλέον, το συμπέρασμα της Επιτροπής όσον αφορά την κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, το οποίο έχει διατυπωθεί στο πλαίσιο της ανάλυσης της σημαντικής ζημίας που προκλήθηκε σε ενωσιακό κλάδο παραγωγής, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, παραμένει, κατ' αρχήν, κρίσιμο στο πλαίσιο της ανάλυσης του κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας στον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 8, του κανονισμού αυτού (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2021, eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, σκέψη 42).
- 246 Υπό το πρίσμα των ως άνω αρχών πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 8, όταν κατέληξε στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 405 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, οι εισαγωγές από την Ινδονησία συνεπάγονταν κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

Επί της καταστάσεως του ενωσιακού κλάδου παραγωγής

- 247 Προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής δεν ήταν υγιής κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, η Επιτροπή έλαβε υπόψη πλείονες μικροοικονομικούς και μακροοικονομικούς δείκτες στις αιτιολογικές σκέψεις 309 έως 340 του προσωρινού κανονισμού και επιβεβαίωσε τη συγκεκριμένη ανάλυση στις αιτιολογικές σκέψεις 279 έως 317 του προσβαλλόμενου κανονισμού με τον οποίο εξέτασε επίσης, στις αιτιολογικές σκέψεις 321 έως 341, οικονομικούς δείκτες μεταγενέστερους της περιόδου έρευνας.
- 248 Χωρίς να αμφισβητούν την ακρίβεια των στοιχείων που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, υπό το πρίσμα των μικροοικονομικών και μακροοικονομικών δεικτών που καταδεικνύουν ορισμένες θετικές τάσεις, κακώς η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής ήταν εύθραυστη.

- 249 Κατά πρώτον, όσον αφορά τους μακροοικονομικούς δείκτες, πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η παραγωγή της Ένωσης, η παραγωγική ικανότητα και η χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.
- 250 Συναφώς, παρατηρείται ότι από τον πίνακα 3 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 268 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι, ύστερα από την αύξηση που καταγράφηκε στο διάστημα από το 2015 έως το 2017, η παραγωγή της Ένωσης παρέμεινε ουσιαστικά σταθερή από το 2017 έως την περίοδο έρευνας (αύξηση από 13 071 053 σε 13 140 582 τόνους, με σταθερό δείκτη 111), ενώ η κατανάλωση της Ένωσης αυξήθηκε σημαντικά, όπως προκύπτει από τον πίνακα 4 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 271 του προσωρινού κανονισμού (από 14 202 128 σε 15 634 102 τόνους, ήτοι αύξηση 10,08 %). Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η παραγωγή της Ένωσης δεν ακολούθησε την αύξηση της κατανάλωσης της Ένωσης και, επομένως, της ζήτησης. Επιπλέον, από τον πίνακα 8 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 309 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι η παραγωγική ικανότητα της Ένωσης αυξήθηκε ελαφρώς από το 2017 έως την περίοδο έρευνας (από 16 594 853 τόνους σε 17 031 230 τόνους), ενώ η χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας, κατόπιν αύξησης τα έτη 2015, 2016 και 2017, μειώθηκε ελαφρώς στο διάστημα από το 2017 έως την περίοδο έρευνας.
- 251 Βάσει των ανωτέρω στοιχείων, η Επιτροπή εκτίμησε, στην αιτιολογική σκέψη 310 του προσωρινού κανονισμού, ότι η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας του ενωσιακού κλάδου παραγωγής ήταν σημαντικά χαμηλότερη από την αύξηση της ζήτησης, δεδομένου ότι ο εν λόγω κλάδος παραγωγής μπόρεσε να αποκομίσει περιορισμένα μόνο οφέλη από την ανάπτυξη της αγοράς λόγω της σημαντικής αύξησης των επιδοτούμενων εισαγωγών, ιδίως κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.
- 252 Δεδομένου ότι η ως άνω διαπίστωση αντιστοιχεί στα στοιχεία που αναλύθηκαν και είναι ικανή να θεμελιώσει το συμπέρασμα ότι η κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής ήταν εύθραυστη, το πρώτο επιχείρημα των προσφευγουσών είναι απορριπτέο.
- 253 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο όγκος πωλήσεων αυξήθηκε.
- 254 Εντούτοις, από τον πίνακα 9 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 314 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι, μολονότι ο όγκος των πωλήσεων στην αγορά της Ένωσης αυξήθηκε από το 2015 έως το 2017, οι πωλήσεις μειώθηκαν από το 2017 έως την περίοδο έρευνας, διάστημα το οποίο αντιστοιχεί, όπως παρατηρεί η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 317 του προσωρινού κανονισμού, στην κατάργηση των δασμών επί των εισαγωγών από την Ινδονησία. Ως εκ τούτου, το συγκεκριμένο επιχείρημα των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθεί.
- 255 Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής διατήρησε υψηλό μερίδιο αγοράς, κυμαινόμενο μεταξύ 81 % και 95 %.
- 256 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τον πίνακα 9 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 314 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι το μερίδιο αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής μειώθηκε σημαντικά από το 2017 έως την περίοδο έρευνας (από 91,6 % σε 81,5 %). Στην αιτιολογική σκέψη 317 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή εκθέτει, χωρίς να αντικρουστεί επ' αυτού από τις προσφεύγουσες, ότι η εν λόγω μείωση οφείλεται στην κατάργηση των δασμών επί των εισαγωγών από την Ινδονησία που μετέβαλε την εικόνα της αγοράς τον Μάρτιο του 2018, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το ως άνω επιχείρημα των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθεί.

- 257 Τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η απασχόληση και η παραγωγικότητα καταγράφουν θετικές τάσεις.
- 258 Συγκεκριμένα, από τον πίνακα 10 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 319 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι ο αριθμός των εργαζομένων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής αυξήθηκε ελαφρώς από το 2015 έως την περίοδο έρευνας (κατά 78 εργαζομένους). Εντούτοις, η παραγωγικότητα μειώθηκε στο διάστημα από το 2017 έως την περίοδο έρευνας (από 4 782 τόνους ανά εργαζόμενο σε 4 625 τόνους ανά εργαζόμενο). Συνεπώς, η μικρή αύξηση του αριθμού εργαζομένων δεν επαρκεί, αφ' εαυτής, για να αναιρέσει τα συμπεράσματα της Επιτροπής τα οποία αντλήθηκαν από το σύνολο των μακροοικονομικών δεικτών. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, η διαπίστωση των θεσμικών οργάνων περί κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας δεν προϋποθέτει ότι όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες και οικονομικοί δείκτες είναι οπωσδήποτε αρνητικοί (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 23ης Απριλίου 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel κατά Επιτροπής, T-675/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:209, σκέψη 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 259 Ως εκ τούτου, τα συγκεκριμένα επιχειρήματα των προσφευγουσών κρίνονται απορριπτέα.
- 260 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τους μικροοικονομικούς δείκτες, πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι τιμές πώλησης στην Ένωση αυξήθηκαν.
- 261 Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι από τον πίνακα 11 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 325 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι, κατόπιν αύξησης στο διάστημα από το 2015 έως το 2017, κατά το οποίο επιβάλλονταν δασμοί στις εισαγωγές από την Ινδονησία, οι τιμές μειώθηκαν από 832 ευρώ/τόνο σε 794 ευρώ/τόνο στο διάστημα από το 2017 έως την περίοδο έρευνας. Ως εκ τούτου, το συγκεκριμένο επιχείρημα των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθεί.
- 262 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το κόστος παραγωγής μειώθηκε από το 2017.
- 263 Συγκεκριμένα, από τον πίνακα 11 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 325 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι το κόστος παραγωγής μειώθηκε από 827 ευρώ/τόνο σε 791 ευρώ/τόνο στο διάστημα από το 2017 έως την περίοδο έρευνας. Εντούτοις, από το σύνολο των στοιχείων του εν λόγω πίνακα, και ειδικότερα από τη μείωση της τιμής πώλησης, προκύπτει ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής δεν επωφελήθηκε της συγκεκριμένης μείωσης του κόστους, καθότι αναγκάστηκε να μετακυλίσει στο σύνολό της την εν λόγω μείωση στους πελάτες του, όπως ορθώς παρατηρεί η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 328 του προσωρινού κανονισμού. Ως εκ τούτου, το συγκεκριμένο επιχείρημα των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθεί.
- 264 Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι ταμειακές ροές, η κερδοφορία των πωλήσεων και η απόδοση των επενδύσεων εξελίχθηκαν θετικά.
- 265 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τον πίνακα 14 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 334 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι οι ταμειακές ροές αυξήθηκαν από το 2015 έως το 2017 (με έντονη αύξηση στο διάστημα από το 2016 έως το 2017) και εν συνεχεία μειώθηκαν εκ νέου στα επίπεδα του 2016. Επομένως, εν αντιθέσει προς όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί θετική εξέλιξη.
- 266 Η απόδοση των επενδύσεων αυξήθηκε σημαντικά από το 2015 έως το 2016 και παρέμεινε εν συνεχεία σχετικά σταθερή (18 % το 2016, 16 % το 2017 και 17 % κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας). Εντούτοις, η σταθεροποίηση της απόδοσης των επενδύσεων, καθώς και η

σταθεροποίηση της κερδοφορίας των πωλήσεων στην Ένωση σε μη συνδεδεμένους πελάτες στο 0,8 % το 2017 και κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, ποσοστό το οποίο παραμένει χαμηλό, δεν αναιρούν τα συμπεράσματα της Επιτροπής όσον αφορά την κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής τα οποία βασίζονται στο σύνολο των κρίσιμων στοιχείων συναφώς.

- 267 Όσον αφορά τα μεταγενέστερα της έρευνας δεδομένα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι δεν είναι αντιπροσωπευτικά και ότι δεν είναι δυνατή η επίκλησή τους για την άντληση βάσιμων συμπερασμάτων.
- 268 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η δυνατότητα συνεκτίμησης, σε ορισμένες περιπτώσεις, των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων είναι δικαιολογημένη στο πλαίσιο ερευνών που δεν αφορούν τη διαπίστωση ζημίας, αλλά την εξακρίβωση ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας η οποία, εξ ορισμού, προϋποθέτει ανάλυση των προοπτικών εξέλιξης της αγοράς. Επομένως, τα δεδομένα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επιβεβαίωση ή τη διάψευση των προβλέψεων που περιλαμβάνονται στον κανονισμό της Επιτροπής περί επιβολής προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού και, στην πρώτη περίπτωση, να καταστήσουν δυνατή την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού. Εντούτοις, η χρήση από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων δεν είναι δυνατόν να εκφεύγει του ελέγχου του δικαστή της Ένωσης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2021, eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, σκέψη 41).
- 269 Εν προκειμένω, στις αιτιολογικές σκέψεις 321 έως 341 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή εξέτασε τα δεδομένα για την περίοδο από τον Οκτώβριο του 2018 έως τον Ιούνιο του 2019 (στο εξής: μεταγενέστερη της έρευνας περίοδος) και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατά τη διάρκεια της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου, η οικονομική κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής είχε επιδεινωθεί περαιτέρω.
- 270 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι χρησιμοποίησε μη αντιπροσωπευτικά στοιχεία, καθότι, πρώτον, στον προσβαλλόμενο κανονισμό επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τέσσερις από τους εννέα μήνες της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου, τα στοιχεία ήταν στρεβλωμένα λόγω των έκτακτων περιστάσεων που αντιμετώπισε ένας παραγωγός και, δεύτερον, στην αιτιολογική σκέψη 322 του προσβαλλόμενου κανονισμού, διαπιστώνεται ότι «τα αριθμητικά στοιχεία για την περίοδο έρευνας δεν είναι άμεσα συγκρίσιμα με τα στοιχεία για [τη μεταγενέστερη της έρευνας περίοδο]».
- 271 Οι ανωτέρω ισχυρισμοί των προσφευγουσών είναι αβάσιμοι. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή μερίμνησε ώστε να διευκρινίσει τις περιστάσεις λόγω των οποίων μπορεί να σχετικοποιηθεί ο αντιπροσωπευτικός χαρακτήρας των στοιχείων της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου ή να δικαιολογηθεί η λυσιτέλειά τους. Πρώτον, στην αιτιολογική σκέψη 331 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή εξέθεσε ότι τα υψηλότερα κέρδη τον χειμώνα του 2018-2019 αποτέλεσαν εξαίρεση, καθότι καταγράφηκαν από μία εταιρία του δείγματος η οποία κατόρθωσε να επωφεληθεί προσωρινής έλλειψης εφοδιασμού στην περιοχή της, χάρη στην οποία μπόρεσε να αυξήσει τις τιμές της και, συνεπώς, τα κέρδη της κατά τη συγκεκριμένη περίοδο. Δεύτερον, η Επιτροπή υπογράμμισε, στην αιτιολογική σκέψη 322 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι τα αριθμητικά στοιχεία για την περίοδο έρευνας δεν είναι άμεσα συγκρίσιμα με τα στοιχεία για τη μεταγενέστερη της έρευνας περίοδο. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή επισήμανε, αφενός, ότι, λόγω των χρονικών ορίων της έρευνας, για ορισμένους μακροοικονομικούς δείκτες, η ανάλυση των στοιχείων ήταν εφικτή μόνο για τους ενωσιακούς παραγωγούς του δείγματος. Αφετέρου, η

Επιτροπή συνέκρινε τους δώδεκα μήνες της περιόδου έρευνας με τους εννέα μήνες της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου, καθότι δεν υπήρχαν ακόμη διαθέσιμα στοιχεία για τους δώδεκα μήνες της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου.

- 272 Επομένως, τα δεδομένα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επιβεβαίωση ή τη διάψευση των προβλέψεων που περιλαμβάνονται στον κανονισμό της Επιτροπής περί επιβολής προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού ώστε να καταστεί δυνατή η επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 268 ανωτέρω.
- 273 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθούν, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του ζητήματος του παραδεκτού τους, το οποίο έθιξε εμμέσως η Επιτροπή, κατά την οποία τα εν λόγω επιχειρήματα προβλήθηκαν για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Γαλλία κατά Επιτροπής, T-344/15, EU:T:2017:250, σκέψη 92).

Επί του χαρακτήρα της επίμαχης επιδότησης και των συνεπειών που είναι πιθανόν να προκληθούν από αυτή για το εμπόριο

- 274 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι ίδιες και άλλα μέρη σχετικά με τον χαρακτήρα και τις συνέπειες των επίμαχων επιδοτήσεων. Κατά τις προσφεύγουσες, τα εν λόγω στοιχεία θα αποδείκνυαν, αφενός, ότι η εικαζόμενη παράδοση ΑΦ έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού δεν είχε πλέον συνέπειες στο εμπόριο, καθότι ο εξαγωγικός φόρος και η εισφορά κατά την εξαγωγή είχαν παύσει να επιβάλλονται τον Δεκέμβριο του 2018, και, αφετέρου, ότι τα ποσά που καταβλήθηκαν δυνάμει του προγράμματος του ORPF είχαν μηδενιστεί στο διάστημα από τον Σεπτέμβριο έως τον Δεκέμβριο του 2018, προτού επανέλθουν σε χαμηλότερα επίπεδα από τον Ιανουάριο του 2019, και δεν είχαν επίσης συνέπειες στο εμπόριο όσον αφορά τις εξαγωγικές δραστηριότητες των Ινδονήσιων παραγωγών βιοντίζελ. Επιπλέον, κάθε όφελος που προσπορίστηκε από το ORPF έπρεπε να κατανεμηθεί αποκλειστικά και μόνον στις πωλήσεις βιοντίζελ στην εγχώρια αγορά.
- 275 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών που κατατείνουν στην αναίρεση των συμπερασμάτων της Επιτροπής όσον αφορά την υποτιμολόγηση, την προμήθεια ΑΦ έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού και την ύπαρξη επιδότησης υπό μορφή άμεσης μεταφοράς κεφαλαίων εκ μέρους του ORPF απορρίφθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου, του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, αντιστοίχως. Τα επιχειρήματα σχετικά με την κατανομή του ποσού της επιδότησης στον συνολικό κύκλο εργασιών του βιοντίζελ απορρίφθηκαν στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.
- 276 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα πραγματικά περιστατικά που εξέθεσαν οι προσφεύγουσες, σχετικά με τον μηδενικό εξαγωγικό φόρο, την αναστολή της εισφοράς κατά την εξαγωγή από τον Δεκέμβριο του 2018 και τη διακύμανση των ποσών που καταβλήθηκαν δυνάμει του προγράμματος του ORPF, τα οποία αφορούν στο σύνολό τους τη μεταγενέστερη της έρευνας περίοδο, δεν αναιρούν το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας στρέβλωσε, με δέσμη μέτρων, την εγχώρια αγορά ΑΦ στην Ινδονησία και διατήρησε την τιμή του εν λόγω προϊόντος σε τεχνητά χαμηλό επίπεδο προς όφελος του κατάντη κλάδου παραγωγής βιοντίζελ (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 80, 162, 172, 190, 203 του προσωρινού κανονισμού).
- 277 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης διαπιστώνοντας, στην αιτιολογική σκέψη 343 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπως είχε επισημάνει στην αιτιολογική σκέψη 349 του προσωρινού κανονισμού, ότι οι επίμαχες επιδοτήσεις μπορούσαν να διατηρήσουν

τις εξαγωγές βιοντίτζελ από την Ινδονησία σε επίπεδο τιμών το οποίο θα έθιγε ακόμη περισσότερο τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής, επιβεβαιώνοντας τοιουτοτρόπως (αιτιολογική σκέψη 351 του προσβαλλόμενου κανονισμού) την εκτίμηση που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 350 του προσωρινού κανονισμού, κατά την οποία τα μέτρα που έλαβε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας θα έθιγαν την οικονομική κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

Επί του ποσοστού αύξησης των επιδοτούμενων εισαγωγών

- 278 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι τα στοιχεία της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου δεν αναδεικνύουν αύξηση των εισαγωγών βιοντίτζελ από την Ινδονησία στην αγορά της Ένωσης και ότι, κατά συνέπεια, ήταν απίθανο να υπάρξει τέτοια αύξηση στο μέλλον.
- 279 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση –οι δε προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν την ακρίβεια των σχετικών στοιχείων– ότι από τον πίνακα 4 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 353 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι οι εισαγωγές από την Ινδονησία ήταν μεγαλύτερες κατά τα τρία τρίμηνα της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου (581 078 τόνοι) από ό,τι κατά τα τέσσερα τρίμηνα της περιόδου έρευνας (516 068 τόνοι). Το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι ο τριμηνιαίος όγκος των εισαγωγών της μεταγενέστερης της έρευνας περιόδου ήταν χαμηλότερος του όγκου των εισαγωγών του τρίτου τριμήνου του 2018 δεν αναιρεί το συμπέρασμα της Επιτροπής όσον αφορά την αύξηση των εισαγωγών. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 355 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα τρία πρώτα τρίμηνα μετά την περίοδο έρευνας δεν είναι άμεσα συγκρίσιμα με τα τρία τελευταία τρίμηνα της περιόδου έρευνας λόγω εποχιακών διαφορών, το δε σημείο κορύφωσης κατά το τρίτο τρίμηνο του 2018, ήτοι 263 678 τόνοι, δεν μπορεί να συγκριθεί με το τρίτο τρίμηνο του 2019, δεδομένου ότι οι εισαγωγές κατά το τρίμηνο αυτό επηρεάζονται από την επιβολή των προσωρινών δασμών.
- 280 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί των προσφευγουσών κατά τους οποίους τα στοιχεία σχετικά με τη μεταγενέστερη της έρευνας περίοδο δεν αναδεικνύουν οποιαδήποτε αύξηση των εισαγωγών.
- 281 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η έκδοση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ 2018, L 328, σ. 82), περιορίζει τις εισαγωγές ΜΦ.
- 282 Επ' αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ως άνω οδηγία εκδόθηκε μετά την περίοδο έρευνας και ότι, βάσει του άρθρου της 36, παράγραφος 1, η προθεσμία μεταφοράς της στο εθνικό δίκαιο έληγε στις 30 Ιουνίου 2021. Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, ο πλήρης περιορισμός της εισαγωγής «βιοκαυσίμων υψηλού κινδύνου έμμεσης αλλαγής στη χρήση γης, βιορευστών ή καυσίμων βιομάζας που παράγονται από καλλιέργειες τροφίμων και ζωοτροφών σχετικά με τις οποίες παρατηρείται σημαντική επέκταση της περιοχής παραγωγής σε εκτάσεις με μεγάλα αποθέματα άνθρακα» θα είναι σταδιακός, από την 31η Δεκεμβρίου 2023. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κρίνοντας, στην αιτιολογική σκέψη 360 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι το αποτέλεσμα της προμνησθείσας οδηγίας δεν μπορούσε να προβλεφθεί και ότι «δεν [άσκησε] επιρροή στην τρέχουσα ανάλυση του κινδύνου πρόκλησης ζημίας τον οποίο ενέχουν οι εισαγωγές από την Ινδονησία για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στο εγγύς μέλλον».
- 283 Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθούν.

Επί της υπάρξεως επαρκούς και ελεύθερα διαθέσιμης παραγωγικής ικανότητας του εξαγωγέα

- 284 Όσον αφορά την ελεύθερα διαθέσιμη παραγωγική ικανότητα των Ινδονήσιων εξαγωγέων, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή έλαβε αντιφατικές πληροφορίες από την Κυβέρνηση της Ινδονησίας και το EBB και ότι επέλεξε να στηριχθεί στις πληροφορίες που έλαβε από το EBB και στην έκθεση του 2019 του Global Agriculture Information Network (GAIN, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) για την Τζακάρτα σχετικά με τα ινδονησιακά βιοκαύσιμα. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή έπρεπε να έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα διαθέσιμα επί του ζητήματος αποδεικτικά στοιχεία δεν ήταν ιδιαίτεως πειστικά.
- 285 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 244 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να ελέγχει όχι μόνο την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και αν τα εν λόγω στοιχεία αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν από αυτά.
- 286 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα θεσμικά όργανα, όταν αξιολογούν τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής λαμβανομένης υπόψη της παραγωγικής και της εξαγωγικής ικανότητας στη χώρα εξαγωγής, οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη όχι μόνον την ύπαρξη άλλων εξαγωγικών αγορών, αλλά και το ενδεχόμενο αύξησης της εσωτερικής κατανάλωσης στη χώρα εξαγωγής (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου, T-528/09, EU:T:2014:35, σκέψη 81).
- 287 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν τις διαπιστώσεις της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις 353 και 354 του προσωρινού κανονισμού, οι οποίες βασίζονται σε πληροφορίες που παρείχε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας, κατά τις οποίες η παραγωγική ικανότητα των Ινδονήσιων παραγωγών βιοντίζελ υπερβαίνει σημαντικά την εγχώρια ζήτηση κατά περίπου 300 %, η δε πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα των Ινδονήσιων παραγωγών βιοντίζελ κατά την περίοδο έρευνας εκτιμάται σε περίπου 40 % της ενωσιακής κατανάλωσης. Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν επίσης τη διαπίστωση της Επιτροπής στην αιτιολογική σκέψη 373 του προσβαλλόμενου κανονισμού ότι, κατά την έκθεση του 2019 του GAIN για την Τζακάρτα, η παραγωγική ικανότητα βιοντίζελ της Ινδονησίας αναμενόταν να αυξηθεί από 11,5 δισεκατομμύρια λίτρα σε 13 δισεκατομμύρια λίτρα στο διάστημα από το 2019 έως το 2021.
- 288 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας προσκόμισε πληροφορίες που καταδεικνύουν αναμενόμενη χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας σε ποσοστό 85 % για το 2019. Από την ερμηνεία των επιχειρημάτων της Κυβέρνησης της Ινδονησίας, της 6ης Σεπτεμβρίου 2019, στα οποία παραπέμπουν οι προσφεύγουσες, προκύπτει όμως ότι η χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας σε ποσοστό 85 % για το 2019 είναι αποτέλεσμα παρέκτασης των διαθέσιμων στοιχείων για το διάστημα από τον Ιανουάριο έως τον Μάιο του 2019 και αφορά το μέρος της παραγωγής που χρησιμοποιήθηκε από την εγχώρια και την εξωτερική ζήτηση. Οι προσφεύγουσες δεν εκθέτουν επακριβώς τον τρόπο με τον οποίο τα ανωτέρω στοιχεία αναιρούν τα συμπεράσματα της Επιτροπής. Επιπλέον, ακόμη και βάσει του ενδεχομένου που προτείνουν οι προσφεύγουσες, το 2019 η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα ανερχόταν σε 15 %.

- 289 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας προσκόμισε πληροφορίες που τείνουν να αποδείξουν ότι η Ινδονησία θα μεταβεί το 2020 από το υποχρεωτικό μείγμα «B20», ήτοι μείγμα βιοντίζελ και ορυκτού ντίζελ το οποίο περιέχει 20 % βιοντίζελ, σε υποχρεωτικό μείγμα «B30», το οποίο θα περιέχει 30 % βιοντίζελ, και τούτο θα απορροφήσει το σύνολο της ελεύθερα διαθέσιμης παραγωγικής ικανότητας των Ινδονησίων παραγωγών. Επομένως, κακώς η Επιτροπή συντάχθηκε με το EBB, το οποίο υποστήριξε ότι η εφαρμογή της υποχρέωσης ανάμειξης «B20» είχε δημιουργήσει προβλήματα και ότι η μετάβαση από την υποχρέωση ανάμειξης «B20» σε μείγμα «B30» ενδέχεται να δημιουργήσει παρόμοια προβλήματα.
- 290 Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι από την έκθεση του 2019 του GAIN για την Τζακάρτα προκύπτει ότι η υποχρέωση ανάμειξης «B20» επεκτάθηκε στον τομέα των μεταφορών που δεν υπάγεται στις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας μόλις τον Σεπτέμβριο του 2018, και τούτο προκάλεσε αύξηση της τοπικής κατανάλωσης βιοντίζελ κατά 54 % το 2019, καθώς και ότι το ποσοστό ανάμειξης έχει καταγράψει αλματώδη αύξηση από το 2017 (από 8,2 % το 2017 σε 12,7 % το 2018 και σε 19,9 % το 2019). Δηλώσεις που παρατίθενται στην εν λόγω έκθεση επιβεβαιώνουν ότι η υποχρέωση ανάμειξης «B30» προβλέπεται να εφαρμοστεί το 2020.
- 291 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 374 έως 376 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε γνώση των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης της Ινδονησίας σχετικά με τη μετάβαση από την υποχρέωση ανάμειξης «B20» σε υποχρέωση ανάμειξης «B30».
- 292 Η Επιτροπή επισήμανε, όμως, στην αιτιολογική σκέψη 382 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, κατά την έκθεση του 2019 του GAIN για την Τζακάρτα, η υποχρέωση ανάμειξης «B20», η οποία αποτελούσε υποχρεωτικό στόχο ήδη για το 2016, θα επιτευχθεί πιθανόν για πρώτη φορά μόλις το 2019, ήτοι τρία έτη μετά την καθορισθείσα ημερομηνία. Με τα υπομνήματά τους, οι προσφεύγουσες αναγνωρίζουν την ορθότητα της συγκεκριμένης πληροφορίας.
- 293 Από την αιτιολογική σκέψη 376 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει επίσης ότι η Επιτροπή μελέτησε τα στοιχεία που υπέβαλε η Κυβέρνηση της Ινδονησίας σε σχέση με τις πληροφορίες που το EBB παρέσχε με τις παρατηρήσεις του, της 29ης Απριλίου 2019, κατά τις οποίες οι ινδονησιακές επιχειρήσεις αντιμετώπιζαν δυσχέρειες όσον αφορά τη διανομή, τη διαθεσιμότητα υποδομών αποθήκευσης και ανάμειξης κατά την εφαρμογή της υποχρέωσης ανάμειξης «B20», και ότι σκοπός της εν λόγω υποχρέωσης ήταν η μείωση των εισαγωγών ορυκτού ντίζελ και όχι η μείωση των εξαγωγών βιοντίζελ σε άλλες αγορές. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη, στην αιτιολογική σκέψη 377 του προσβαλλόμενου κανονισμού, πληροφορίες τις οποίες προσκόμισε το EBB από τις οποίες προκύπτει ότι αναμένεται να χρειαστεί αρκετός χρόνος για την εκπλήρωση της υποχρέωσης «B30».
- 294 Όσον αφορά το ενδεχόμενο αύξησης των ποσοστών ανάμειξης σε 30 % σε ένα και μόνο έτος, η Επιτροπή εκτίμησε, στην αιτιολογική σκέψη 383 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, λαμβανομένης υπόψη της αύξησης των ποσοστών ανάμειξης από το 2011, αύξηση από 19,9 % σε 30 % φαίνεται εξαιρετικά φιλόδοξη.
- 295 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες (βλ. σκέψη 290 ανωτέρω), η σημαντικότερη αύξηση του ποσοστού ανάμειξης πραγματοποιήθηκε από το 2018 στο 2019, διάστημα κατά το οποίο το ποσοστό ανάμειξης αυξήθηκε από 12,7 % σε 19,9 %. Η εν λόγω αύξηση κατά 7,2 εκατοστιαίες μονάδες ήταν, όμως, σαφώς κατώτερη των 10 εκατοστιαίων μονάδων που απαιτούνται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης ανάμειξης «B30» σε ένα έτος.

- 296 Λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που προεκτέθηκαν, η Επιτροπή εκπλήρωσε την υποχρέωση να εξετάσει, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της υπό κρίση υπόθεσης (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Μαρτίου 2009, *Interpipe Niko Tube* και *Interpipe NTRP* κατά Συμβουλίου, T-249/06, EU:T:2009:62, σκέψη 53) και κατέληξε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 384 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι ήταν απίθανο η υποχρέωση ανάμειξης «B30» να εκπληρωθεί στο εγγύς μέλλον, καθώς και να επηρεάσει σημαντικά την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα της Ινδονησίας βραχυπρόθεσμα.
- 297 Διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκομίζουν επαρκή στοιχεία ώστε να ανατρέψουν τις εκτιμήσεις περί των πραγματικών περιστατικών στις οποίες προέβη ο προσβαλλόμενος κανονισμός όσον αφορά την υποχρέωση ανάμειξης. Δεδομένου, όμως, ότι τέτοια απόδειξη είναι απαραίτητη προκειμένου να συναχθεί ότι ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης που να δικαιολογεί την ακύρωση μιας πράξης (πρβλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, *Gold East Paper* και *Gold Huasheng Paper* κατά Συμβουλίου, T-444/11, EU:T:2014:773, σκέψη 62), οι συγκεκριμένες περιστάσεις επαρκούν για την απόρριψη των ως άνω επιχειρημάτων των προσφευγουσών.

Επί του επιπέδου τιμών των επιδοτούμενων εισαγωγών

- 298 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, όσον αφορά το επίπεδο τιμών των επιδοτούμενων εισαγωγών, η Επιτροπή περιορίστηκε να παραπέμψει στα συμπεράσματά της σχετικά με την υποτιμολόγηση, τα οποία, όπως θεωρούν ότι αποδείχθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, δεν πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού. Επιπλέον, κατά τις προσφεύγουσες, οι εισαγωγές από την Ινδονησία δεν ασκούν πίεση στις τιμές της Ένωσης.
- 299 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως με σκοπό να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού κατά τον καθορισμό της υποτιμολόγησης και ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι οι εισαγωγές βιοντίζελ από την Ινδονησία είχαν ασκήσει πίεση στις τιμές της Ένωσης απορρίφθηκαν στο σύνολό τους. Επιπλέον, από τον πίνακα 7, ο οποίος παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 283 του προσωρινού κανονισμού και ο οποίος δεν αμφισβητήθηκε από τις προσφεύγουσες, προκύπτει ότι η τιμή εισαγωγής του βιοντίζελ από την Ινδονησία ήταν 671 ευρώ/τόνο κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, ενώ, όπως προκύπτει από τον πίνακα 11 που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 325 του προσωρινού κανονισμού, η μέση τιμή πώλησης ανά μονάδα στην Ένωση μειώθηκε από 832 ευρώ/τόνο σε 794 ευρώ/τόνο από το 2017 έως την περίοδο έρευνας.
- 300 Ως εκ τούτου, τα ανωτέρω επιχειρήματα των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθούν και, συνεπώς, ο έκτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως, που αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών

- 301 Στο πλαίσιο του έβδομου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι έλαβαν γνώση ορισμένων πληροφοριών μόλις με τον προσβαλλόμενο κανονισμό με αποτέλεσμα να στερηθούν τη δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις επ' αυτών. Κατά τις προσφεύγουσες, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, εάν είχαν τη δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις επί των σχετικών ζητημάτων, η διαδικασία θα μπορούσε να έχει καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα.
- 302 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας σε κάθε διαδικασία που κινείται κατά προσώπου και δύναται να καταλήξει σε βλαπτική πράξη συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να διασφαλίζεται, ακόμη και ελλείψει οποιασδήποτε ρυθμίσεως σχετικά με την επίμαχη διαδικασία (βλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, C-141/08 P, EU:C:2009:598, σκέψη 83 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 303 Βάσει της αρχής αυτής, κατά τη διοικητική διαδικασία, πρέπει να παρέχεται στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις η δυνατότητα να γνωστοποιούν κατά τρόπο αποτελεσματικό τη γνώμη τους σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών και καταστάσεων και σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της για την ύπαρξη επιδοτήσεων, καθώς και της ζημίας που προκύπτει από αυτήν (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 76, και της 28ης Οκτωβρίου 2004, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, T-35/01, EU:T:2004:317, σκέψη 289 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 304 Μολονότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας είναι κεφαλαιώδους σημασίας στις διαδικασίες ερευνών κατά επιδοτήσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 77 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), η ύπαρξη παρατυπίας όσον αφορά τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση κανονισμού περί επιβολής αντισταθμιστικού δασμού παρά μόνον αν, λόγω της παρατυπίας αυτής, ενδέχεται η διοικητική διαδικασία να μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα, προσβάλλοντας με συγκεκριμένο τρόπο τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερομένου (βλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 77 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 305 Κατά τη νομολογία, δεν μπορεί να επιβληθεί στον προσφεύγοντα η υποχρέωση να αποδείξει ότι η απόφαση των θεσμικών οργάνων θα ήταν διαφορετική αλλά μόνον ότι τούτο δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς, εφόσον θα είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί αποτελεσματικότερα αν δεν είχε μεσολαβήσει μια τέτοια διαδικαστική παρατυπία που επηρέασε με τόσο συγκεκριμένο τρόπο τα δικαιώματα άμυνας (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψεις 78 και 79).
- 306 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω αρχών, πρέπει να εξεταστεί αν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας, υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών.

- 307 Κατά πρώτον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι προέβη, στις αιτιολογικές σκέψεις 230 έως 233 του προσβαλλόμενου κανονισμού, σε νέες διαπιστώσεις σχετικά με την ανελαστικότητα της ζήτησης βιοντίζελ από την άποψη των τιμών στην αγορά βιοντίζελ της Ένωσης, επισημαίνοντας ότι η χαμηλή τιμή του βιοντίζελ δεν συνεπάγεται αύξηση της κατανάλωσης και ότι ο ανταγωνισμός των τιμών είναι, επομένως, ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος, ανεξαρτήτως των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών.
- 308 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Με τις διαπιστώσεις που εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 230 έως 233 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διευκρίνισε το περιεχόμενο των επεξηγήσεων που παρέσχε, κατ' αρχάς, στην αιτιολογική σκέψη 289 του προσωρινού κανονισμού, ήτοι ότι, «στην πλειονότητα των περιπτώσεων, ο τελικός καταναλωτής που αγοράζει βιοντίζελ δεν γνωρίζει και δεν ενδιαφέρεται να πληροφορηθεί την πρώτη ύλη που χρησιμοποιήθηκε στην παραγωγή· απαιτεί, ωστόσο, ένα προϊόν που να ανταποκρίνεται σε ένα ορισμένο ανώτατο επίπεδο CFPP», εν συνεχεία, στην αιτιολογική σκέψη 299 του εν λόγω κανονισμού, ήτοι ότι «οι εισαγωγές [ΜΦ] από την Ινδονησία με επιδοτούμενες τιμές θα επέφεραν μείωση της τιμής των περισσότερων μειγμάτων που πωλούνται στην ενωσιακή αγορά», και, τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 328 του ίδιου κανονισμού, ήτοι ότι «μια υποτιμολόγηση της τάξεως του 10 % περίπου ασκεί σημαντική πίεση προς τα κάτω στις τιμές». Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 230 έως 233 του προσβαλλόμενου κανονισμού περιέχουν νέα στοιχεία τα οποία μεταβάλλουν τη μέχρι του σημείου αυτού ανάλυση της Επιτροπής και επί των οποίων θα έπρεπε να τους παρασχεθεί η δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις.
- 309 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι εισήγαγε, στις αιτιολογικές σκέψεις 251 έως 254 του προσβαλλόμενου κανονισμού, νέες διαπιστώσεις σχετικά με τις μεταβολές που επήλθαν στην αγορά της Ένωσης μετά την προγενέστερη έρευνα και σχετικά με το γεγονός ότι οι εισαγωγές ΜΦ τελούσαν σε συνθήκες ανταγωνισμού με άλλους τύπους βιοντίζελ.
- 310 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Οι προσφεύγουσες δεν αγνοούν ότι η Ένωση παράγει πλέον ΜΦ. Συγκεκριμένα, η διαπίστωση αυτή περιεχόταν στις αιτιολογικές σκέψεις 292 έως 294 του προσωρινού κανονισμού. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών παραλείποντας να γνωστοποιήσει στις προσφεύγουσες ότι η Ένωση παρήγε ΜΦ.
- 311 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εξέθεσε με τον προσωρινό κανονισμό, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που περατώθηκε με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2002, Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, T-88/98, EU:T:2002:280, σκέψη 131), τη θέση της σχετικά με τα στοιχεία τα οποία προέβλεπαν οι προσφεύγουσες και τα οποία εκτέθηκαν στις σκέψεις 307 και 309 ανωτέρω. Επομένως, οι προσφεύγουσες είχαν τη δυνατότητα να εκθέσουν την άποψή τους επί των ανωτέρω ζητημάτων ήδη από το στάδιο της κοινοποίησης του προσωρινού κανονισμού.
- 312 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός και, κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 313 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και το ΕΒΒ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής και του ΕΒΒ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις PT Pelita Agung Agrindustri και PT Permata Hijau Palm Oleo στα δικαστικά έξοδα.

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Δεκεμβρίου 2022.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	5
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού κατά τον προσδιορισμό της υποτιμολόγησης	5
Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τη μη συνεκτίμηση του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων κατά τον προσδιορισμό της υποτιμολόγησης	5
– Επί της πρώτης μεθόδου υπολογισμού	8
– Επί της δεύτερης μεθόδου υπολογισμού	9
– Επί της τρίτης μεθόδου υπολογισμού	11
Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά μη εξακρίβωση της υποτιμολόγησης για το προϊόν του ενωσιακού κλάδου παραγωγής στο σύνολό του και το γεγονός ότι λήφθηκε πεπλανημένα υπόψη η ύπαρξη πίεσης των τιμών	15
– Επί της εξακρίβωσης της υποτιμολόγησης για το προϊόν στο σύνολό του	15
– Επί της πίεσης των τιμών	17
Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, κατά τον οποίο η ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας με τον προσβαλλόμενο κανονισμό παραβαίνει το άρθρο 8, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ..	19
Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε επιδότηση υπό μορφή προμήθειας ΑΦ έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού	19
Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό iv, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας ανέθεσε ή έδωσε εντολή στους προμηθευτές ΑΦ να προμηθεύουν τα προϊόντα τους έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού	19
– Επί του εξαγωγικού φόρου και της εισφοράς κατά την εξαγωγή	21
– Επί του ελέγχου των τιμών από την RTPN	26
Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Ινδονησίας στήριξε το εισόδημα ή τις τιμές	29

Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, και του άρθρου 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είχε προσποριστεί όφελος στους Ινδονήσιους παραγωγούς	32
Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε επιδότηση υπό μορφή άμεσης μεταφοράς κεφαλαίων, και παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i, και σημείο 2, του βασικού κανονισμού	34
Επί του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', υπό i, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης καθόσον η Επιτροπή χαρακτήρισε επιδοτήσεις τα ποσά που κατέβαλε το OPPF	34
Επί του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε όφελος	39
Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό του οφέλους που προσπορίστηκε από το καθεστώς του OPPF	42
Επί της μη αφαίρεσης από το ποσό της επιδότησης των εισφορών κατά την εξαγωγή και του κόστους μεταφοράς	42
Επί της κατανομής του ποσού της επιδότησης στον συνολικό κύκλο εργασιών του βιοντίζελ	45
Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 8, του βασικού κανονισμού κατά τη διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας.	47
Επί της καταστάσεως του ενωσιακού κλάδου παραγωγής	49
Επί του χαρακτήρα της επίμαχης επιδότησης και των συνεπειών που είναι πιθανόν να προκληθούν από αυτή για το εμπόριο	53
Επί του ποσοστού αύξησης των επιδοτούμενων εισαγωγών	54
Επί της υπάρξεως επαρκούς και ελεύθερα διαθέσιμης παραγωγικής ικανότητας του εξαγωγέα	55
Επί του επιπέδου τιμών των επιδοτούμενων εισαγωγών	57
Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως, που αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών	58
Επί των δικαστικών εξόδων	60